BRANIMIR DOROTIĆ

ZGUBIDAN

Samobor, 2017.

PREDGOVOR ILI TOME SLIČNO

Predgovore ili proslove nije teško napisati stručnjacima od zanata. Znaju znanje. To su velemajstori i majstori. Jasno, ponekad se okušaju i kalfe i šegrti.

Budući da glede pisanja pregovora spadam među ove zadnje, a počašćen sam prijateljskom zamolbom da to učinim, što mi je činiti da barem nečemu sliči. Vrti mi se već danima u glavi ona pjesma: „Misli svatko da je meni lako / ne daj Bože nikome ovakooo!“

Prijatelj (evo jedne mudre moje: uz imenicu prijatelj ne bi trebalo stavljati atribute: cijenjeni, poštovani, ugledni, dragi, jer ili je prijatelji ili jok), me zamolio prije... već sam i ja zaboravio koliko vremena.

I obojica čekamo danima, tjednima, bome već i mjesecima. Ja da napišem, on da dobije. Da stvar bude gora, već sam napisao osam (!) pregovora jednog od drugog gora.

Domislih se i pročitah stotinjak predgovora uglednih književnih kritičara i umjesto lakše, posta mi teže. Ne mogu prepisati. Ipak mi je koristilo jer sam čitajući ih spreman magistrirati „predgovorologiju“.

Ovako: ima ih dugačkih, ima kratkih, dubokih, plićih, kristalno jasnih i meni posve nejasnih; naišao sam na visoko umne, nisko podilazeće, presubjektivne, preobjektivne; preoštre koji umah srežu sve što pisac napisa, tupe koji tupe kako je pisac mogao i trebao…

Ma, naišao sam na predgovore iz kojih je svakom, pa i meni, bilo očito da je predgovornik pisao o nečemu što nije ni pročitao – ali su poprilično“ jaki“ i, ne bi vjerovali, „poprilično uvjerljivi“.

Dopali su mi u ruku predgovori koje sam lako razumio jer su pisani hrvatskim jezikom, ali bilo je i takvih da sam malo-malo moralo listati latinske, grčke, njemačke, francuske pa čak i skandinavske rječnike.

I dok ja tako razglabam ni o čemu bitnom za moj zadatak, nikako da dođem na zadanu temu: napisati pregovor zbirci pjesama Branimira Dorotića, znakovitog naslova Zgubidan.

Evo počeo sam. Olakotna mi je činjenica što mi je spomenuti poet (da ne rabim opetovano riječ pjesnik, iako je još nisam spomenuo, ali nikad se ne zna da je neću u nastavku), napomenuo kako još nije odlučio hoće li je tiskati u 5, 10, 20, 50 ili 100, ma ne tisuća, nego primjeraka. Samo za bližnje i prijatelje. Prijatelji moga prijatelja i moji su prijatelji pa mi neće zamjeriti ili će, jer me predobro znaju, moj pregovor s razlogom jednostavno preskočiti. Ta bi im bila doista mudra.

Branimir Dorotić jest pjesnik, ali ne po zanimanju, nego izvrsne pjesme (uvjerite se sami) i ljupke pjesmuljke piše u predahu kada prestane kistom ispisivati vrsnu poeziju na slikarskim platnima.

Slike slika najčešće u svom slikarskom prostoru (kakav je, takav je, tako se zove) dok pjesme nastaju usputice na raznim stranama, na mnogim mjestima: jednom u svom starom automobilu, dok se odmara, napiše kiticu dvije na računu

koji mu je uručen, često ni sam ne znajući zašto je platio kaznu; nastade pjesmica i na poleđini računa nakon ispijene kave; napiše Branimir pjesmu na stolcu u konobi; ispiše ležeći u bolesničkoj postelji; sjedeći na kamenu uz svoje more koje obožava sroči je u glavi – ako je putem ne izgubi, na papir položi ili po sjećanju još bolju ispiše… Njegovi su stihovi dnevničke bilješke, literarne skice mogućih budućih slika, jednostavni zapisi s duhovitim igrama riječi, rimama i ritmovima.

Iako mu je slikarstvo prva ljubav i poziv (ogledao se u svim tehnikama i uvijek vrhunski, jasno, po mišljenju dobrohotnih stručnjaka), uspio je napisati i stotine pjesama. Onako usput, ali svaku zdušno i radošću.

Slike je predstavljao na brojnim izložbama, a pjesme samozatajno čuvao za sebe i za prijatelje. Nikada nije pisao da bi objavljivao i brojao tiskane zbirke. Upravo stoga, toliko ih je napisao da se s pravom pitamo – kada je strigao. Slikar-pjesnik nije dangubio (dan-gubio) pa je zagonetan naslov ovoj zbirci.

Pjesme se ne prepričavaju (jer prestaju biti pjesmama), njih se čita i doživljava. Stoga mi nije niti u primisli da ikoju prepričavam, ijednu izdvajam, već opetovano ponavljam – Branimirove pjesme treba pročitati. I čitati. Bilo da je riječ o misaonim, religioznim, ljubavnim, rodoljubnim, pejzažnim, satiričnim, tugaljivim ili vrckavima (ama u svim se vrstama ispisao) u ovoj zbirci uistinu se nalazi za svakog ponešto.

Mnogima će mnoge biti zajednički izbor, ali i svatko će poneku drugu vezati uza se.

Mislim da dijelim razmišljanje pjesnika-prijatelja, da ako se ikome barem jedan stih doista veže uz dušu, ako ga raspoloži, razvedri, oplemeni, isplatilo se toliko ih pisati.

Ipak, na kraju, moram istaknuti da se u obilju ponuđenog nalaze i stihovi koje bi mnogi antologičari preuzeli u svoje izbore.

Eto prijatelju Branimire, došepah u ovom tzv. predgovoru do predzadnje rečenice.

Moja zadnja bila bi ona Arhimedova: „Noli turbare circulos meos.“

Ponuđene pjesme napisao je i potpisao Branimir Dorotić – možda baš zato što svoj, uvijek i svuda, brani mir.

A mi: homo štit!

Jože Prudeus

23. kolovoza 2011.

Budi me
nakovanj na prsima,
Negdje u primozgu Beatlesi još „praše“.
Zamiru zadnji taktovi
„Roll over Beethoven“,
gase pokrenute slike rodoslovlja,
cijele galerije rasplesanih pražniških predaka,
groteskni „makabre dance“ svih mojih
Kojatićih, Teslinih, Sislinih, Baćićinih,
Šovjovih, Torinih, Postorevih… svih borbih i tetih,
molih i velih
mrtvih.
Mora, Kota, Vica, Toni, Ursa, Rokica,
Marijica, Osib, Mića, Morko, Petar…
S Broča i iz Amerik
u kolo ča se raspado
nestaju u izmaglici jutra,
s prvim pivcima.
Sunce zarudilo istok.
Zacrvenilo gomile i vrtal bez „bave“
dok me nakovanj noći
drži prikovanog
za ležaj
pun krhotina djetinjstva.

Ustati se u novi dan ili…
Ili potonuti u bez dan uspomena?
(skoro mu dođe na isto).
Prognoza:
Na škoju će danas +40 gradi C
zaustaviti vrijeme.

NA PUTU ZA RUDINU

Na putu sam
Čitajući poeziju A. Stankovića
Zaspao.
(sjećam se samo njegovih „plavih autobusa –
obješenih guzica, prepunih ljudi što misle da su nešto“).
Po običaju
Zaboravio sam spremiti
Četkicu za zube
U putnu torbu.
Naočale i kistove nosim
Spreman za Rudinart borbu

RUDINART
(13. 08. 2011.)

Da se ubijam put Rudine
Po zvizdanu pješke
Nema smisla
        Bez auta
        Sam tek napola čovjek
Odnekud jako miriše
Kava

TITAN I K
Zlokobna
Bezbrižnosti –
Jastuk prepun
Snova pred sudar
Sa santom, santo,
Sant, san, sa n
        (srpnja 2011. Firule, Split)

ČAPLJINA, KARAOTOK
6. kolovoza 2011.

Ako me ne pozoveš prerano
Ne kanim Bože ostati sam
Uvijek će mi preostati
Neka vilinska kolonija.
Tri dana raja,
U moru prepletenih života
hrpa paralelnih svjetova i putanja.
Koje se ponekad križaju,
a ne vode nikamo.
Duško, Lahorka, Stanko ili Jože slikaju
neke vedre slike toga susreta,
sve čari puta
pun mjesec nad močvarom, sir i vino…

Među čempresima juga
jednu sjenku koja luta.

RUJAN

Zatvorene škure, kračun u portunu
U jeruli vene napušteno cviće
Burin šeta suhor, prašinu po dvoru
Lito ide kraju
Pauk krpi mriže u prozoru.

ODJEDNOM NEVERA

Kad netko visoko gore kiksa
Dolje se zgodi Apokalipsa
Pa onda više nemaš kud,
Da bi preživio
Moraš biti lud, lud, lud.

BOLNICA, OPET
22. 08. 2011.

I opet jad
Ja nemam kuda
Mraku se opirem,
a mrak posvuda
Vodi me Ti, vodi me sad
Ne, ne znam kamo,
Priča je luda,
pronađi izlaz, nekamo tamo,
skreni s tog puta.
Ja vidim sunce kako pluta –
daleko, daleko, duboko
tone.

POSTOJE PACIJENTI

Izuzetne klase i visoka roda
Manje-više drugovi, gospoda
Za njih je sve besplatno
Oni su svjetske "dase"
Zapravo,
Umjesto njih plaćaju
pacijenti nižega ranga.
Klasa druga – zna i može
Kome i koliko platiti treba!
Ja sam u trećoj klasi
I nemam pravo znati (dođite u siječnju)
Kome će moje dati, ni što ću potom dobiti
Ni koliko će trajati –
(Pa ni ono što ekstra platim
Ne će me učiniti pacijentom zlatim)
Anonimci, horda siva, tupa
Pacijenti su prvoga stupa,
Povlaštenici, a žale se. Neprestance.
Optimisti i budale, a prolaze najbolje!
Dođu i odu…
Jedino ostaju jadnici u bijelom
Što se s pacijentima bodu.

BOLNICA, OPET

Pokreni zvona neka zvone
Ne daj im da me slome
Molim te Bože izvedi me van
Učini čudo,
Nisam zaslužio, ma pokaži mi dan.
Ti možda ne znaš, ne čini se tako
Ja volim život ludo, jako.
Molim te Bože učini čudo.

OK DRAGI BOŽE

Vrati mi moje sinove
(valjda se to može)
I kad već hoćeš, idemo se svađati.
Ništa nisam tražio, sve sam dobio.
Pleća za terete nositi,
Da mogu okolo posao prositi
Ruke za potezati mrežu, dizati jedra
Noge za brda opkoračiti,
Prijatelje što nekad bijahu družina vedra
Dao si mi i ženu i djecu
Da ih vodim kako znam
Da ih volim
Nešto tanje živce (i sve kraće)
Dao si mi roditelje, neviste i svojtu
Savršeno nesavršeni svijet
Prekrasan!
(možda za onoga koji je gluh i slijep)
Onome koji gleda, vidi – svijet je horor
Čak i ako mu se u početku svidi.
Veliš IZBOR, SLOBODNA VOLJA…
Ma kakva slobodna volja
u svijetu u kojem me je živjeti sram.
Svijetu u kojem vladaju, bolje prolaze hulje.
Istina usadio si nam ideale (prirodni zakon),
Principe Deset zapovijedi,

Floskule o Općem dobru i prodike sa oltara
I onda dopustio da ti razmažena,
razbojnička rulja razapne sina
radi otkupa „naših“grijeha (iz ove perspektive kojeg li kina?)
Jer Svi smo Mi Oni,
Isti smo – hulje i idealisti
A zakon je zakon rulje
(dobro je zlu na vatri ulje).
O mome sinu, možda znaš nešto,
Manevrirao je siromah između stupica
Opakog svijeta, doista vješto
Dok se nije u svoje trapule ulovio.
Da sam bio stroži, možda i ne bi tako pao
Ovako je i moj život stao.
Budući da znaš sve i u svakome trenu
(sve o vrapcu koji je iz gnijezda završio
S mačkom na trijemu)
I znaš Bože koja je čemu svrha,
(ah, možda ti suviše dodijavam),
Kako da te razumijem kad mi se smisao svega ugasio,
Pakao ludnica raj je u koji si nas skrasio
I to onaj mikromakro opći pakao
Neprestani rat svih protiv svakoga.
Nema stvora koga nije dotakao.
Ti bi da ja to razumijem,
Očima vjernika – možda, doista sam se trudio.
Ne znam što hoćeš od mene, a da to nisam ponudio, dao.
Nudim Ti sebe u zamjenu za sina,
Kao i mnogi prije mene. Ali Ti to znaš, pa ništa.
Što da tek od bližnjih očekujem?
Dobivam same osude s mnogih adresa
(valjda sam grešan rastužio i sama Nebesa).
Ono „kako si sijao, tako ćeš žeti“ očito više ne važi.
Znam, znam, strpljenje mi nije neka vrlina
(to očito Nekoga draži)
Sućuti malo s Tvoje strane tražim.
Bližnji su isto ljudi kojima klecaju koljena,
Lomne im kosti, jedva nose svoje muke.
Roditelji i braća, svi i svatko
I onaj koji ti uzima i onaj koji te plaća

Sve čovječje krhko je, „Dolina suza“
Srce, slezena, kosti, bubrezi, zubi, pluća…
Tanka, prekratka predstava u Teatrinu života
Bez posla, love, s lošim zubalom i starim autom
(može se i bez love, ne žalim se).
Čekam „Crveni vjetar“, rov na prvoj liniji,
Visoki tlak, nesanicu…sve je to moj izbor,
Šipak!!!
Sve sam to dobio.
Ma nisam Bože izmislio nevolju i oholost i pohlepu
Nisam na zlo čarao, moći zle prizivao
Ljude na ljude huškao
Otimao i varao…
Ne žalim se, talente sam kako znadoh „vrtio“
Poštujući svih Deset zapovijedi,
Vodio prečesto uzaludne borbe,
Ponekad za dobro, ponekad za plaću
Još sam živ, dalje ne znam i ne mogu sam.
Promisli što ćeš s nama
Sa mnom i sinovima, s cijelom vajnom družinom
Velikima i malima i našim Izborom.
KAKO ŽIVJETI S „PSIHOZAMA“?
(Kako izaći iz pakla bolesti?)
Ne tražim brzi odgovor
Kušnje na koje si nas vrgao,
Zločestoće (što si dobrom platio), boleštine…
Sve primam ponizno i s kajanjem (ne znam bolje).
Ne znam drugačije, ne znam što će se dogoditi
Ali moram ti reći iako govore – nevolja prolazi s trajanjem
Ma teško je teško, s Tobom se pogađati,
Milost Tvoju, pet Isukrstovih rana zaslužiti.
Težak si Ti, vrlo težak
Dragi i jedini moj Bože.

HRVATSKI BOG KALIMERO

Ne vidim ništa više
Do li put u propast (prijeti svima).
Sapet, ja ne mogu ništa
Osim rugati se
Ludim Zrcalima.
Neki još vjeruju pa se bore.
Pretaču žlicom more.

Kako se moliti ove 2011-te?
Najnovijoj brucošijadi?
Ni u snove ne mogu utećи,
Naopaki su posve –
Puni riba s ljudskim glavama
I plotuna počasnim salvama.

Na dnevnome redu čokoladni Ziprex
Krovopokrivanje ST, trajekt i RH keksi
Voda, projektiranje zvjezdanog svoda
Karaktera i dijagnoza
Od kojih me …
Od čega me gnjevnog
Ždere dvadesetčetiri sata dnevno
Prognoza – ej, groza!

HAJDE UŽIVAJ

Modro i slano
Široko, toplo
Prozirno, nježno
Šugaman, šlape i naočale
Eventualno ljubić
I limunada
Bez podoknica, serenada
Vidiš
Pustio
Sam
Te
Na
Miru

ZGUBIDAN II

Ča san dobi,
Ča san steko
Sve san reko,
Pok ostavi
I uteko…

PUTUJEM

Zagreb, Split
Plovim stalno
Nešto tu u magli lovim
Putujem
Brač, Hvar
Hvar, Split, Vis, Hvar
(Stari Grad naročito volim)
Opet Brač
Pa opet Split
Onda Rab,
Dubrovnik
Opet Brač, Hvar, Split
Ploviti volim
Sve dok posve ne Otplovim

POSTOJIM

mislim
Dakle (je)sam
U trapuli života
(ni sanjao nisam)
Postoji divota.
Nešto jednostavno kao
Pogled, zalet, preskok
Preko velikoga plota.
Nije neka hrabrost,
Čista radoznalost –
Sebi promijeniti metar
Jednom u planini
biti vjetar.

GRAD NEGRAD

Ovo više nije grad
Po mjeri ljudi i domaćih životinja
To je mjesto više po mjeri šofera,
Ili šoferživotinja.
To je uz nešto peradi (za gaženje)
Uglavnom dom šoferzvjeradi.

TRIDESET

I koja ono
Obljetnica braka
Puno sijedih, nešto zuba
I čopor momaka
A još dišemo
Pa se mazimo
Pa se pazimo
Pa se vozimo
Malo tu i tamo grozimo
Pa se skližemo
Pa sve gromovima
Oko sebe strižemo.
Dok se ne složimo, vatru ložimo
Malo se gložimo
I na kraju sve poližemo.
Pa se opet volimo.
U toj priči svega ima
(„modro more i zeleni borovi“)
I bez toga zakanta'ću
Onu pismu za tebe
Dokle trajem
Vrijeme leti;
Zimi zima, vruće ljeti,
Što sijasmo ćemo žeti
(tko pametan a tko lud)?
Ništa sobom za ponijeti… osim
„Velu Luku mala ne zaboravi“.

Spasi Bože sav taj trud –
Sutra ću ti vratit dug!!!

MAGLA NA CESTI

Lasca, Lisca,
Smješka mi se
Moma s mamut plakata.
Prekrasne obline
(od kojih na srcu
cvatu ozebline)
Vabe
Pokrivene čipkom.

Dok se đavo ceri
(marketinški kralj),
Druga famfatale
Na sljedećoj okuci
Planira mi Raj.

IZBORI

Zašto se osjećam
Kao potrošeni kon dom?
(konzumirani domobran)
Teško je komentirati rezultate izbora
Kad svi smo poraženi
Dobitnik je svjestan Pirove pobjede,
Gubitnik se izvukao iz gore bijede,
A jedni i drugi na lovi sjede.
Pauza između aplauza,
Izmjene zakona slijede.
Kondominij
Uzvraća udaaaa rac.
Sve nas odnio cereći se
Jaaaa rac

KONCERT

Tko bi rekao
Je l' moguće
Od zviždala okokuće
Do tenora s oltara,
Teatra i kraljevskih dvora.
Opio me taj glas.
Taj glas
Taj glas
Moja molitva
Moj nebeski spas
Glas taj
Stube su za raj
Čuvaj ga Bože
Treba mi za sretan kraj.

AUTOB(L)U(E)S

Bijele pahulje,
Pahulje, pa hulje, huljice
Nošene burom
Kajde na prozoru rišu
Ledenu glazbu
U tamnoj noći
Skladaju, pišu
Daleka svjetla pojela magla
Smotala zvižduk u muk
U bijelo ništa
Dok autobus kroz mećavu baulja
Klonule glave njiše, ljulja.
Šofer bdije i vozi, vozi, vozi…
Doma!

DAN

Protrčao (i zubato sunce)
Mimo nas.
Potonuo u mrak.
Vedra je ova siječanjska noć,
Ledeno vani kao nikad prije.
Unutra kalorifer zvrnda.
Prazninu sobe puni toplinom, grije.
A tebe nema.
Ni pokreta ti, ni glasa.
Samo titravi zrak i uspomena.
Teško je! Bez tebe mi nema spasa.

IZNENADNI SUSRET

Sirenski sam čuo zov
Nakon dugo vremena (srcogled čisti),
Poželio te, htio zagrliti, biti!
Promrzle prste ogrijati
U skutima tvog đempera.
Da me nije strah –
(nisu nam pogledi isti).
Nakon čavrljanja bez veze moradoh utećи.
Kratki pozdrav za rastanak,
A toliko sam ti toga htio reći…
(Ovo je ustvari bila
jedna vrlo kratka ljubavna pjesma
o nemogućoj sreći ili
o mogućoj nesreći – već kako se uzme).

KAPITULIRAO SAM DANAS

Mi je život stao
Digao sam se, pao
Pridigao se, opet pao,
Ostao tako ondje
Dokle sam dospio
Prije negoli sam stao.
REKAPITULACIJA:
Danas mi je život stao
Digao sam se, pao
Pridigao se, opet pao,
Ostao tako tamo
Dokle sam stigao
Prije negoli sam pao
Ma još se nisam posve predao
Promijeniti se moram!
Umjesto preda se, previše sam uokolo gledao.

UNUCI, VESELJE BAŠ

Dječica me ta vesele, baš!
Baš me vesele ta dječica,
Ta vesele me baš dječica,
Dječica me baš vesele ta,
Me ta dječica baš vesele
Me baš vesele
Dječica
Baš
Ta
Vesele, vesele, vesele…

KINO „ŽIVOT“
(kratki roman u više glava)

Glava 1. Život je čudo, život je san
Glava 2. Život je ludnica svjetlosti – noć i dan
Glava 3. Život je radost, muka, ponos i sram
Glava 4. Život je teatar ljubavi i mržnje, magleni beskraj
Glava 5. Život su mjesec, sunce i glazba, pakao i raj
Glava 6. Život je putovanje između zemlje i neba
Glava 7. Život je rat, kruh, prstohvat pelina i meda
Glava 8. Život su djeca, unuci, starci, ljudi. Svijet koji te treba i ne treba
Glava 9. Život su aspirini, prijatelj na ručku i mačka koja vreba
Glava 10. Život su maškare, TV i lonac
Glava 11. Život je krpež, igla i konac
Glava 12. Život je poezija u smiraj dana
Glava 13. Život je kada i sam, kada si sama
Glava 14. Život je more, bura i bonaca
Glava 15. Život je Božje kino, molitva i jedna plitka kaca
Glava 16. Život je ružmarin, mač i križ
Glava 17. Život je oprost i svaki frižˆ…
Glava 18. Život su sva čudna poglavlja: seks, vino, smijeh, suze, rakija, grog…
Glava 19. Život su hrabrost i kukavičluk…
Sve do poglavlja zadnjeg: Život su kiše, zvonici, Bog

PROLJEĆE

Oblaci rijetki ali mrki
Na krhkim stapkama
Cvjetovi mame pčelinji zuj
Proljetna zelen i plavo nebo
Češljugar, zova, šafran i ljulj…
Škanjac i puh – preživješe zimu pa se vesele
Potok podivljao, a sunce se smije
Snijeg još nije okopnio
Ma hoće
Jer visibabama se to tako hoće.

JULIJI…

Ti si
Jedno malo sunce
U svemiru kojim plovim
Ti jedina pustolovka
Koju sanjam, koju volim
I za koju Boga molim.
Ja sam kompas bez vlasnika,
Ti zvjezdica nedostižna
Koju cijeli život lovim.

POŠTARINA

Koliko stoji karakter???
Da li je skupo biti nacionalno opredjeljen-a?
Koliko košta kultura?
Koliko stoji ponos koji čovjeka gura?
Koliko vrijedi ime i prezime stvora,
A koliko čeljade od kosti i mesa, srce koje pjeva, ore,
Povijest roda koju pišemo.
Koliko vrijedi zrak koji udišemo, more,
Sunce koje nas grije, širina neba…
Dječji smijeh, mirisi cvijeća, livada, gora,
Pošto je entuzijazam, smiješne sitnice koje čovjek treba.
Kako procijeniti starost, tradiciju, vjeru, znanje
– sve za što se izgara.
Kad svi smo na tezulji lagani
Kao lišće u jesen
Što lahor obara s grane.
Bez obzira na cijenu koju plaćamo
Zemlja nam se (a ne nebo)
Na kraju otvara.
Potom sine mi istina:
Zemlji plaćena stanarina
Za Nebo je poštarina!!!

“REBRA“ 2012.

Neki poznaju “Rebra”
Kao komad ledine
Neki kao blatno gradilište
U nigdini pored autoputa
Neki kao didinu, komad srebra
Meni je postaja prije svršetka puta
Između dva kraja ili dva početka

MINUEND, SUPTRAHEND…?

Dugo već brojim
Stalno nešto nabrajam
Sabirem, zbrajam
Oduzima mi se samo po sebi
I kad neću i kad hoću
Zbog razlike stalno strepim
Zbog razlike neki brzo stare
Loču, ne spavaju…
A ja?
Ja – još više hoću, hoću…

POSAO

Popisao sam
Sve što još danas moram učiniti.
Načinio popis i za sutra, sve do tamo
Preko prekosutra…
Radim tako da ne mislim
Zašto radim i za koga.
Radim jer mi je to posao.
Sve sam manje čovjek,
Postao sam osao.

SAMOBOR

Danas tako prekrasan
Umivenih obraza, vedar
Nakićen mirisima otkosa i ozona.
Uredan kao djevojčice
Pred nedjeljnu misu,
Rastrtih parkova
Punih dječje cike
I Staraca što u hladu kavana
Tanje svoja piva.
Prekrasan je danas moj Samobor,
Grad kestenova u proljetnome ruhu,
Dvorišta prepunih ruža i jorgovana,
Pozlaćen zapadnim suncem.
Izglačan, uštirkan poput vjenčanice
Kremšnitarski sladak.
Veseo, žuborovit potocima u zelenilu
Snena pjesma zaljubljenih…
Pun nota i skrivene glazbe u svemu
Livadi, zvoncu bicikla, gnijezdu lastavica…
Toliko je toga ušećerenog vremena
Zgusnutog iza starih fasada,
Sve same priče, romanse i romani
Vidljivi i nevidljivi dragulji
Blješte iz polutame drvenih mansardi
Ložnica, kuhinja, balkona, antiknih ormara
I tajnih prolaza.
Zvone!
Pozdravljaju
Mene.
Prekrasan je Samobor
Možda baš zato da ga takvog upamtim
Danas
Kad mu okrenem leđa.

DULCINEJI…

Još uvijek mislim
Imaš sve što meni treba
Zrno sućuti
U duplji punoj meda
Osmijeh i zagrljaj cinemascope
Srce širine neba
Topao pogled
Iz kojeg propast vreba.

SIESTA (1)

Danas su moji nekuda otišli
Razbježali se svi
Ostali smo sami
Pokojni Vulićević i ja, on TiVi
Sunce je pržilo nemilosrdno
U „In memoriam“ day
On je govorio sa zanosom
Da smrt nije kraj.
(Slikare avanturiste,
normalno, čeka raj).
Spoznaja osamljenika:
Život umjetnosti
Živimo sami sa sobom,
Ma nitko se ne rađa i ne umire sam.
Uvijek smo u šetnji sa svojim Bogom.

SANJAO SAM TE NOĆAS

(vrag mi ne da mira)
Ja sam bio miš
A ti komad sira

MIRITO SAKRAMENAT

Danas se ženi
Moje sestre sin
A mi smo kako svojta
Kompleto kuntenti s tin.
Vergilije, Boccacio,
Shakespeare i Don Huan…
Svi normalni judi,
Sve važne face svita – oženjeni su, znan.
Ried je po juski i po Božju
Okrunit jubov veron,
Viru i ufanje karstit,
začinit od svatih neveron – ma lipon.
Popit zdravice, zakantat,
Od svih blagoslov ćapat,
Od roditejih, borbe frotra,
Sestre, rodbine i propja svih na dobro,
A nojveće odizgora, vaskolikog Božjeg zbora.
Jerbo zno se da je život putovanje,
Plovidba od dvista korih,
Pinku meda, omendulih
I pokorih.
Svieti sakramenat čini da se ćapo briva,
Da se sva nevoja u zdrovju pripliva
Put onamo di nas čeko ploća
Od nebesih riva.
Ma ni prišit, vajo činit čuda,
Činit čudo tega, kopat vartle, sodit sime,
Koje novo čudo rodit
I ne tratit mujta vrime.
Neka znote, neka znaju…
Volimo hi, pok bi tili da su naši blagoslovi
Uvik š njima do života
Ko u raju.

LJETO

Zlato sunca izbijelilo nebo
Pod maslinom raspuko cinober,
A polegla trava kobaltom se žuti.
Tirkiz mora kao ogledalo
Vatra s neba uplela mu niti, zlato
Što ranjava – oči zaklon štiti.
Sjedim u hladu usamljenog bora,
Utihnuše cvrčci i galeba krici.
Čekam terin da se digne s mora
Mrtvoj slici da udahne život.

NEKOĆ DAVNO

Živjela na rubu grada
Nasukana ratom
Mama s djecom
I još mlada i još lijepa,
Sama
Ne znam koliko je bila sretna
(njezina je priča drama)
Strpljiva je vrijednih ruku, odgajala dječicu
I branila svoju muku,
Na vrh brijega te borbene Snaše
Sjatili se prosci
Kao mačci oko vruće kaše.
Zaludu im posao.
Ona uspomenama se hrani,
A ponos joj kuću brani!
Bilo jednom davno
Trajalo do enda
Vrijeme leti, mladost minu
Starost iza ugla blenda.
Sada na vrh brijega
Nova Penelopa
Svoju kašu sama kuša
Čekajući Odiseja
(možda negdje ovo sluša).

DOŽIVLJAJ JESENI 2012.

Samoborska kiša.
Šljapkam
Mislavove tenesice.
Uza me su unučići, kino
I u srcu cvijet.
Bez ovrha, opomena &
Bahatih što sve znaju…
Ovaj bi svijet
Još mogao ispasti, ma što ispasti –
Biti lijep.

EPIZODA IZLOŽBA

Sanjam – iznova putujem Tahirovy Peeć
Jolnay, „Pariz dnevnik“, Vilanji oporto
Tettje, Don Quiottea, palinku…pomalo
zaboravljam već
Sjećam prijatelj HNK V. Antony, Hrvojica &
Oll magjaroš artist…malo je za reć
Liszt, Čontvari, Vazarelli, Žolnay…
Pećuh, umjetnosti kilometar!
Dvadeset godina je prošlo
Sve zameo vjetar

LJETNA JE VEČER

Cvrčak ne „šljivi“ Bend s radija,
Preglasne „Ruže crvene“, note što se samo roje
On i dalje struže
Svoje…

ŠETAM ZAGREBOM

Kao po Parizu.
Ne poznajem nikoga.
Neznani portuni,
Nepoznati ljudi,
Zaključanih vrata.
Potpuni sam stranac
S katancem na duši.
Stanar pomaknutog svijeta
Koji se sad ruši
Sam sebi sam „skrojio te gaće“
Putnik
Bez doma i plaće.
Na što sličim? (pesimist!)
Ja kraj ne vezujem s ničim

ALBUM SE RASPAO

U lipnju 2012.
Tko će sakupiti
Fragmente života
Stotine malih smrti
Što zaploviše u zaborav?
Tko će započeti tkati
Neki novi svemir
U kome nestrpljivo poskakuju
Stari kistovi.
Inat, možda?
Treba otvoriti
Novo poglavlje monografije
Radnog naslova
NOKAZ EJ AJUŽ.
Pokazati zube svijetu.
Osmijehom,
Dotaknuti nebo

PONEDJELJAK
16.11.2012.

Kužina
Blitva
Južina.
Davorka doma u Radunica,
a mene na Braču čekaju Suljo
& sapunica

KOLONIJA ZA UVIJEK

Na kraju ljeta 2012.
Lopud i sjeta.
Tu na dohvatu Arkadije
Onkraj snova
Čekam svršetak svijeta.
Tek sada znam
Zašto kroz život
Svatko od nas
Putuje tako sam.
Valjda
Da bi kad navale
Teške zimske južine
Živjeli sjećajući se
Vedre i sunčane
Slikarske
S Lopuda družine

BURA DERE

Kosti škripju
Vaja bižat u repar
U reparu bura kalma
Tu je teplo sunce car.
Vaja uteć u repar
Steplit kosti
Ko je star

OČE NAŠ

Koji jesi na nebesima
Počuj zvona katedrale
Zovu Hrvate ozarenih lica
Pokloniti se žrtvi Kristovoj.
Današnjoj
Misi zahvalnici.
Sveti se Ime tvoje.
Kardinal spominje Stepinca
I Tuđmana
Sve znane i neznane žrtve,
Kolone nevoljnika umrlih s nadom
U milost i ljubav Gospodnju
Pale ratnike…
Dođi kraljevstvo Tvoje
Neka bude volja tvoja
Kako na nebu tako i na zemlji.
Oslobodiše generale iz Haga
Nepravedne osude
I sav zatočeni puk hrvatski.
A još jutros nisam vjerovao da je to moguće.
To Čudo u srcima,
Odzvanja zvonima hramova ljudi
Za Uskrsnulo sutra lijepe Naše domovine
Kruh naš svagdanji
Daj nam danas,
Otpusti nam sve dugove naše
Kako i mi otpuštamo dužnicima našim
I ne uvedi nas u napast
Oslobodi nas sve od zloga
Rajska djevo Kraljice Hrvata
Čuvaj jedinu nam Domovinu
Prinosimo ti ove suze radosnice
U danu kad svi smo zaplakali
Blagotvornu kišu čišćenja i otkupljenja.
Moli za nas – svu svoju harnu i neharnu djecu.
Za Vukovar, sva stratišta i ozdravljenje svijeta
„Rat pripada povijesti, ovaj naš rat…,

okrenimo se zajedno budućnosti“ poziva general.
Oživjeli su danas Ponos i Duša moje Hrvatske.
Zagreb, Pakoštane, Đurđevac, Dubrovnik, Split, Zadar…
Svugdje zvonjava i radost.
Oslobađajuća presuda!
Konačna sloboda? Bože usliši nas!

Slava ocu i sinu i duhu svetomu,
Kako bijaše na početku tako i sada i vazda
I u vijeke vjekova AMEN!

IZNENADA

Nenajavljena
Prostrla se nebom
Sjajna duga
Nakon teške tuče.
Led i svjetlo
U istome trenu
Oskvrnu i nježni cvat potuče

A ja sam samo čekao kišu
Nakon duge suše.

NOKTURNO

I noćas sam sanjao
Kako kidaš kračune
Zatvora samoće.
Razgrćeš
Kišne zastore
Osmjehom.
Ubijaš srca sušu.
U postelji od zvijezda
Ja sam ti grijao stopala
A ti meni dušu

KRIŽ
28. studenoga 2012.

Da li nam to treba?
Uvećati nesreću
Samoće, nemoći…
Život lomiti „istinom“ nepravdi
Čijom istinom,
Mizeriju mizerijom poravnavati.
I da li je dijete roditelju kob
Ili je djetetu sve roditelj kriv?
I što je nesreća?
Možda sreća koju ne prepoznajemo.
To što jedni drugima smo dar
Baš takvi kakvi jesmo
Ne, kakvi bi „trebali biti“.
U traganju za Putem
Svi smo izgnanici Raja
I svi potrebiti
Na izvoru istom žeđ ugasiti
Jučer dijete, danas roditelj,
A roditelj sutra opet dijete
Unedogled, čisti izvor traže
Dok se trajnog zakona ljubavi,
Obnovljeni
Svi rođeni, nanovo ne sjete.

„Kad zavoliš Istinu i naučiš vidati rane drugima –
tek tad si postao čovjek“, Tagore (reče mama)

PLAČ GALERISTA

Prijatelji davite me,
Dokle tako?
Slike vam se već ne traže,
A s vama baš nije lako.
Ja vas guram,
Pa vas molim,
Pa vas tjeram,
Pa vas duram,
Pa vas čekam.
Cijeli život
Ja vas šlepam
Radi toga evo šepam.
Shvatite da
Umjetnine se ne traže!

Ljudima su pare draže!

OVAJ ŽIVOT

teti Veri

Izbora nema –
Na početku i na kraju
Živi se ovdje.
A ne u raju.
Život je ljubav
Ljubav je rizik
Rizik je sveeee
I duh i fizik.
Prepun snova, uspomena
Pa bio dug ili kratak
Sve što život nudi
Samo je ostatak
Lijep kakav god da je,

Život je Pajo Patak!

PRIJATELJU JOŽA

Pjesniče,
Razlistano poput jata ptica
Što plavet jutra rese,
Tako stižu tvoja neposlušna –
„Neposlana pisma“
Na moje leteće putadrese
Kao putna glazba ona mi pjevaju
Cvrkuću za dušu
Pušu, sijevaju
Na sto načina
Kloparaju, šište i grgolje
Šumore, pljuskaju, zuje
Mumljaju, tamburaju, zvone
Zveče, klikću, ciliču, mrmore…
I mirišu kao cvijeće
U proljeće
Onako niz put, uz put, obavezne
Preko duboke vode gaz
Meni putniku torba
Štap
Kabanica
Putokaz…

ZIMSKA NOĆ

Opet sam
Sam
Sa sobom
I svojim demonima
To je obiteljski paket
Kojeg vučemo eonima
Zapravo ne znam
Tko je ili što je čemu
Prethodilo
Kraj samoće početku ili
Početak kraju?
Tajne svemira kriju se u
Praznim demižonima

ŽUKOVA BLUES

Tuda su jednom gušteri trčali, nanaaana na, tuda su medvjedi hodali, nanaaana na, kuda su medvjedi lunjali tuda su Iliri kopali, nanaaana na, kuda su Iliri hodali nanaaana na, tuda su Grci gradili nanaaana na, kuda su Grci gradili nanaaana na tuda su Rimljani rušili nanaaana na, kuda su Rimljani gazili nanaaana na, tuda su Croati jahali nanaaana na, kud su Hrvati lutali nanaaana na, tuda su Srbi, Talijani, Nijemci, Česi, Mađari, Francuzi, Rusi, Kinezi šetali nanaaana na, kuda su Srbi, Talijani, Nijemci, Česi, Mađari, Francuzi, Rusi, Kinezi hodali nanaaana na, tuda su Hrvati ratovali nanaaana na, kuda su Hrvati boj bili, nanaaana na tuda su se Rimljani skitali, nanaaana na, kuda su se Romani skitali nanaaana na, tuda su Grci stanovali nanaaana na, kuda su Grci hodali nanaaana na, tuda su se medvjedi skitali nanaaana na, kuda su se medvjedi skitali nanaaana na, tamo gušteri trče nanaaana na. Tamo gdje gušteri trče, tamo na obali plavoga mora nanaaana na, tamo već dugo nema nikoga, nema ni ribe ni galeba nanaaana na, nema ne ma ničega osim mora modroga i suroga, surog kamenananaaana na!!!

PJESMOCRTANKA ZA DANIJELA

Poslušajte svi
Veliki i maleni
Ja unuka imam tri
A tek sam na početku.

Jakov unuk najstariji i prvi
U glavi mu sve od dinosaura vrvi

Danijel je unuk drugi
Veliko srce
On se pokazati trudi

Adrijan unuk najmlađi i treći
Je veliki mali čovjek
I sada već ima svijetu
Puno toga za reći.

Ako im dopustite da urede svijet
Med i mlijeko svima će teći.
Učiniti im ništa nije teško –
A nadmetanje je viteško…
Na primjer mijesiti:
Mamino brašno, voda, sloboda i
Napravili su planet od tijesta
Na tom planetu molim –
(zato ih sve jako volim)
Ima za svakog stvora mjesta:
Životinje, ljude i razne stvari
Na tom planetu se ne stari.
Ljudi su tamo uglavnom djeca
Ne znaju plakati ni kako se jeca
A svi su dobri kao kruh, dapače
Kada taj planet baka ispeče
Svijet miriše na kolače
Miriše i na cvijeće
Jakov, Danijel, Adrijan
Bakina tri sunca
Moje su proljeće

Danijelov svijet je šarena lopta
Po kojoj stalno nešto skače

Jakovu je svijet prekompliciran
Zato mu se dok sanja plače

Adrijan se u snu smije svome vrtiću
Tu s Pink Panterom on glumi u crtiću

I tako u ovoj priči
Dječji svjetovi k'o gljive niču
Ima nekih od gline, nekih od papira
Nekih vrlo pospanih
I nekih punih nemira
Postoje izmaštani svjetovi razni
Neki su strogi, a neki mazni
Ima ih loptastih, pločastih, zgužvanih
Od gume ili kamenja
Suhih i mokrih ima, morskih na primjer
Puni su čudnih stvorenja
Svjetova ima hrapavih i glatkih
Ima ih jako gorkih
I veoma slatkih
Ima i onih tužnih i onih vrlo moćnih
Svjetova ima more
Čupavih ili sočnih
Ima ih sunčanodanjih i zvjezdanonoćnih
Najljepši su svjetovi zore
Oni sa svim stvorenjima govore dok sviće
Tako se rađaju se nove priče
I rastu svjetovi novi
Neki su zvjezdanog roda
Svjetovi nebeskog svoda
Neizmjerni i daleki
Njima se u pohode raketama leti
Neki svjetovi sunčani postoje samo ljeti
Za razliku od krasnih
Ima svjetova mračnih i opasnih
Za koje ne postoji ni jedan lijepi stih

Ma kakvi svjetovi bili
Treba naučiti što je u njima pravo,
A što lažno
Stoga je putovati važno
Svjetove treba obići
Srčano i odvažno
Razapeti mašte jedra
Uhvatiti vjetar od snova
Zaploviti,
Loviti usput srcem
Potoke, šume, gradove, brda,
Oblake pune srebra

Oboružan olovkom i kistom
Tamburom ili frulom
S prijateljem, bratom i drugom
Treba slijediti srce
U potrazi za dugom.
Tamo se krije blago najveće
(otkriće same sreće)
Na kraju ispod duge pronaći treba cvijetak
Tajanstven je, mirisan, ubav
Njegova tajna zove se ljubav
A kraj puta tek je početak.

RAZGLEDNICE

Pozdravljen budi Danijel mili
Pozdravom morskim i ti i braća
Vole te jako baka i dida,
Čekajmo vas da doplovite
Ovdje na obale otoka Brača

Adrijan momče –
Neka je sunčana
Tvoga života ura svaka
Vole te i pozdravljaju dida i baka

Jakovu, najdražem đaku prvaku
Želimo da veselo riješi zadaću svaku
Lagano preskoči neznanja zid
Vole te tvoji baka i did

U Pražnicama, 13.02.2013.

DINOTOPIJA OD A DO Ž

Piše: dida Branimir
Crta: unuk Jakov

A
ARTUR ALFABETOSAUR
STANOVNIK VELIKE PRAŠUME
BIO JE POSEBNOG KOVA
TRAŽIO JE OD MALOG JAKOVA
DA GA SASTAVI OD VELIKIH SLOVA

B
BLENTOSAUR DINO
MRZIO JE DIJETU
UMJESTO DA JEDE MESO
KAO NJEGOVA BRAĆA
ON BI ZA RUČAK POJEO
GOMILE KOLAČA

BRDOSAUR VELIK KAO GORA
KAD BI PROTEGNUO VRAT IZNAD ŠUME
VIDIO JE SVE DO MORA
ZADUŽILA GA BRAĆA DA NA OPASNOSTI PAZI
A AKO IH OPAZI, DA IH KAO DIV PREGAZI

C
CMIZDROSAUR
DINO IZ ULICE LIPA
NIJE VOLIO DA GA SE OTRAGA ŠTIPA.
I DOK JE SAGNUT PASAO TRAVU
NA DEBELU GUZU BI VEZAO TAVU

Ć
ĆAĆASAUR
JE EKSTRA DINO
SVE ŠTO ON NAPRAVI DOBRO JE I FINO
JAZBINA, HRANA... NJEGOV SU POSAO
TKO GOD JE S NJIME DOBRO JE PROŠAO

ZAŠTITNIK, NOSAČ, PREDVODNIK STADA
K TOME UČITELJ ŠTO DOBRO SE VLADA
PUNO RADI I MALO SPAVA
ZATO GA PONEKAD BOLI GLAVA

Č
ČAĐAVOSAUR
DINO S NAJDUŽIM VRATOM
RADO JE NAD VULKANIMA PEKAO JAJA
PA IH SERVIRAO SA SALATOM

ČUPAVOSAURUS DINI
MNOGI SU ZAVIDJELI NA FRIZURI
DLAKAVO PERNAT, BIO JE ŠAREN
I VOLIO JE DA SE DURI
A KAD BI MU KIŠA FRIZURU SKVASILA
POSTAO BI TAKO RUŽAN
DA GA NI ŠMINKA NE BI SPASILA

DŽ
DŽEMPEROSAUR
JE IMAO MAMU KOJA JE VOLJELA VESTE PLESTI
ZEZALI BI GA DA SE ZOVE PERO
ALI SE NIJE DAO SMESTI
NA ZOVITE GA NI PEROSAUR
MOGAO BI VAS POJESTI

Đ
ĐURĐASAUR
GOSPOĐA KRASNA
RADO JE IŠLA U ŠKOLU DO KASNA
UČILA, UČILA… KNJIGE JE MUČILA
DA BI NAKON TOLIKO ŠKOLSKIH URA
NAUČILA KAKO IZAĆI NA KRAJ
SA TRI ŽIVAHNA UNUKOSAURA

E

ELEKTROSAUR
BATERIJE IMA
S NJIMA ZUJI PO KINIMA
CRTIĆE GLEDA DOK IMA STRUJE
A KADA JE POTROŠI, S IGRAČKAMA ON MIRUJE

EUROSAUR
VRLO MODERAN DINO
PUN DOBRE VOLJE
DRUŠTVO GA VOLI
KLIMAJUĆ VELIKOM GLAVOM PJEVUŠI:
SUTRA BIT ĆE NAM SVIMA BOLJE!

F

FRKOSAUR
JE JEDAN OBIČAN ZLOĆO
ZAFRKAVA DINOSE PO CIJELI DAN
GRIZE IM REPOVE, GAZI PAPKE
SVE DOK MU NETKO
NE POPLAVI OČNE KAPKE

G

GURMANOSAUR
SILNO VOLI JESTI
I KADA PASE VOLI DO KRAJA STOL POMESTI
NE TIČE GA SE
KADA JE NETKO POKRAJ NJEGA GLADAN
AKO MU DIRNEŠ KLOPU
ON ĆE POSTATI GADAN

H

HAHASAUR
NAJMANJI JE I NAJMLAĐI DINO
TEŽI SAMO TONU I JAKO VOLI KINO
ONDA TAMO GLEDA CRTIĆ
A KAD SE SMIJE TRESE SE VRTIĆ

I
IGLOSAUR I IZLETOSAUR
DVA SU BRATOSAURA
NA IZLETU U JURSKOM PARKU
RADO SE IGRAJU PO CIJELI DAN
OD SVEGA IM JE NAJDRAŽI
VELIKI BLATNI TOBOGAN

J
JAKOVOSAURIĆ
JE DINO ĐAK
U ŠKOLU IDE SVAKI DAN
PJESMICE UČI I SLOVA PIŠE.
O ŽIVOTU JOŠ NE ZNA PUNO
ALI ZATO PREKRASNO RIŠE.

K
KRASNOSAUR
ROGOVE IMA
I NA LEĐIMA LEPEZU OD KOSTI
NAJLJEPŠI JE PRIMJERAK SVOJE VRSTE.
AKO TE PRIMI KAO GOSTA
POKLONI MU ZRCALO
BIT ĆE TO SASVIM DOSTA

L
LUKAVOSAUR
JE POSEBNA VRSTA
VARALICA JE OD GLAVE DO MALOGA PRSTA
SATIMA PJEVA, BANČI I SLAVI
KAD DRUGOG DINU LUKAVSTVOM SVARI
A POSLA ZAISTA IMA DOSTA
JER DINOSI SU UGLAVNOM
VRSTA NAIVNO PROSTA

LJ
LJEPILOSAUR
IME JE PRAVO DOSADNOG DINE
GORI OD BLATA
NA KOGA NAIĐE ON GA SE HVATA
NE PUŠTA LAKO, PRAVA JE TUGA
DOK SE NE NALIJEPI NA NOVOG DRUGA
KADA GA UGLEDAŠ BRIŠI NATRAŠKE
I AKO STIGNEŠ, SAKRIJ IGRAČKE

M
MIHOSAUR
GLAZBENI JE DINO
ON SVIRA FRULU KRASNO I FINO.
NEKUDA STALNO TRČI I ŽURI
I VOLI SLIKE PA U NJIH ZURI
PONOSI SE GLAZBENIM LETOM
I TAKO LETEĆI SVIRA SVIJETOM

N
NEVINOSAUR
JE VRSTA ČISTA
STALNO SE KUPA, OD SREĆE BLISTA
ŽIVI U VODI I VOLI JESTI SVAKU VRSTU RIBE
A NIKADA NE ZNAŠ ŠTO MU JE NA UMU
LJUDI SE RADI TOGA VODE LIBE

NJ
NJIHALJKOSAUR JE SAMOTNO DIJETE
VRLO JE RADOSTAN KAD GA SE SJETE
MALI DINOSI I VELIKE TETE
POSEBNO VOLI ŠUMSKE LIJANE
NAJDRAŽE SU MU OD SVEGA BILJA
I KAD SE IGRA NAJRAĐE LJULJA
SEBE OD MILJA

O

OPAKOSAUR

KRALJ PROŽDERUHA, LJUTIT JE DINO
ŠTO DALJE OD NJEGA BITI JE FINO
SVE REDOM JEDE, NJEMU SVEJEDNO
DA LI JE MESO ILI JE KEKS
OD DRAGOSTI ZOVU GA „MALI TI-REX“

P

PAMETOSAUR

JE VISOKOG RODA,
PAMETAN, NAČITAN I LIJEPO HODA
ELEGANTAN JE, PRAVI KAVALIR DINO
IMA PANĐE, OŠTRE ZUBE I LIJEPE MANIRE
U NJEGOVOM DRUŠTVU SVI SE BRZO SMIRE
DO KRAJA UMIRE

R

ROSANDOSAUR

JE NONA-SAUR
PUNO JE GODINA SKUPILA UČEĆI DINOSE BEBE
UČITELJICA PRAVA
NAUČILA ME PISATI SVA SLOVA
A BUDEŠ LI DOBAR, MOŽDA ĆE I TEBE

S

SNJEGOSAUR

ZIMSKA JE VRSTA
NA SVAKOJ NOZI IMA TRI PRSTA
OKO STRUKA NOSI GAĆE
SKAČE UOKOLO I SNIJEG ŽVAČE
OPAK JE SAMO KAD MU JE VRUĆE
A ZIMI SE OSJEĆA KAO KOD KUĆE

Š
ŠIŠMIŠOSAUR
JE ČUDNA VRSTA
NITI JE PTICA NITI JE MIŠ
NA GLAVI IMA DVA TRI PERA
SLUŽE MU UMJESTO PROPELERA
PONEKAD LEBDI, U ZRAKU STOJI
RIBE U MORU POD SOBOM BROJI

T
TI-REX TATA
ŽDERO JE OD ZANATA
PRIJE NEGO NARASTE BUDE TI-REX BEBA
NIJE MALI OPAK KAO TATA
A TATU "KRALJA" RADI ZDRAVLJA
PRESKOČITI TREBA

U
UMJETNIKOSAUR
JE VELIKI SLIKAR
ON REPOM MALJA, GREBE I MRČI
ŠARENE SLIKE KUDA GOD TRČI
PRAVI JE PRAVCATI PEJZAŽIST
PRIJE NEGO GA POJEDE
ON NASLIKA STABLO, GRANE I LIST
A VOLI DRUŠTVO
DA NIJE STALNO GLADAN
BIO BI ODLIČAN PORTRETIST

V
VRTOSAUR
JE POLJOPRIVREDNOG SOJA
GREDICE KOPA, SADI I BOJA
DA MOŽE SVIJET BI U JEDNOME TRENU
OFARBAO U ZELENU
DRUGE BOJE ON NE FURA
PA GA JOŠ ZOVU „ZELENI JURA"

Z
ZMAJOSAUR
JE PRAVA FACA, PREKO SEDAM BRDA GACA
VUČE BODLJIKAVI REP, KRILA I OPAKA JE NJUŠKA
ON RIGA VATRU ONAKO IZ GUŠTA…
POBJEGAO IZ NEKE PRIČE
DANJU SPAVA U MRAČNOJ ŠPILJI
NOĆU SE VRAĆA I ONDA NA SVIH STRAŠNO VIČE
BIT ĆE DA NE VOLI KAD ZORA SVIĆE

Ž
ŽABOSAUR VOLI LJETO I VODU
NAJDRAŽE MU JE DUBOKO BLATO
ZAOBIĆI BLATO TREBA ZATO

ŽARULJOSAUR JE FIZIČAR NEKI
PATENTE SMIŠLJA I ZIMI I LJETI
UČENJAK PRAVI, PRVI NA LISTI
ŠTO GOD DA IZMISLI ON TO I SLISTI

Na kraju se Jakov unuk uvalio u veliku brigu,
Postoji ozbiljna opasnost da mu dinosauri pojedu knjigu!

PENELOPI…

Poljubi me pred odlazak
Neka se duše taknu
I upali srcu svjetionik
Da ti se mogu vratiti
Kad nastupi tama.
Između polazaka i povrataka
Jedino je čežnja nepromjenjiva.

BEATRIČE

Inspiracijo moja
Puna poleta, ljepote, sklada
Radi tebe
Svijet je još uvijek varava nada
Uza te još su ljepote dvije:
Brižna mati,
Sestra se radosno smije…
Slijede nevjeste, prva, druga i treća
I njihove majke čak –
Da bi sreća bila veća.
A sve u istome zagrljaju,
Pakao pravi u tem raju.

(Tvrđi od željeza dal se saviti
jer nije znal gumicu staviti…)

HELENI TROJANSKOJ

U mrkloj noći
Zvijezde vode lađe.
Zvekeće oklop
I oštrica
Dok meso ne pronađe.
Hrana dokonih bogova
Vesla u propast složno,
Radi ljubavi i rogova.
Tako su ljubav i smrt
Zlatovez povijesti
Od kojih se čine glazbala
Za slijepe pjesnike
Vjesnike svih
Naših žalobnih pripovijesti

JULIJI (2)

Ljubavi jedinoj
Za onaj cvijet
Otići i na drugi svijet
Posve je u redu.
Drama, pa što,
Lojtra od bršljana
Što vodi do nebesa
Često se složi u galge
Na kojima
Izvisi blesa

DOBRILI…

Drago moje sunašce
Srca su tvrđa od kamena
Oštrija od bure i krika prevarenih
A ruke su slaba vesla
Za bijeg od vrata nemilosrdnih
I tuge radi koje su se nebesa zatresla.

DAVORKI…

Što god da reknem
Što god da napišem
Premalo je,
Jer sve što reknem
I sve što napišem je poradi tebe
My only Baby…

HUREM…

Šećeru
Ideš mi na živce
Tvoje spletke
Tjeraju na pivce.
Mnogima si škola.
Tvoje bodlje pune su otrova
Mračna šuma prepuna korova
TeVe blato
Svilenih čaršava
Nekom blato
A nekome zlato
Veseli se gologuza raja
Zlobi
Zabavi saraja.
Smotala nas Hurem
Lažima do kraja

U JEDNOM TRENU

Brža od svjetla
Moja te misao
Zagrli snenu.
Prije zore, tiho
Da te ne probudi.
I otplovi dalje
Niz široko more
Kao galeb – sama
Srebrna škrinjica tvojih snova
Bila je opet zaključana

RENDRES

Poljubi me!
Ja se nudim
Ona neće
Sebe mučim –
Još blebeće…
Poljubi me, rekoh
    (oprao sam zube,
    promijenio gaće)
Dosta mi je priče,
Turskih sapunica
Kolača i kave…
Ona svoje srce
    Nekom drugom poklanja
    (a da me je poljubila, došla bi mi glave)

RUŽICA

Otkrila se suncu
Procvjetala
Zablistala
Opojno zamirisala
Podignula glavu
Iznad vrtnog cvijeća
Da je bolje vide
Sad na promenadi
Odrezana, sama
Šeta u zapućku
Nekog bonvivana

PAKET

Stiže
Za rođendan
Tri vesela srca uskomeša
Tri zvončića, tri anđela, tri mališa
I donese urnebesa do nebesa

HABEMUS PAPAM
(13.03.2013.)

S Duhom Svetim
Molitvom svetome vinu i kruhu
Ribar ljudi
Postao je Franjo Argentinac
Mironosac nosi malo svjetla
Mračnom dobu
Osmjehom u bijelom ruhu

USKRS 2013.

Htio sam prijateljima čestitati
Ali nisam pronašao prikladnih stihova
Za ovaj Uskrs.
K tome, još traje zima.
Listao sam Marulića i Vetranovića
Čitao Šopa, Alfirevića, Goluba i Viktora Vidu…
Nisam pronašao stihove za ovaj Uskrs.
Čitao sam pjesme Mihelića i Đure Sudete
A. B. Šimića i Zlatka Tomičića i Side Košutić
I svih meni bliskih u korizmi.
Čitao Nikolića, Kuparea i mog Tomislava
Nisam pronašao stihove za ovaj Uskrs!
Samo istu rijeku muke, nade i vjere,
Iste snove, isto more, isti utok
Nakon drva križa – Uskrs!!!

DJEČAK ADRIJAN

SRCE
SUNAŠCE TOPLO
PTIČICA NJEŽNA, JAGLAC,
LEPTIRIĆ
DOBAR JE KAO DOBAR DAN
FRIŠKA ŽEMLJICA
MOJ PADOBRAN
LIJEP KAO PROLJEĆE
BUMBAR I CVIJET
ŠARENA DUGA
NOVI PLANET
NARAVI VEDRE TAJ MALI ČOVJEK
ZA SVAKU JE BOLJKU
LJEKARNIK, LIJEK
RADOZNALAC I MUDRAC
U NJEMU SJAJE
A ŽIVOT GA VABI KAO KINDER-JAJE
NEPOZNATO PRIVLAČI
VESELI
KOPKA I GRIZE
ŠARENI OMOT SVIJETA
TAJ KINDER-SURPRIZE.
U SVAKOM JAJETU
SKRIVA SE ČUDO
IZVANA SLATKO, IZNUTRA LUDO
NIKADA ISTO, NIKAD K'O PRIJE
OTKRIĆA ČEKAJU, A ON SE SMIJE
SVAKI DAN SKRIVA ZAGONETKE,
IZAZOVE
NEMIRAN DUH PRSTIĆIMA OTVARA
OČIMA TRAŽI PUTOKAZE NOVE
DOBROTA DJETETA ČISTO JE VRELO
IZVOR LJUBAVI, RADOSTI, ČEŽNJE
SLIKA RAJA
SVJETLOST BESKRAJA
A DJEČJI SVIJET
NAŠA JE JEDINA PRAVA…
MOJA DOMAJA

IRONIJA

Fešta s darovima
Ona meni podari bušilicu od 800 W
Ja njoj novi TV Samsung
A ne treba nam
Ni jedno
Ni drugo
(ili možda treba)
Koja su ovo vremena?

ŽUTA KLUPA

Na palubi trajekta
Pas laje na galeba
Uokvirenog zlatom sunca
Nad morskim plavetnilom

KOLONIJA PERMANENTE

Na koju sam u Svijet pozvan
Čudo otkrića: crta, točka, mrlja
Oko & ruka, gesta referente
(i kada brlja)
Bilježi se pokret
Demokracija boja i oblika
A sve traje, raste od začeća
Pozornica – milenijska
Dok se svjetla ne ugase
Slikamo se, modeliramo
Putujemo tako naponase
Svako za se…
Izlazi na svjetlo i ulazi u mrak
Posve sam.
Ma sutra je novi dan!

KIŠNA KAP

Prije nego li postane nota
Udvara mi se i po glavi mota
Poplavi oči u jezero tuge
Onda kiša postane glazba
Od koje na nebu
Procvjetaju duge

PREDSEZONA

Ljeto pred vratima
Onaj Starac što putuje
Na more
Sa svojom ostarjelom djecom
Ni ne razmišlja
O povratku

NA PROMENADI

Ruku pod ruku
Prekrasna djevojka
I strašno ružan momak,
Kako je to moguće?
Pomislih –
Tko može ljubiti takvog tipa?

Post. 1.27 Na svoju sliku stvori Bog čovjeka,
na sliku Božju on ga stvori,
muško i žensko stvori ih…
Stvori lijepo i ružno
Svijet jednostavno takav,
Kad bolje promislim, čudesan.
A možda onaj momak i nije tako ružan

ISPOD SUNCOBRANA

Travanj,
Veštice na rige,
Biciklete, fine Englezine
Uvertira ljeta, povjetarac mio.
Mali Norvežanin s udicom u ruci
S rive lovi *glamce* u supetarskoj luci
U istom času
Ja sam ovdje i onamo, negdje daleko.
Tražim te u mekoj pustinji
Agava i dugih sjenki
Gdje atmosfera je mlijeko
Koliko god te u naravi nema
Toliko je i srce daleko
Od mojega.
Tvoja ljubav blijedi
Neuhvatljiva je.
Ni uspomene koje čuvaš
Misli koje prebireš
Ne dopiru do mene.
Sa mnom je samo duga sjena
Starog konobara koji drijema.
Jedva se sagnuo
Da pokupi sladoled
Što ga je sred puta odbacio mulac…

DANAS

Nisam zabavan
Danas sam depra
Osim što je kišovito ledeno
Zapeo sam natovaren
Hipotekama prošlosti
Od dva-tri kilometra

LAŽNA LJUBAZNOSTI

Sama si, a treba ispuniti večer
Tvoje je srce nedjeljivo, pripada drugome
Prevariti me možeš
Prihvatim li igru.
Tebi je to samo đir
Usputni sam kavalir
Što u isto vrijeme čuva
I
Remeti tvoj mir

NEMOGUĆE JE SHVATITI

Ne mogu razumjeti i
Umrijet ću nepomiren
S tim morem ljudske gluposti
S tim morem ljudske zloće…
Pored blaga Božje milosti
Svi hrlimo koncu preteškom
Možda smo ipak
Vrsta s greškom

RADIM

Nacrt za vitraj
Tema je NADA
Nadam se da će se nekome svidjeti
Nadam se da će mi ga platiti
Nadam se da će trajati
I da se radi ovoga djela
Neću kajati

LJUBAV (1)

Tajna tri karte
Tri kutije šibica
Biraš srcem
Pameću
Otvorenim očima
A ne znaš gdje se
Ispod kojeg klatna
Krije
Ribica zlatna.
Poštenje
Hrabrost ili pamet
S izborom nemaju ništa
Nemaju ništa s trikom.
Samo donekle je to stvar sreće
Neki je ulove vikom.
U ljubavi najbolje prolaze
Žicari i šibicari

MIR

Kako će to biti
Kad se utamanimo kao vrsta
Neće preostati nitko
Da primi Nobelovu nagradu za mir
Ni priliku za razapeti Isukrsta…

DEMOKRACIJA

Radio donosi
Najnovije vijesti
Izbornu utrku
Dobili su opet
Prvaci svijeta u disciplini
Uspavane savjesti

SELIDBA

Ni godinu dana
Koliko se prekinuo lanac
Prijatelj do jučer
Svima
Postao sam stranac

NARODNJAK

Ja se tebi divin
Nemoj mi zamirit
Koliko te jubin
Teško je izmirit
Pa ću jadan krepat
Jer te volin cilu
Ovako za kvartin
Pukoh na cidilu
Pa se tebi divin
Kako moreš sama
Tija san bit s tobon
Ma mi ne da mama…

TRADELOVE

Nudim ti svu svoju ljubav
U dva tri stiha
Bez velikih očekivanja
(ključ ti je ispod tepiha)
Ponuda vrijedi do isteka zaliha!

SAMOBORSKI TRG

Caffe u prolazu, sunčano,
Vrapci na stolu skakuću prečacima
Dijele kremšnite s dječacima

GUINEVERE

Kakva drama!
Jadnog viteza smutila je dama…
O tome se stalno pjeva
S početka ili s kraja
Eva, Adam, promašiše vrata raja.
Uvijek isto
Ljubav, jednako je graja.
Kada je Lancelot Guinevere žudio
Nije se umio dogovoriti sa sobom,
A kamo li s Arturom
Onako na dvije stolice
Nije se do kraja trudio
Pa je sve izgubio.
A koga je ona molim, ljubila?
Zna se, oba – oba je izgubila.
Kriv je usud…ili
Dvojim, draga moja,
Da ti kažem kako mi je
Kako se patim
Ili da ti lažem?
Stoga rađe ja gluposti mlatim.
Ma ni tebi baš ne cvatu ruže, znam…
Tvoje mi društvo godi
Ali me je ljubav krasti sram.
(Mislim na nju, ne dramim i šutim.
Bolje i to nego da Guinevere
Ljutim)

CARITRAS

Treba živjeti na distanci
Od ljudi
Čuvati se entuzijazma i romanci.
Za humanitarni rad
Smjestili mi kroše
(I dobre navike
Ponekad završe loše).
Iskustvo uči:
Glupo je pozivati se na pristojnost.
Priča o pravdi vodu ne drži,
Usporava reflekse.
Mladi su predatori brži!
Karakterima se danas
Trži

OTOK S BLAGOM

Obrubljena
Čipkom morske pjene
Uvala na proljetnome suncu sanja
Neko davno vrijeme –
Jarbole galijuna
Pucanj pramčanog topa
Štropot sidara i zategnutih konopa
Viku mornara
Lepet spuštenih jedara
Komandu tvrdu i pljusak čamca
Izvlačenje vesala…
Ova uvala, nekada sidrište,
Sigurna luka, sada spava
Zelenilo skriva gomile vila
One čekaju „sezonu“ i svoje bogatune
Ni sa sabljom ni s bijesom, tek osvajače s *kesom*
Za njih je ovo otok s blagom (klimom) – ljeti
Burom i vlagom – zimi

DULCINEA OPET

Viteški je časno
Boj biti
Ginuti za kreposti
Braniti srčano ženske lijeposti
Biti na primjer, Sir Conan Doyle
I braniti čast
Na primjer, gospe Suzan Boyle
Ili biti kao Don Quiotte
Pa umjesto vjetrenjača
Tamaniti alkoholne griotte
Ma neee!
Radi ludila gospodina iz Manče
Krčmarica iz tog filma
Skoro je *finila* na Danče
Dulcinea vitezu nije mogla dokazati
Kako život s filmom nema veze
I kako se od uzvišenih ideala
Poštene gospođe jeze.
Savjet mu dade
Neka radije otvori oči,
A ako ne može drugačije
Neka sam s Boninova skoči
Tko može razumjeti Dulcineje
Tako krasne i opasne?
(A svaka je bila mila
dok se ne bi ponapila).

HAAG

Interesantno
Tražim pravu riječ za nastavak
A utrčaše mag, trag, vrag…
Čija su posla čudo Europe,
Čudne politike, sudišta i demokracije?
Radi te kreacije i lupeža
Ostat ćemo bez krova i Kroacije

TOPTEN

Grijeha čovjekovih
Kad je već dobio slobodu
Da živi po savjesti jest:
Prvo je odabrao savjesno biti Ohol
Prisvojio atribute božanskog tvorca –
(divno je moći, genom ribe ili paradajza
biti oplođena ovca…)
Drugo: škrtost je po Vjeronauku prastari grijeh
No škrtost pradjedova izaziva smijeh
u svijetu gdje cijelo čovječanstvo grca
radi dva-tri stara ofucana škrtca.
Treće: bludnost u novome ruhu
Cvate na ubijenom ili zarobljenom duhu… obitelji
(ostaju dugine boje i dva kostura u postelji)
Četvrto: zavist i danas pokreće svijet
Apokalipse vijući stijeg – crni cvijet.
Peto: neumjerenost u jelu i piću znači
Jednima sve, a drugima ništa
(na Zemlji nema goreg prišta)
Šesto: srditost, bjesnoća sile i moći bez uzda
(aktivni talent za rušenje genija zla i buzda…)
Sedmo: lijenost je divna, nerad je droga,
(svijetu brojlera ne nedostaje sloboda)
Osmo je ravnodušnost, nešto poput mulja
Briše, utapa sva ljudska osjetila,
(čovjeka nestane, ostane samo hulja)
Deveto: Podmuklost je talent kojim vlada pohlepa
(zlo s puno šećera, kojom slabotinja jakog večera)
Deseto je zločestoća, kraljica svih ljudskih bedastoća
Namjerna, perfidna, javna, tajna, podmukla, silena, temeljita
Krvava, ljigava, okrutna, zavodljiva, glupa, glupa, glupa…
Čovjeka tjera da pili granu na kojoj sjedi
Pa da se savjestan u svojoj zloći, do kraja slupa
I potone u nemoral relativizma (proziva Papa)
Svijet bezakonja –
Za jedne pakao
Za neke je raj
Za sve čistilište… i
Kraj

KRLETKA

U Zvjezdogradu postoji
Zatvorena soba
Okno spuštenih roletni
(plastika umjesto rešetki)
Ali ne mogu van.
Sjedim u mraku
Venama proljeće osjećam
Spiralu vremena kako mahnita, i ljude
A ovdje sam s uspomenama sam i zavezan
Iz ove sobe (od sebe)
Teško je pobjeći bez pomoći odozgo.
Može biti da je to izgovor, ali
Tvoja mi svjetlost silno treba
Da od zatvora napravim hram
Od hrama livadu
Zeleno more
U moru otok, stablo i pticu
Ptića s krilima koji će nadletjeti
Zvjezdograd i žicu

EKONOMIJA LJETA

Turisti mišićavih nogu
Okupiraše obale škoja
Oni su nebeska mana otočana
(najvažnija privredna grana
ljetnih dana).
Kad oni odu
I iznenada nam vrate slobodu
Nastupa zima u odnosima
Vlasti i puka
Kad prođe ljetna *jematva*
Kad se podmiri
Bogu božje i Caru carevo
Ostaje puku da kuka…

PJESMA S POVODOM

Vrijeme je trešanja
U najlon kesama
Odavno nisam vidio
Stablo s tim plodom
Trešnje više ne rastu pod nebeskim svodom
Nego ako ih možeš platiti, u Lidlu ili Tomyju
Možda bi bilo bolje da sam umjesto slikarstva
Učio agronomiju

LIPANJ

Makarska je turista puna
Kao Biokovo oblaka
Gledaju se i mjerkaju kriomice
Lice i naličje ljetne razglednice
More bez vjetra
A tamo preko modri se Brač
Pluta kao nosač aviona ili veliki razarač
Makarska je sva na promenadi
Iako je radni dan.
Oblacima se od sparine hladi
Sve živo je vani, nakon duge kiše
Čiji sfumato obale Brača u daljini briše
Pa se čini kako je digao moćna sidra
I otplovio

LJUBAV (2)

Pribija ljude na križ
Razapinje
I još me drži
I još mi dušu prži
Tvoj me pogled
Iz daljine grli –
Dotle put moj, zakorovljen
Zaboravu hrli

MATKO

Profesore
Bio sam nakratko vozač
Nekim tvojim skitnjama
Banovinom, u Sunji i Kostajnici, na Uni
Davno prije rata
Kušao putem brlju birtije bez imena
Savskog šarana na žaru
I tvoje priče slušao
Iz notesa i u glavu
Požega, Dubrovnik, Brač… svejedno
Cijelu si Hrvatsku obuhvatio
U tamnoj učionici ALU
(dva puta tjedno) i cijeli svijet
Na pariškom suncu uživo
Među bukinistima
I našijencima *in vivo*
Uz vino i pivo bio mi učitelj
Prijatelj Umjetnosti života
A ja student, đak,
Nakratko šofer tvojim skitnjama
I nije mi krivo…

DOMA

Sve mi je tu drago
I poznato
A opet sam nekako furešt
Promatrač
Iz zadnjeg reda
Životnoga kina
Ništa od onog fakina
Što je želio navigavat svijetom
Jučer je ovdje bilo sunčano
Danas – oblačno, sparno
Iz otežalog neba sipi kišica
Probija do kosti

SNOVI

Su staklena kugla života
Skrivaju tajne potonulih blaga
Otkrivaju slike Boga,
Slike vraga,
Sve stvari nestale bez traga
U zamršenim putanjama kozmosa
Nerazumljivo prošlo, buduće
I ono ispred nosa
Snovi otvaraju vrata podsvijesti
Početku stvaranja,
Svrsi postojanja,
Ljubavi.
Tajnim željama,
Strahovima,
Miru i ratu.
Snovi su prozor
U stvarnost bića
Raspon nemogući
Svih krajnosti preko granica
Dobra i zla
Prostor nastanjen antipodima duha
U kojem se ne živi i ne diše
Jer tamo nema kruha.

KAD PUKNEM

Otploviti ću negdje,
Krenuti
Na put između točke A i točke B
Sigurno s hrpom dugova…
Vjerojatno njen.
Sam
I zaljubljen
U jedan od paklenih krugova

TJESKOBA

Takvo je vrijeme
Odjednom mi se ugasiše osjetila
Upadoh u gluhi mrak
I probleme slijepca
Ne tražim krivca za to stanje
Zlopakih recepata je mnogo
Onih za dobro raspoloženje nešto je manje
Nesporazumi su nekim ljudima hrana
Dodatak bračnom životu, banana
To je posve kriva strana života
Uz poneku pravu
Iznenada me optimizam udara u glavu –
Kontam
Kako ću jednom
S tobom
Polako uz more
Blebetati o slobodi umjetnosti
Štapom loviti mjesec
I biti sretan
Makar ništa više ne imalo smisla… jer
Započeo je Sudnji Dan

2012.

Opet na rivi
Zadnjeg dana ljeta –
A je brzo proletilo!
I sad mi je žao
Ništa nisam dobio,
Još sam manje dao
K vragu dugovi i posao
Zalud sam se trudio
Na svoje nisam došao
I nikad neću
A skoro sam od brige poludio.
Vrijeme se ne da vratiti
Ništa što je prošlo
Ne će se pozlatiti

POD ZVIJEZDAMA

Tomislavu, mome ocu

Rat je završio,
Rat još uvijek traje,
Rat nikada ne prestaje.
Postoje tek trenutci predaha,
Fragmenti djetinjstva
Upisani u memoriju
Velikog mora

ANĐEO ČUVAR

Znači
U isto vrijeme
Prijatelj, žbir i brat
Moj čelavi Anđeo čuvar
Natečenih nogu
Veselo me prati k Bogu.
Na tome putu
Dok i njega mlate tuku,
Od nepravdi on me brani
I vodi me svud za ruku.
A kad Višnji rekne AMEN
I navale na me kamen
„pa kad s ovoga svijeta pođem,
sretno da u nebo dođem“
on me vodi…
On otvara, čuva vrata
(mjesto žbira i mog brata)
Od nebeskog nekog rata…

DJEVOJCI SA SMIJEŠNIM ŠEŠIROM

Rekla je:
Ima cvijeća koje nakon dodira uvene
U redu, rekao sam –
Neka ga dira netko bolji od mene

ĐURĐI V.

Što je bogatstvo grada,
Grada u kome se prebiva
Voli, radi, sniva, rađa…
Grada za kojeg se bori
U kome se plače,
Koji nas gradi i rastače
S kojim se traje i stari
Grada u kome se prima i daje
U kome se raste i pada
Kojem je zima molitva
A proljeće nada
Što je bogatstvo grada
Ako to nisu ljudi
Pametni, dobri, zli i mudri
Mladi i stari, vedri i tužni
Prosti, pobožni, lijepi i ružni
Što je uopće grad
Ako se u njemu ne živi
Nego se samo spava?
Velebne palače, crkve, muzeji
Parkovi, samostani, rijeke, brda, ptice…
Ništa su
Povijest i sadašnjost kao ruina završit će
Samo će ljudi nadživjeti vrijeme
Oni nevidljivi, marljivi, mali
S bremenom ljubavi
Ljubavi za sve dobro od kojeg grad živi
Bez koje ne postoji

LJUBAVNI NAPITAK

Već je ishlapio
Sad imaš više šanse
S nekim tko manje voli
A bolje stoji
Na cijeni je gospodin VIPan
Vrijedi više neg običan klipan

TI, MOJE PIJANSTVO

Već dugo i predugo smeten
Sanjam tvoju blizinu
Žudeći ti dodira toplinu.
Kao mladac
Utapam strepnje u vinu
Hoćeš li biti tu
Kada se probudim
Ili ćeš proći mimo?
Osvanem li u svijetu
U kojem ne postojimo
Ja gubim svoje sunce
Ostaje samo vino…

ŠPU ROMANSA
(KRALJEVSTVO ZA KONJA)

Ja te čekam!
Dođi na konju,
Crnom ili bijelom svejedno.
Ja te čekam,
Ma došao i bez konja.
Ako ne možeš doći sam
Pošalji makar konja (ne treba mi ban).

ZA EPILOG PRIZNANJE

Bedastih je sve više, pametnih sve manje
Životna je priča dramatično uskisla
Puna je besmisla

SALOMA

Žena ta stvorena je
Da muža zakopa
Da bi bila voljena
Dušu mu iskopa

On zaljubljen u fikcije
U želje i snove
Toči život zaludu
Radi neke love

Ona pleše zanosno
Ne rad blaga, slave
Nego radi jedne još
Na tanjuru glave

JUDITA

Je tip heroine
Moguće od bilo kuda
Iz Meksika, s Cipra il iz Kine
Heroine snivaju uvijek isti san
Za visoke ciljeve nesebično žrtvuju sve
(pa i sram)
Dionici svih svjetskih posala
Vojnici su, junaci od zala
Tek u krilu kakve heroine
Podobre se, gubeć glavu
Svisnu od miline

NETKO

Ima sestru, netko brata
Isto je…
Jedan otac, pet plemena i dva rata
Puno zuba, jedna koža, a sto noža.

KARAOTOK

Divna je bila ljetna večer 2.08.2013.
Divna je bila kolonija na Karaotoku
Divna je bila večera, ugodno društvo…
Divna je bila uokolo priroda
Divna je bila Divna
Bila je Divna
Bila je…
Bila je i Blaženka
Blažena kad je otišla…

OTIŠAO JE MLAD

Otiš'o poprijeko –
„Nije kuš'o sarmu"
Nije kušao puno od života,
Bem' ti takvu karmu…

26. rujna 2013.

Bio sam na Cerini,
Branimir
A na boru grožđe
A na grožđu čvorci
Ispucah municiju
Ostadoše ćorci…

ROĐENDAN

Glavno je da je sunčano
Da ništa ne boli
Da je sve pometeno
Da ima kruha i soli…
Još se život voli.

SVETI JURE SVETOJ CECILIJI
(Stanku)

Draga gospo
U snove bježim
kad mi je teško
Lakše neg javom
Snovima još upravljam vješto.
Susreti naši, razgovori, tamo su česti
S puno sunca
Na travnatoj cesti.
Sve dok se ne pojavi ognjeni zmaj,
A pastoralu zamijene mač i štit.
Nakon krvavo teškog boja
Vraćam se javi, sačuvati rit.
Jer san su i java podjednako teški.
Stradat ću negdje
Nadam se viteški

NESTVARNO STVARNO
ili obrnuto

Moja je draga
Korakom lakim
Niz ulicu pošla
U vedar sunčani dan.
Ja se na kolodvor
S koferom punim smeća
Uputih posve sam.
Progutao nas grad.
Zakratko bili smo tu
I nema nas više.
Na zvjezdanoj mapi
Mjesto susreta
Isprat će tople jesenje kiše.
Naše će mjesto susreta
Pripasti drugima

INFERNO
(10./2013.)

Kasno je za suze liti.
Ono što je moglo
nikad ne će biti.
Srce lupež
uvijek drugo vreba
a ne bira ono što životu treba.
Vječna tajna:
Tko to s nama zbiva šale,
Putanje nam presijeca?
Što nas tako snažno vuče
Tamnim stranama mjeseca.

LJUBAV, NE!

Ima veza bez veze
Ima veza s vezom
Naša je astralna s pekmezom
Draga si mi kada nećeš
Mila si mi kad ne smiješ
Najljepša si kad se smiješ
Ti si moja najdraža stolica,
Najsigurnija o, polica
Moja invalidska kolica
Sunašce moje

ZBOGOM

Moja mala tajno
Idemo prema dnu ustrajno.
Ti si moj slijepi putnik
Za plovidbu prema snu.
A san je život
U kom se sniva
Nebeska neka perspektiva.
U kome ja i moja tajna
Ponovno zajedno smo
Ljubav bajna

SVETI PETAR SVETOME TOMI

Dobar si učenik bio.
Božanskim naukom ovladao kao i mi
U Meštra da ćeš posumnjati
Nitko se od nas nije nadao.
Dobar si bio Đak.
I kada se ono iza Golgote Meštar pojavio
Lijepo si koljena savio,
Dokaz dobio čist
Da živ je ranjeni Krist.
Zato te volim, dragi moj Toma
Nisi kao neki, prestrašen ostao doma
I drago mi je bilo čuti
Da Evanđelja propovijedaš u Kalkuti.
Indija, ti bolje znaš, civilizacija stara
Puna je bijede i puna para
Učini tamo dobro djelo –
Daj Meštrov nauk na vidjelo.
Svugdje je isto, a svuda krivo
Vuci i ovce
Kupuju nadu za sitne novce
Kaži im Toma, pravu stranu od života:
Za ljubav se je žrtvovati divota.
Ustrajno ljubi, to Meštar cijeni,
I ako te pogani tamo ne smaknu
Vrati se k meni.
Ja iz Antiohije putujem u Rim
Svjedočiti za Meštra,
On je živoga Boga sin.

MARIJA IZ MAGDALE ŠIMUNU CIRENCU

Tvrtku K.

Prijatelju, bio si na Izvoru,
Bio si na Zdencu
I pio si s njega, a da nisi znao.
Jednako je i meni otvarao oči,
Ponudio svjetlost mjesto mraka noći.
Jer tko puno ljubi, puno mora dati,
Ma puno i prima.
Tako malen, po njemu si velik –
luč sućuti u srcu zažegao
I po križu dosegnuo nebo.
Svjesno sebedarje uvijek nosi mir
A pohlepa rasulo i nemir
Ja ću tobom vazda se ponositi
No znaj, suđeno je
Mnogima ćeš baš ti biti pomoć,
Drvo križa nositi.

SVETI PAVAO SVETOME LUKI

Stvarno mi je žao
Jer sam vas proganjao
Da sam dio Božjeg nauma
Nisam tada sanjao
Sve do čuda sljepilom
Kada sam progledao.
I sad mi je krivo dragi brate
Još me neki sa sumnjom gledate
Istinu jasno vidim,
Život i put svoj
Nije lako priznati zabludu,
Okrenuti list
Jedino što želim po cijenu života
Ići putem koji je sam Krist.

SNOMORICE 91.

Iz pakla u pakao selim
Iz godine u godinu.
Traje putovanje
Svugdje iste zamke i udice
Krivi puti, s barikadama ulice
Samo kletva, muka, bijes
Ruševine, palež, urnebes
Tamo gdje je ljubav cvala
Praskom bombi cvate mržnja
Vlada pustoš i paklena zjala
Miris krvi, smrt i čemer, gorki pelin,
Skoro da se Kraju ja veselim.
Neka sablastima ruševine,
Kokarde i smrad.
Skrit u srcima kolone sjena,
Koloni uspomena
Preživio je grad
Ja nisam, iako i dalje hodam.
Hodam dalje.

BEZ VESALA BARKA

Moja današnja
Noina arka –
Kutija je od kartona.
Opet selim!
Iz tranzicijske 2012…
U tranzicijsku 2013…
& 2014...
I taj Zagreb.
Stalni odlasci i povratci
U maglu
I ja u magli magla sam!
Bit je u putovanju.

ČISTILIŠTE

Nitko ne zna, ne vidi
Niti razumije
Što se zbiva
Bez odgovora su vlastodršci
Moćnici i puk
Učenjaci, umjetnici
Graditelji, osvajači
Teolozi, žreci…
Svugdje vlada muk.
Političari, sveci
Seljaci, đaci
Trubaduri, vojnici
Mornari,
Ljudi plemeniti
I neljudi strvinari
Lupeži, barabe…
A nitko ne zna
Što se iza brda valja
Hoće li nas oboriti svjetlost
Ili pak ono, što nas kalja.

KONCEPT, PITAM

Hrpe slika, gomile…
Za koga i zašto?
I još toliko novih svake godine
Ne se duriti,
To je takav Koncept moj gospodine!
Možda bi trebalo pustiti vodu?
Ponešto skuriti.
Hrpa umjetnika radi
Na Novoj koloniji starim spikama
Bilo bi dobro one lanjske
Preslikati novim slikama
Preslikavati trajno…
Tako bi umjetnosti
I smeća bilo manje.
A zelenih šuma više.
Treba raditi izložbe
Nenaslikanih slika.
Opisati ih, bilo bi lakše
Nego li mukom trošiti boje,
Risati…
Konceptualno: Sumorni svijete,
Dodajte ružnoći vina
Neka se napije
Neka živi Veliki Kustos
Spalionice umjetnina

PRAVI MUŽI

Izdržljive su vrste –
Ne priznaju poraz
Lagano izumiru, broje se na prste.
Ljubav i pokoru cijeli život išću
Vjerujući u dobro
I kad zla pritišću
Katolički muževi
Ne priznaju uzmak
Ne priznaju rastave
Kad se jednom pred oltarom
S idealom srca, ljupko sastave.
Ne priznaju kukavički suicid
Dok sanjaju ovčji život ubavi
Ne pada im na pamet
Bijeg iz krila ropske ljubavi.
Pustinjaštvu nisu vični,
(u pustinju kidaju sebični)
Ne čekaju da ih tko izbavi –
Uspravni su tamo gdje ih se ostavi
I kad polože sve svoje zastave
Ne bune se,
Dopuštaju da ih se muze
Ne mijenjaju oglav, sedlo ni mamuze.
Katolički muži vični su trpljenju
Izdrže sve dok riječ je o strpljenju
Katolički muži hranitelji, šljakeri, svjedoci,
Branitelji ideala višnje ljubavi
I prije nego kao viteška vrsta izumru
Kada im dosadi ovaj i ovakav ženski svijet
Zbrišu od svega tako da
U tišini
Jednostavno, umru

SEDAM OČENAŠA

Čavle s kojim sam te na križ pribio
Okajavam
Čavle s kojima te na križ dnevno pribijam
Okajavam
Sve prevare svoje, lažna obećanja, kukavičluk
Okajavam svim srcem i molim
Jedan Očenaš za naslijeđene grijehe pradjedova i očeva
Drugi Očenaš za njihov pokoj molim
Treći Očenaš za iznevjerenu djecu i njihove matere
Molim
Četvrti Očenaš za svoje i njihovo iskupljenje
Molim
Peti Očenaš za dobrotvore, rođake i bližnje, dobre i loše
Molim
Šesti Očenaš za savjest svijeta, pale ratnike i pravdu
Molim
Sedmi Očenaš za svoje neprijatelje i dan sutrašnji
Molim
Smiluj se meni Gospodine
Teško mi se popraviti
Ma isto u tvoju ljubav vjerujem.

JOŠ SANJAM

Ako prestanem sanjati
Utihnut će glazba
Nestati poezije
Ugasiti se radosti isčekivanja
Prijateljstva utonuti u zaborav
Nebo potamniti.
Ako prestanem sanjati
I ljubav izgubi smisao
Svijet će opet biti
Besplodna pustinja prepuna
Imena upisanih u pijesak
Kojim se vjetar igra.
Još te sanjam…

15. 01. 2014.

Sječaš se Di Capria
U sceni kako tone…
Na Novom Titaniku
I naša zvona zvone –
ma suze nek se gone…
Ta i onako, nikome nije stalo…

RUDINA 4. 02. 2014.
Bortulu

Na kraju
Svijeta
Kao na početku,
Ribara uvijek
More ziba
Na kraju
Kao i na početku
Svemir je samo
Velika riba.

MI

Na plovnom putu
naravi trome, naravi lijene,
nemoguće se oprijeti
zovu sirene.
Susreti mame.
A susreti su zapravo guerra,
Život je kurba
(u njemu nema djeda Mraza)
Preostaje nam samo Vjera

ONA

Uvijek ista
Na istoj stazi, *mejoš*
Između jučer i sutra
Postojana kao lanterna
Bez malicije i na glavi putra
Ne mora, ali gura.
Sve treba izdurati!
Bez puno riječi
Za svakoga dobar porat
Mirno sidrište, osigurati.

SAMI

Vedra noć
Po buri led
Zvjezdano nebo
Pod nogama snijeg
Sred svoda puni mjesec
Na sniježnoj cesti dječarac
U toj ledenoj tami
Koračaju
Posve sami

25. 03. 2014. UTORAK

Na dlanu srca
sedef uspomena
Ne ljuti se
ako ti ukradem poneki stih
Unesem malo svjetla
pod šator skitnice
Otvorim novi zir.
Jer Sunce se skotrljalo u plićak,
Ikar poletio u visinu…
Ili je netko okrenuo
sliku naopako?

PRŽUN

Kasna ura
Iza zaključanih vrata
Zatvorenih škura
Maleno svjetlo baterijskog sata
Kao crveno oko nekog luđaka
U sobnom polumraku
Viri kvaku (na vratima).
Čuje se kucanje.
To netko želi van
Na vjetrušinu, kišu, dan…
I dok traje noć od oblaka teža
Vrata ostaju zaključana, a
Kucanje bez odgovora
Na listu papira trag nemira –
Jedna suza ko molitva svježa.

TERRA

Da mi je zjenicom tvoga oka
Ušetati u raj,
onako s galebovima
Na vreli žal velikog mora
(Color cinemascope, tri D, TO-DO-A-DO)
U rano jutro sunčanog dana
Kad stara Zemlja postaje Terra
iz sf romana
Ma da me samo kratko pogledaš
Iznova bih bljesnuo kao Flash
(Gordon naravno)
Kradući titrav osmijeh krajičku tvojih usana
Možda otkrio tajne svemira –
Ma da se samo kratko osvrneš
Tvoj pogled i to more
Izbrisali bi mi godine
Obrisali bore

INSPIRACIJA

Vjetar što iznenada napne jedra
Potjera lađu, pa zgasne
Potopi nadu u mrtvo more
Nadohvat obale krasne

PORUKA U BOCI

Ja sam
Kapetan jedrenjaka
Zarobljenog
U tišini
Arhipelaga
Neotvorenih knjiga.
Broda zaboravljenog
U moru prašine
Visoko na ormaru
U staklenoj boci –
Sidrištu svih dječačkih snova.
Poruci pristigloj
S nekog drugog svijeta

PRODAJA OČEVINE
20. 03. 2014.

Ni ono
što u torbu
skitnice stane
ne vučemo sobom
na obalu drugu
Samo čisti obraz
čiste ruke,
od očevine
grumen zemlje
i molitvu –
Za one koji ostaju
obećanje neba
I dugu

MEMENTO

Nakon četrdeset godina
Ponovno obilazim Split
Drugo vrijeme, istom prugom
Grad zastrt kišom
Ogrnut samoćom
Obojen tugom

DALEKO SI

daleko si mi
daleko od očiju i srca
govori narodna mudrost
a ipak griješ kao sunce
I tvoja prisutnost nema veze
s daljinama
i nema veze s narodnom mudrošću
Zamisli,
kad god zvijezda padalica
zapara noćno nebo
zanjiše u meni zvono,
probudi glazbu sfera
srebrne stube
koje povezuju moj i tvoj svijet –
plavi ultramarin i kadmijevu žutu
Kvadrant jugozapad pa negdje na sjever
mjesto sastanka je maglica Vege
i dalje,
tko zna –
sve dok ima srca
Zajedno smo
trag svjetla
na obzoru
vedrog
neba

AMARCORD

Svoje čežnje predadoh ptici
Krilu lastavice
Malenom srcu od tisuću milja
što hrani se suncem.
Sve silne gore i mora i oblaci
Vjetrušine, gromovi olujni
ne mogu nauditi
toj grudici perja
Ona leti iznad
ljudskog straha,
taština, sujevjerja…
To maleno Božje oko
I taj proljetni cvrkut
čista je ljubav
što nosi me daleko
Nosi me visoko

SOCOTRA, LOKRUM ILI…

Kad se sampan nasukao
Na zlatno žalo
Vrijeme je stalo.
Kapetan Corto u dnevnik je zapisao
Ma ovaj je otok narisao sam Bog
Za sve „Izgubljene“, darovane moru
Što žive u Sjeni
Čudesnog grada na stijeni
Do njega nema puta
Tu smo susreli Pracata Mihu
S Odisejem kako luta
Kroz neku Slocumovu priču
U mornarskoj krčmi podno grada
Pilo se Zmajevo vino
Nazdravljalo moru strasti
Moru – otrovu u krvi
Dalekoj obali i poljupcu zadnjem
Što je bio prvi
To nije pjesma ukletih
Skončalih u dubokoj vodi
To je samotna pjesma bez povratka
Pjesma o slobodi

NEDOVRŠENO PUTOVANJE

Polako se
Kroz odškrinute grilje
U san
Uvukao dan
Ugasio sonare & žiroskope
Otjerao pod perinu
krijesnicu – navigatora
Vezove topline raskinuo
Raspršio pustolovine draž
Tako nikada neću saznati
Tajnu putovanja
Ni što je bila istina
A što laž

STARA LJUBAVI

Negdje sam zametnuo
Tvoju sliku.
U kužini srca,
Predvorju
Ili u garaži
Cijeli Spomenar
Se traži!
Toliko je vremena prošlo
Od zadnjeg srcogleda
Ne puštaš me više
U svoj život
Ili mi se to ne da.

ĆIMATORIJ

U kamenom vrtu
Kameno raste cvijeće
Pored stabala kamenih križa
Dogorijevaju svijeće –
Tinjaju uspomene.
Kamene ptice kameno zure
Zaustavljene u letu,
Samo u očima mramornih anđela
Živuću vidim sjetu

DAN

Htio sam biti tvoja sloboda
A ne tvoja kob
Htio sam biti svačija sloboda
Nikako rob
Netko je smislio zidove i svijet mraka
Hajde, potraži me!
Sa suprotnih strana velikih vrata
To što oboje stišćemo, ista je kvaka
Treba iz krletke van,
Zajedno otvorimo dan

IZGUBLJENA PATROLA

U kronikama jednog svibnja
Davno bili smo mi.
Mladice već su stabla (s ožiljcima)
Još daju poneki plod,
Tu smo, kosti na bezimenoj njivi,
Progovara zatrti rod…
Rđa rastočila metal
Nema nas odavno
Tada vitezovi svjetla –
Postadosmo vitezovi sjena
Neka nam se smiluje Bog

TAJNA LJUBAVI

Ne kucaj sunce moje
Vrata srca su ti otvorena
Uđi
Znam da voliš tišinu –
Ovo skrovište noći
Pretvori u dan.
Putovati ćemo zajedno
A pred svitanje
Ne, ne ću žaliti
Prije nego li kreneš dalje
U neki novi let
Opećaćen tvojim dodirom
Pod vedrim nebom
U polju
Probudit ću se
Suncokret

IZBOR

Prstenovane – ptice
imaju zaklon i sigurna gnijezda
al' ih teret priječi
da lete do zvijezda
Onaj tko ih ljubi, putanje im redi
A slobodan izbor tu baš i ne vrijedi
Zaklon ima svoju cijenu
Kao i sloboda
Pravim gosparima neba
Ne treba dom što zlatom blista
Tek voda sa izvora – čista

TRAGOVI PROLJEĆA

Rojem sretnih misli
Ušetala si noćas u moj san
Ravno sa slike (18.)
sjela mi u krilo
obgrlila vrat.
Obasjan tvojim osmjehom
toplinom u pogledu
kao snješko na proljetnom suncu
pretočih se u livadu
Sva prošlost, sadašnjost
i budućnost, sve moje ljubavi
znanja, (ne)spretnosti,
glupost , mudrost, bolesti
prijateljstva, talenti…
sve je postalo zelena trava
puna tratinčica
Zagledana u nebo
nisi ni primijetila
da me nema.
Ostali su samo tragovi
bosih stopala u mekoj zemlji,
jato ptica
nad procvalim krošnjama.
Pusta livada

22.travnja 2014.

Rekoh sinu
Otkrij
U svome svemiru
Novi svemir,
sjajnu zvjezdicu
Svetim duhom
Dobrom babicom porođenu u
Očekivan novi život.
Vjeru
Otvorenih očiju –
Obučenu u sjajni
Osmijeh mame Valentine
Blagoslovljene bile obje
Tvoje suđenice,
Sunca dva
i ti; budi
njihov blagoslov

ZATVOR

Donesite mi,
makar potajice,
olovku
da tu gdje živim
konačno nacrtam
svoje nebo.

ZABORAVLJENI

Brdski se potok
Razlio ravnicom,
Pretočio
Kao duša neba
U zelene trave.

Staklo površine blijeskom
Krije dno korita,
Skamenjene ljude...

ZA ONAJ ZRAČAK NADE

Za onaj tračak nade
Otisnuo sam se na more
Danas
Na mom brodu
Više ništa nije kao prije
Osim neba
S kojeg mi se uštap smije
A valjda i treba.

VREMEPLOV

Jugo nas je žestoko provjetrilo.
Noć je opet puna zvijezda.
Srce je blesavo, lako se utješi.
Dovoljan je komadić plavog neba,
odsjaj sunca na disku mjeseca
da otpočne putovanje.
Odlijepljen s tvrdog kamena
letim u zjenicu uspomene.
Tvoj je osmijeh zarazan. Prati me.
Čini se da je odmah iza zida
koji ću sada preskočiti.
Toplinom daha probudila si nježan cvijet
limuna mjesečara
po kojem ove noći miriše svemir.
Tobogan sna upravo isključuje vjetrenjače rugalice.
Jedan spust je dovoljan
da bih negdje u cik zore krajičkom oka
uhvatio pogled "sa družijance"... lepršanje haljinice.
Okrenulo je na burin.
Vjetar je to koji budi Panove svirale,
pomlađuje.

VODIČ

Još uvijek
Čuvam u srcu kompas tvoj
On mi znači luku
Još uvijek nisam posve svoj
Trebam tvoju ruku
Trnovim putem uz krvavi znoj
Ti nosiš mene i moju muku
Podnosiš sve

VITEZU JAKOVU

Živio jednom davno don Quijote, Vitez od Manche
Volio je lubenice, šljive i naranče, osobito knjige
I stalno je čitao pustolovno nešto
Mačem je baratao vješto, za divove bio strah i trepet
I strašno ga je ljutio zmajevih krila lepet
Putovao je iz priče u priču
Sve svoje viteške borbe spremao je poskrivečki
U dječje snove i školske im torbe
A klinci bi priče uzimali lako, kao svoje viteštvo, baš tako!
Jednu je svoju vitešku borbu ugurao vješto, našem Jakovu u đačku torbu.
Vitez-Jakovu je, vjerujem, to bila inspiracija da uhvati gadnoga zmaja.
Tražio ga je pod krevetom, u garaži, šupi, zdencu…
Na kraju ga dohvatio u kuhinjskome visećem kredencu
Ščepao ga je za nogu, ali jao! Zmaj se nije dao.
Iz stiska se izvukao, Jakovu na nogu pao!
Završila pustolovina, Jakov od lovca postao lovina
Viseći Kredenc – zmaj po podu se rasuo
Radoznalom Vitez – Jakovu stvari iz svoje „utrobe“ sve u glavu sasuo
U krevet ga spremio tako da je bio čak u bolnici
A leteći Kredenc-zmaj zaglavio je u nekoj radionici
Pokrpani oba, prije škole, odlučiše da se odsad vole
Vitezu pustolovu, onome iz Manche, zalupiše vrata kuće
Na neko vrijeme bar
Jakov školu prigrlio, pustio na miru Zmaja i ostale priče vruće …

DANIJELU ĐAKU

Što je cijelo ljeto vrijedno radio
Za školu se spremao,
Nije kao neki samo ljenčario,
Uz more šetao ili ispod kruške drijemao.
Krasno se je vladao,
Drugi razred unaprijed savladao
Pa će sada Danijel uživati u školi (sanjao je slatko)
Dok se drugi budu mučili
Ne bi li štogod novo u školi naučili.
Kad je učiteljica otišla na odmor,
Za katedrom Danijelu ponudila mjesto.
On je hrabro umirio đake, su pitanja dvjesto…
Trudio se svojski, svemu ih naučio
I onda se iznenada probuditi odlučio.
Bilo je jutro, ura neka deveta
Našao se u tišini sobe, zagrljaju svoga kreveta.
Donio je zaključak, neka škola pričeka…
Sada je važniji doručak!

ADRIJANU

Preporučio bih đaku prvaku
Kada krene u školu
Da ne zaboravi didu i baku
Neka im ponekad nešto napiše
Neka im ponekad nešto nariše
U prvašića glavu svaku
Stane puno zadaća i knjiga
S njima se nađe i puno teških briga:
Brige za prijatelje, djevojčice i brace
Za tri male mace i njihovu mamu
Za torbe, kišobrane, igračke i drvene kace
Mora misliti na roditelje, braću i domaću zadaću
Na tristo čuda
Ali neka ostavi vremena i za igru
Neka ne zaboravi da se smije
Jer on je za nas kao i prije
Malo-Veliko sunce što stalno nas grije…

NOTICA UZ PJESME:
VITEZU JAKOVU, DANIJELU ĐAKU I ADRIJANU

U Pražnicama, vrućeg ljeta, VIII. mjeseca 2015.
Pjesmice sam vam, dragi unuci, napisao nakon povratka na Brač; da budete dobri dječaci i hrabro kročite školi ususret, pustolovinama raznim, da učite, da čitate Pinokia i druge lijepe priče. Trebat će vam kad odrastete bez obzira tko što od odraslih više. Neka vas za to ne mori briga. Mislimo na vas i čekamo vaš odgovor. Vole vas vaši, baka Davorka i Branimir dida…

VEČERNJA

Zauzdani konji
Mirišu benzinom
Olovne noge s kapcima se vežu
Na rubu kreveta što zjapi kao jama.
Pogled uprt u prevaljeno ništa
Za neku siću
Preko sedam gora.
U sutonu igraju se sjenke
Lavež pasa pali prve zvijezde
Biserna niska rosi prazne ruke
Tek snom bit će oslobođene muke…
Zaspeš li tako
Zaplivaj rijekom ivanjskih krijesnica
Bez težine tijela, posve lako
U njenom toku i moja iskra svijetli.

TUŽBALICA

Odavno mjesec
Nije svratio u moj vrt.
Netko je posjekao
Magnolije i čemprese,
Preorao tratinu i šimšir,
Posadio strašilo za ptice.
Od kada ptice ne dolaze,
To više i nije moj vrt.
Umjesto ruža tu vladaju
Korov i mahovina,
A moja draga
Traži novi perivoj
I novog vrtlara.

VARIJACIJE

Ljubavi raznih ima: velikih, malih i srednjih
Vrlo oštrih i onih maznih
Otvorenih, sjajnih i ultra-tajnih
Ima dubokih i vrlo plitkih
Teško razumljivih i vrlo pitkih
Romantičnih ljubavi ima
U kojima apsolutno sve štima
S puno veselih početaka
Još više (ne)sretnih završetaka
Ima ljubavi starih što neugasle traju vječnost
Ljubavi sa sto lica
Od onih mladih – zvijezda padalica
Zrelih, pokvarenih i smjelih
S krilima i bez krila
U većini slučajeva slatkih
Strastveno kratkotrajnih
Baršunastih, tihih kao smrt i glatkih kao svila
Epsko krajnjih, legendarnih kao Samson i Dalila
Ima milih, bolno tužnih kojima je sreća strana
Sudbina ih nekad krije zidinama samostana.
U oceanima duša ljubav je tvorac života
Nebrojeno je sunaca čemera i ljepota –
U beskraju svemira
Iza dugih noći
Zasvijetli u svaki naš dan
Sanjan ili nedosanjan san
Kao biser u oku, ispruženi dlan…
Os univerzuma ljudsko je biće
Malo srca i malo razuma
Ili?

USUSRET SANKU

Dok te nema
Zamrem
U meni sve drijema
Prekrije me oblaka sjena
Produži noć
Bez zvijezda
Samujem snen i kao bena
Čekam da se pojavi mjesec
Posrebri tintano more
Za moje suho pero.
Drugujem s morem
Stih mu dugujem
U šaptu valova
Osluškujem tvoju uspavanku
Udišem miris dalekih otkosa
I za cvijećem tugujem
Jer tebe nema…

TUŽNI FLOMASTER

Jedan se flomaster
Od tuge skoro ubio
Jer je u borbi kapu izgubio
Osušio se i više nije pisao
Osušile se boje na zraku
Kao da ih je netko obrisao
A možda je kapa
Pronašla flomaster drugi
Ili se radi nečijeg nemara
Jednostavno zavukla ispod ormara
Pa zaključila onako ljuta
E pa kad me nisi čuvao – ja i ti
Više ne nastupamo skupa.

TROBOJNICA

Za mjesecom tugujem
Pojeo ga mrak
Zvijezde
Ne mogu pronaći ni sunce
Iako je dan
Magle me iznova kružno
Vraćaju na polazišta dlan
Bez razloga se ljutim
Jer Zemlja se i dalje vrti
A u potrazi nisam sam.
Svejedno je
Sunca nema i nema
Mjesec se negdje skrio
Nekome svijetli, znam
Sutra ili ne
Jednom će olujno vrijeme stati.
Život, to sve i ništa …
Za onaj tračak sunčeva svjetla
Vrijedilo je dati.

TRAVEL SIJELO

Kako su ružne te Karijatide supermarketa
Preširokih bokova, krivih nožurdi i obješenih trbušina
Što tegle kolica pretrpana špecerajem i drangulijama.
One stupovi ovoga hrama s dva bankomata na ulazu
Dok im se dječurlija dere u uparenom kombiju nekog jadnika
Što sanja krčag ohlađenog piva, kupanje u moru ili lubenicu.
Takvo je ljeto. Puno brižnih ljudi i skupih razglednica
Novina umrljanih crnim žutilom i klasnim razlikama.
Sreća na dohvatu, samo nešto nedostaje, fali…

TO JE TAKO (Jože P. & Sanchu D.)

Vremena – kako koja
Godina – bez konačnog broja
Ekonomija – lošeg kroja
Ljeto i zima bez boja, politika tuđa
Moral i pravda – teme još luđe
Ljubav, patriotizam… češnjovke na žaru
Domovina u krčmi i na oltaru
Kultura u ormaru…
Tako mi bisaga Sancha Panse
Život je više od romance
Tako mi viteza lika tužnog
Još živi negdje sred naselja Južnog
Život je neobična pojava, pravocrtan i kad je kriv
Nekad kukuruzište, iza zadnjeg plota
S pogledom na Zumbur grad
Mjesto je od snova još jednog Don Quijotea.
Snovi koje smo sanjali
Vjetrenjače koje smo ganjali…
Sada su stvarni orijaši iz priča
Jedino žalim, lipsali su Rocinante i vjerni Sivac
Sad nas još goni naprijed jedini vjeran, za sve krivac
Inata živac.

TIKVA I ZEC

Osuđen na život
Zec upita tikvu
    Kako ću te ljubiti
    Nismo ista vrsta
Zemno i astralno
Dva lica vječnosti
Odgovori tikva –
Jednota – ista je nit života

TRUBADURSKA

Danas sam putnik.
Vrata srca sad su vrata neba,
Otvorena
Na raskrižju vjetroputa.
Vrhom brda,
Svijet na dlanu,
U daljine pogled luta.
Sve do ruba,
Sve do ruba...

TANGO

Draga
Ti si stvorena za ljubav
Za ples
Ja za probleme
Tebe su prevarili nekoliko puta
Ja vučem kvadrileme
U vremenima prijepora i laži
Prijateljstvo liječi
Priznajem
Da sam te snubio
Kad izgubljen sam tražeći se gubio
Zaludu u potaji slobodu tvoju ljubio
A baš bih rado da sam bio hulja
Prije nego život iscuri, odbaulja
Da sam bar malo bio tat
A ne glumatao da sam ti brat…
Na kraju, zapravo se i ne poznajemo
Javne, tajne želje i potrebe, koje…
Svatko sebično čuvao je svoje
Vrijeme naše je nevrijeme
Bar smo lijepo sačuvali čast
I sve to boli
Vječiti voli – ne voli, voli…)
I sve je koma, na duge staze
Tek vadimo si mast
Dok čitav svijet hrli
Ravno u propast

TAMNOPIS

Ukleti brod
Od svoga početka
Vodi sirena zov.
Poludjeli kompas
Obrnu nebo u pakao
Smijeh u jauk…
Otrov dubina magle ispreda –
Sklonište jedrima tame,
Zauzdan vjetar
Utrnu sunca, zvijezdani sjaj
Tom brodu bez sidara
Nisu za kormilom harpije
Ni duše mrtvih ili živih.
Ne služi zastave gospodstva.
Jedina svrha mu lov
Na one što predadoše
Život bez borbe
Za tajni, mračni plov
Između stvarnosti i sna.
Duše kojih se odrekao
I Bog i đavao
Posadu gubitnika,
Dužnka vječnosti.

TAJNA

Duboko
u njedrima tvojih voda
biserje zri – svjetlosti san
dok ih na skrovitim žalima
ne probudi valova hir
u sunčani dan.
Tek što umnoženo draguljima
mnoštvo sunaca ko vasiona sine
ljubomorni ih bozi mora
potope i povuku
natrag u dubine.

ŠETNICA

Netko svijetom
sakuplja leptire,
meni su osmijesi draži –
rajska moneta.
S osmijehom letim,
trenutno put lanterne
gdje ću uloviti
nešto svjetlosti eterne,
pospremiti je u zimnicu srca.
Uz sunčevu zraku, mjeseca mig,
cvrkut lastavica,
ljiljana miris...
čuvam trešnjin cvijet
i poneki čičak.
Da sjeti me
tko sam
i gdje spadam,
ovako star,
s tvojim osmijehom
sam na tom kamenu usred mora.

SVIBANJ 2014.

Onaj gajdaš
Navrh brda
Što doziva sunce,
To sam možda bio ja
Prije potopa.
Tužno odjekuju
Reski tonovi
Nad vodenom pustinjom
Nestalog Svijeta.
Kad se vode povuku
Ostat će samo
Nedovršena korablja
U blatu…

SUDBINA

Posljednje četvrtine turneje
pijem Losartic svaki dan.
Smanjuje tlak … valjda – ne znam ni sam.
Putujem s Homerovom Odisejom u džepu
Hranim se napreskok
Magijom riječi da me izliječi.
Sutra moram kiropraktičaru
Pa izlomljen do hladnoga mora
zaliječiti bubotke moga dobrotvora.
Ha, ništa mi ne ide po planu
osim osmijeha na dlanu
kad u sudbinu zavirim.
Na kraju dana legnem pod zvjezdani svod,
zatvorim oči, mislim ljubav pa se smirim.
U tišini nebom plovi brod.
Noćas sam jedini putnik.

SRCE

Visoko u krošnji,
Krugom gnijezda
Zaštićena,
Probijaš tvrdu ljusku života
Dok nebom oblake valja
Orkanski vjetar
Donoseći led…
Koliko je časak
A već ti se nudi izbor:
Pasti ili ostati…
Jer srce gnijezda sada si ti
I tvoja krila prkose oluji.
Ostaju tako
Stablo
Ptica i
Sunce.

SRAMOTA

Razlilo se ko sramota
To sjeme od snova
Udarilo po sijaču
Ognjem i željezom
Zvjezdanih ratova
Iznjedrilo Svijet
Palih anđela
Prepunih pitanja
Za neka mamurna svitanja

SPAVA MI SE

A spava mi se
i bole me noge
– prekoračio sam granice mnoge.
Da sam za trku imao krila
i da nemam sto i dvadeset kila,
skoknuo bih možda bliže suncu,
iznad ovog sivila.
Ovako, kotrljam se ili plazim
i ma koliko bio spor,
nije za službene kronike,
sve bliže ti dolazim... ili odlazim...
kao mijeh od harmonike.
Ta rastezljivost. Čudno je to...
Važno je da si mi tu negdje ovih
prvih godina sto, baš kako treba
– odmah se osjećam bolje
i zato ću spavati kao beba.

SOPHIA I MARCELLO

Vrlo poseban dan,
Hajmo se smijati
U dvoje!
Tugovati mogu i sam.
Ta ljubav od paučine
Posebnog kova
Spletena nitima mjesečine
Od Zemlje do zvjezdanoga krova
Razapeta je mreža
Za duše od snova.
Ne postojimo, zacijelo.
Dok u snovima smo stvarni
Srebro celuloidne trake
Kao Sophia i Marcello...

SKITNICA

Sakupljam osmijehe
Kao perlice, kao nekad sličice nogometaša,
Lovim ih kao Hijavata srnu,
Pecam osmijeh udicom dječaka,
Cvjetam osmijeh korzom kao stablo trešnje u proljeće,
Darovani osmijeh kao sunce lijem,
Sjajim osmijehom uličnih lampi i svjetionika...
U ovome zauzlanom, smotanom gradu
Mutnom vremenu usprkos
Pokušavam,
Kad zagusti,
Misliti tvoj osmijeh
Jer posve se je lako izgubiti u ružnoći.

SLIKOPJESNIKU JOŽI Š.

Dragi prijatelju
Ubirem zadnje zrake sunca
Negdje od Čiova
Kopno, Seget Donji
Bonus – plažica s palmama plus
Zvonik male crkve s minijaturnim trgom
Nedjelja prije Sisveta i Dana mrtvih –
Sve je to ljudima jedno
Važno se sjetiti svetih i mrtvih svojih
I „Živjeti ovaj život“ dalje
Sjetiti se živih
U prazno popodne, uz toplo sunce
Tvoji stihovi su sjeta
Pjevaju o odlasku ljeta
O odlasku uopće
Slika Čiova s jedrima u daljini
Kricima galeba nad usidrenim jarbolima
Na pustoj plaži ujesen
Sluti putovanje
Kratki susret u pjesmi, tvojoj pjesmi
Ispunio mi je dušu
Nemirom

RUKE

Šibane burom
Ruke otvorenih dlanova
Rastu prema otvorenom nebu
Pune danje svjetlosti
Poput stabla
Poput slijepe ptice
Visoko gore iznad
Plešu s vjetrom
Govore o tvojim očima
Sunčevoj zraci u mom srcu

SINOPSIS

Kroz razderotinu neba
Proletjela je knjiga,
Na njoj četiri klinca,
Jedan pas i papiga.
Nije to bljesak munje,
Već svjetlost s one strane,
Mamac za pustolove
Letače kroz ekrane...
Život pozdravlja smjele,
Junake akcije slavi!
Oprezni sjede u sjenci
Priča je nekom u glavi.
Pokrenuta bljeskom –
Pljeskom amaterskoj predstavi
Bez vodiča, jerihonskih truba,
Dok nit priče u Svijet
Vodi
Obična svilena buba.

ROSA JUTARNJA

Vidim te ponekad
Kako se budiš
Duboki izvori tamnih očiju
Provriju jutrom
Topotom srca zaiskri
Srebrne konjice kas
Krilatim rukama
Loviš novi dan
I dok se Zemlja silovito vrti
Zvijezde s tvojih obraza
Lagano padaju u san

SADA

Više u meni nema
Ni bijesa ni žestine
Gorčina – ishlapila je
Oholost isparila
Preostalo je nešto
Radoznalosti i suosjećanja
Otvoren prozor za
Razgovor s pticama
Neko vrijeme za molitvu
Bez glasa
Pogled zatvorenih očiju
Kroz teleskope duha
U prostranstva
Nastanjena svjetlom
I spokojnim
Žuborom voda...
Tako sanjam
Dok oko mene
Još uvijek
Bjesni rat.

ROMAN

Stih koji ubija
Romancu...
Sto deset kila i on
Na plesnom podiju lom
Još jedan kraj
Loš tjedan
ALWAYS
(s krilcima)
Suparnica na dnu sale
Pokazuje rezom
Vrat
Ljubav nije ljubav
Ako nije rat

ROBINSON CRUSOE

Nakrenuo se brod
Uz krš i lom s molitvom u višeglasju
Rikom vjetra oplata o hrid se rasu
U utrobi mu uzavrelo more –
Bljeskom munje, u čas kob
Proguta brod i posadu, blago svo
Taj otvoreni modri grob potopi
Svo dobro im i zlo
I nadu
Tek
Jedan žižak svjetla duše u toj tmini
Odlučan prkositi sudbini
Ispliva na žalo
Kao križ, iz inata
Da bi nakon svega
Nagrađen zasluženim mirom
Stoljećima plovio lektirom

RIČI I SLIKE O BROČU

Otok Broč je veli, visoki škoj
Reklo bi se, to je kontinenat moj.
Jemo rive, jemo ceste, vele mist,
Zaseoke i bile in kampanele.
Jemo masline, lozje, kove i sardele...
Marine, brode, zlotno žola i otele, propja...
I ako van je teško povirovot –
Na vrh Broča reoplanih porat.
Jemo uvor vridnih ruk ča od stine činidu čuda,
More hi je bocilo svuda, u ribore i na skule,
Ma di god se nojdedu, doma ili u svitu
Svoj Broč uvik volidu.
Ovod su dica srca čista ča volidu cili svit
Volidu more, volidu nebo, volidu skulu, poje, goru
Volidu balun i bale
Marende i ćakule, zrile šipke i vale...
Volidu tice, ovce, jonce i sve druge beštijice
Sve blajdane, mole, vele, zvona zvon i svoje fijere...
Volidu život na svojen škoju
Ako vas je štit voja
Dodat ćemo još po koju (i po vašu i po svoju)...
Pitali smo dicu, a ona su rekla svoje
Svaki škoj izgledo isto, a svaki je jedno čudo –
Na Broču ih jemo tristo.
Broč jemo svoje zikve i gončice
Svoje štorije i pismice, gustirne i kamenice
Jemo vale i valice, jemo kale i kalice
Čimatorije ča čuvodu višni mir
Konobe vele, u njima maslinovo uje i ovčji sir
Broč jemo svoje pisce, kantadure, marangune i kipore,
Meštre, škarpeline, kavadure i slikore
Kamarijere i ćokete u pitore.
Jemo plojke, gardeline, tovare i mandarine
I di koji stori dub, od lanterne stakleni tub
Broč jemo česminu i svoje drače
Pajize di se hihiri i di se plače,

Juga, meštrole i bonace, svoje škovacine i škovace
Store mirine, crikve i foncjune, lumine i procesjune...
Broč jemo i svoju spizu (pogotovo ako ribe grizu),
Vrzote, biže, bobe i panode.
Broč jemo svoje legende, tojne, serenode i svoje node...
Da bi sve to razumili, puste riči naših storih –
U knjižnici jemo libar barba Petra iz Dračevice „Broške riči“
I još vele drugih stvorih. Molojte se vi dangube,
Ćapojte se dico librih, ćapojte se skule
Da se droge riči naše – ne zagube...

(Likovna radionica knjižnice Pučišća, 2015.)

REZ

Danas me nazvao odvjetnik
U pitanju je novac za sudske troškove
Ostavština je priča u nastavcima
Svatko to ima pa i ja
Epizodist sam jedne od lokalnih sapunica
U kojoj se svakog dana budim
Radi neriješenih prava ludim
Gubim živce i lovu, a nisam pohlepan
Ono što nemam ne mogu ni dati
Ostaviti, prodati…
Ne mogu spriječiti tuđu stoku
Da gazi moj i djedova mi trud
Ne mogu spriječiti, ni poplavu, ni sušu
Ne mogu nestati, promijeniti dušu
Epizodist sam dok trajem
Dio družine od koje žive poreznici, žbiri,
Odvjetnici, bankari, policajci, doktori, portiri…
Sve do glavnih glumaca
Predsjedajućih na visokom tronu
A sve je igra plakata i kruha
Život, treptaj oka
Kako ga već sudbina skuha
I kolaterala
Nešto ljubavi vječne, crkvenih zvona i portala,
Dječje naive od koje uglavnom
Epizodisti žive

SLIJEPAC

Sa dna stare gustirne
Duboko ogledalo
Vraća mi moj lik
Crnu siluetu
Sred sunčeva diska

RAZGOVOR

Ona: Hajde na topli čaj
Ovo je pravo vrijeme za to
On: Dani su kratki
Godine preduge
Ona: Na čašicu razgovora kraj tople peći,
Napolju repriza pršića i mraz
On: Otopljen rumom,
Bojim se ponavljanja
Ona: Ovo vrijeme traži više topline
Zavlačenje u sigurnost doma
On: Pucanj u prazno
Ondje me ništa dobro ne čeka
Ona i On – na suprotnim stranama zrcala
Alisa i Don Quijote –
Bez dodira...
Dani prekratki, godina preduga
A može i obrnuto

PUTOKAZ

Daleko,
negdje s ruba svijeta,
jedan je svjetionik u davnini
zastoru noći ucrtao zvijezde.
Da se po njima svi putnici
sretno domu vrate.
Putovanje je uvijek radost
susreta jedrilja i svjetla...
Na zastoru noći ti si noćas
moj putokaz,
moja svjetlosrećica.

PUTNIČKA

Zagreb, pakleno je vruć na +37
Posao, hrpa diletanata
Prekratak rok
Honorar upitan
Djeca;
Stvarni razlog ovog putovanja su dobro.
Maleni prekrasni,
O starijima radije ne bih.
Mama, stara nonica
Sve je mlađa
Leđa: i dalje bole
Prijatelji: Stanko, Marija, Pepi
Zlatan, Ico… sve sam nabrojao –
Poneka runda Radlera za novi zbogom
Na moj račun
Ista glupa politika
Raskućen dom
Krov od oblaka, vrane,
Puno vrana i
Svjetsko nogometno prvenstvo
Desperadosi svih boja
Ujedinjeni
Loptom što sja kao puni mjesec
Iznad Jadrana…
Iznad Egejskog mora
Iznad Zagreba i Sao Paula
Tek netko čeka poštu, netko lift
Ja čekam tvoju zibaljku od riječi
Zlatokosu
Vilinsku
Komadić neba, komadić duše
Za zaborav – nezaborav
Imaginarni mjesečev poljubac
Na rubu virtualne Europe
Noćas
Na rubu svijeta

Sunovraćenog u potok preko puta
Dok žabe orgijaju
A ponoćne gospođice
Dugim lajnama vode na počinak
Svoje rudlave ljubimce
U nepoznate pasje snove
Znam da nas nekom čarolijom
Ovaj isti mjesec vodi
Srebrnim nitima
Mliječnom stazom svih sevdaha
(zaborav – ne zaborav)
Prema smaragdnoj zori
Ugrizu novog dana
& novoj samoći
Posao: hrpa diletanata,
Prekratak rok,
Honorar upitan,
Unuci krasni…

10. 06. 2014.

POTPURI

U jednoj takvoj priči
U jednom takvom snu
Ti si bila vamp
A ja?
Ja sam bio tvoj
Na tanjuru škamp

*

Drugom zgodom te sanjah
Bila si premijerno zanosna
Tako ljetno raskošna,
Poželjna slatka dinja
Sebi se uopće nisam svidio
U tome snu
Skoro ispadoh svinja

*

Kad bih te u ovoj pustinji susreo
iznenada, otpetljao trnja,
onako kao dobru vilu...
To bi bilo nešto (možda ispuniš mi želju).
Raspoložen sam danas
umrijeti u tvome krilu.

SIESTA (2)

Nagurao sam drva u malenu peć
Naložio vatru, otišao prileć
Prije toga na balkonu prostro veš
Još je bilo sunca.
Probudio sam se pred mrak kraj ugasle vatre
Od leda mi se bunca.
U međuvremenu kišurina, smočila mi trud
Dan se je izgubio, nemam više kud.
Naložit ću opet, smislit športsku večeru,
Kad se dobro zagrijem, umjesto TV-a
Pisat ću Zlatokosoj,
Pisamce mome šećeru...

PONEKAD

Ponekad mi se čini
Ili sam potajice snio
Da sam netko iz tvojih pjesama
Skriven u misao, pogled
Trpki osmijeh stisnutih usana
Radi nekih okolo gusana.
Probijenim nasipom srca
Bujicom riječi se razlijevaš
Od očiju do dlanova
Rijeka od stihova
Zlatonosna
Prosijana gustim sitom
Virovita, hirovita
U potrazi za svojim koritom
A u mreži sita iz taložnog blata
Grumen zlata
Zaiskrio

POGLED

Pogled u svjetlost
Pogled u dan
Dnevničke bilješke od jučer
Nema!
Samo papir pred nosom, čist
Silentium u nedogled
Kao pješčane dine
Zagonetka daljine
Pustinja u glavi
Bez riječi, titraja, slike
U onaj trenutak između pravokrivoveza
Otkucaj srca na praznoj bjelini utisnu trag
Oštrinom pera krvavi ris…
Ritmom života u dnevni
Tamnopis
Svjetlopis

POGLEDAJ NEBO (18. 04.)

Odaslani pogledi
Dogled neizmjernog
Paralaksa zvijezda…
Žuđeno i sveto putovanje
Poljupca u život.
Te kaplje svjetla u moru tišine
Rađaju se, roje, sudaraju, gasnu
Združenim sjajem plamteći se šire
Osvajajući glazbom nebeske širine.
Otajstvo zvijezda mapira sudbine
Svih stvorenja povezanih Jednim
Povezanih istim počelom
I svrhom…
Ljubav –
Ime ti je darovano davno u
Praskozorju stvaranja Svijeta
Jednom pokrenuta zvjezdana prašina
Sama odabire
Presjecišta mogućih putanja
Jedno novo čudo
Započetog leta
Davne 1964.

ONOJ KOJA LJUBI

Ti živiš život
Pun, na obje strane
Ti živiš svrhu
Darujući purpur svojih zora
Da drugome svane
Ti razdaješ svoje vrijeme
Bez tužbalica i sluha za čvrsto prizemljene
Živiš poruku jasnog jutra:
Vedrina neka je danas,
A sutra je sutra…
Ti si jahač srebrnih oblaka
Koji pune potoke riječi,
U vidokrugu Fantazije, galopom divljih konja
Cvjetaju tvoje galaksije – glazba koja liječi.
Ruke tvoje poput onih anđelaka
Nevidljivih, skrivenih iza svačijeg plota što
Dodirom pozlaćuju sivilo života.
Kad nebeskim osmijehom osvijetliš i moj san
Zaboravim koji je sat ili dan –
Običan zvjezdani nadnevak
Zamiriše kolačima na blagdan
I onda znam
Da nisam sam.

ODGONETNI ZAŠTO

Ruže što mi pred putovanje
Cvatući ispraćaj pjevaju
Kantilenama boja…
Ocvale su.
Po povratku –
Trnje na vjetru
Treperi dobrodošlicom

ODSUSTVO ŽELJA

Odsutnost apetita i
Polako uranjam u smrt
Budan
Mislim na to
Tko će otvoriti „vrata“ onoj strani
Odriješiti konopce koji me još vežu
Za Zemlju
Odriješiti zavist, srdžbu, pohlepu…
Svih sedam smrtnih grijeha
I onih sedamdeset sedam
Prokletstava ljudskosti
Prekinuti karike lanaca svih ovisnosti
Očekivanja i gorčine nepravdah…
Veze što ih raščiniti može
Jedino ljubav božja,
Odvojiti prah
Od svjetla

ODGOVOR

Alisa je čudo,
iz šešira zec, tri goluba
i slatki perec.
Alisa je kao vino
crvenoga herca kec.
Alisa je pšenična pogača,
djeteline voz.
Svijet iza zidina od ogledala,
ona čita skroz na skroz.
Leti kuda god poželi,
baš kao leptir crvenožuti
i ljubičastobijeli
kojem se sunce jako veseli.
Alisa je sasvim običan dan,
mačka u kutu što prede neobičan san.
Poput crtića, sanja da je teta
jednog mišjeg vrtića.
Alisa je vrijeme kojeg nema,
ladica za čuvanje problema,
Alisa je ove večeri moja zlatna nit,
bez koje bih tužan, umjesto u krevet, otišao pit!
Znam da sam sada pretjerao… (tako mi došlo)

OBLAKOLET

Sve je to tako i sve je to tak.
Ne nosim torbe, a ni lovu
možda sam zato putnik previše lak.
Ne volim avion, a ni vlak,
za putovanja biram balon il' oblak
(nikako onaj vulkanski ili A-bombe) –
ne sviđa mi se Svijet okrenut tombe.
Olujni su mi tek ponekad dragi.
Ciruse volim i naučio sam na njima jahati
putovati, kao na živahnoj ragoj...
Kuda?
Onuda, kud vjetar odvrluda
pa me odnese dragoj.

POČINJE CRTIĆ

La – la, la – la, va, la, va, la
Trojica su pjevala
Tri brata vesela
Olovke su šiljila
A s njima crna mačka Nera
Opaka skoro kao pantera…
Trojica mušketira
S olovkama mjesto rapira
U namjeri da naprave crtić
Dokopaše se brda papira
Dokopaše se drvenih boja
Pa pustiše maštala svoja
Cestom čudesnoga svijeta
Do grada koji nije baš Troja
Ma pun je strašnih junaka…
Nindže, osim dječaka,
Ljubi baš kornjača svaka.
U tu je priču zalutao gusar
Slučajno i bez veze, ljut
Jer na nekom je drugom mjestu
Htio biti kuhar.
Dogodilo se da su mu
Četvorica nindža isprašili tur
Iz Šarenograda ga šutnuli
Kroz zeleni traktur
U neku novu priču, veću
Gdje se pingvini šeću
A kuće ližu sladoled
Snijeg pada i pada u nedogled
Ili su to možda bila jaja?
Pa su pingvini skočili u more
Plivali su, plivali sve do zore
Do obale pustinjskoga raja
Na kojoj je gusar skuhao ručak
I kao Robinson ljutio Petka
Domorodačkog papagaja.
Ispala je prava bruka

Kuharu je zbog papagaja natekla ruka
Taj ga je za šaku tako uštipnuo
Da je gusar od straha vrisnuo,
Pretvorio se od straha u miša
Na drugi odveslao otok
Dok se s Petkom bura ne stiša
Susreo onog pingvina sa stranice druge
S njim se napio mora od tuge
Mislio tužan: „Zašto se ovo baš meni događa?
Zašto me to sve baš tako pogađa…“
Još kad sam bio dječak mali
I u igri i u šali, drugovi su me čvrgat znali
Oteli bi mi loptu, štipali me, podmetali nogu...
Postao sam pirat za biti strašan
Kad već drugačije to biti ne mogu.
Ne spasi me od nevolje ni gusarska ona lađa –
Jednostavno, strašljivac sam od zanata
Moram hitno promijeniti zvanje
Potpuno promijeniti imidž, primiti se drugoga alata
Smisliti nešto da me drugi vole
Ne kanim više biti gusar
Niti ću više biti kuhar sve i da me pingvini mole
Ni Robinson brodolomac
Neću više biti klinac niti strašljiv kao miš
Okrenut ću drugi list, nek svih lupi strašni fraz
Molim lijepo, od sada sam daronosac
Dugobradi Djeda Mraz
Djevojčice vole igračke krasne
Dječaci vole igračke strašne
Nemam pojma zašto je to tako
Ružnim igračkama udovoljit im je lako
Zmajevima pretpotopnim, herojima čudnim
Paucima, kornjačama, šišmišima ludim
Od kojih mene, daronosca, čak uhvati prpa
A i sveti Nikola od njih problijedi kao krpa
Ti se strašni likovi stalno s nekim tuku
I dok tako prelaze iz ruke u ruku
Glume da su strašni, da su kao ljudi
Zapravo su smiješni i pravo im budi.

Nacrtani žive tek u dječjoj mašti
Dokle klinci, po običaju, odrasti se žure
Igračke u prašnjavoj škrinji
Strpljivo čekaju nove avanture.
Grandiozne čak
Jer olovke čuda rade, to zna svaki đak
Prošlost, sadašnjost, budućnost bojna su polja
Nakon bitaka silnih sutrašnjica bit će bolja.
Krateći vrijeme majmuni i lopte
Beštije razne, one oštre i one mazne,
Čekaju dječake da u igri svrate
Očiste prašinu pa ih naviju…
Da se poigraju, zajedno da se nasmiju
Pa nakon školskih zadaća
Prije nego li ih san svlada
Neka svrate naoštrenih olovaka, boja
U Šareni maštograd,
Prepun igara, igračaka bez broja.
Svijet odraslih ima stotinu kora
A tko ima mašte i ostane dijete
Igrati se mora.

Pražnica, veljača 2015.

NOVOGODIŠNJOJ PIDŽAMI

Zimsko nebo svjetluca kristalom
Zvoni zemlja okovana ledom
U tmini heri se kućerak
Dimnjak puši, omotava mjesec
Mirisima ognjišta i lonca
Krčka sarma, mirišu kolači
Tjerajući studen dok se noć navlači
E da mi je pored tebe leći
Zaboraviti što je bilo i što sad se zbiva
Gonetati zvjezdan perivoje
U iskrama što se k nebu penju
Ko dušići poganskih vremena
Sve iz ognja pradjedovskog panja.
Gledam zvijezde, u meni sve sanja
Kad ćeš meni ispuniti želju
Repatice, sestro?
Tvoj sjaj oku je zagrljaj
Tvoja vatra mome srcu nada
Tvoja iskra je radosti trista
Tvoj let moj čitav je svijet
Što se grohotom smije
Jedinstvenom trenutku
Ove večeri

31. 12. 2014.

NEPRAVDA

Taj pelin ja
Dnevno grizem,
Žuč što pijem,
Boljka je,
Nema lijeka...
Osim elem,
Tih i divan
Stihomelem ...

NEUMITNOST

Na onom zidu
punom starih
obiteljskih fotografija
živi smo još
samo ti i ja

NE ZABORAVI

Kada jednom zaboravim
Sve
Što me vezuje za ovaj svijet
I vlastitu povijest, imena bližnjih –
Relacije, svrhu stvari, red,
Dimenzije, brojeve i mjerila
Sve važno i nevažno
Glavno i sporedno
Boje i oblike
Značenja neba i oblaka, kišu
Cvijeće, stabla, trave i ptice
Kada zaboravim more i vjetar
Nadam se ostat će..., ma
Molim te Bože ostavi mi,
Dopusti da čujem
I prepoznam glazbu uspavanke
Kojom su me davno
Davno na zaboravljenom početku
Uspavljivali
Tvoji anđeli

NASUKANI

U tijesku vremena
Stoljeću smrti,
Upozorenje glasno!
A bez odaziva.

NAVIGARE NECESSE EST

O terra, o mare, O Dio...
Plovim tek dvije ure
A traje kao do Kine.
Čarobnjak iz Oza
Nudi mi recepte online
Sunce postalo eur, perfekt futur
Viteštvo viri kroz traktur
Začarana šuma je trajekt u kojem
Pepeljuga od sto dvadeset kila
Žvače sendvič od pršuta
Dok se princ bori s elevatorom
Uzalud silazi u suprotnom smjeru.
Zveckajući kastanjetama
Umirovljenici navijaju skladno
Za pokretne stepenice
Ne mareći za bjegunca...
Pače ni za kolone bjegunaca sa graničnih prijelaza (on TV)
Dotle je more poprimilo sivu boju neba
A južina progovorila slovenščinom
Alisa iza šanka nudi mi veliku
Šalicu kave za deset kuna & vodu za tabletu.
Cereka se nevidljivi mačak Smartfone.
Za okruglim stolom nastupaju igraće karte oboružane dahom češnjaka.
Harmonika večeras nastupa sama (Car je gol)
Dolje u torbi Juda sanja svoj zadnji poljubac, uskoro će racija
Kolaps Svijeta je pravno nemoguća situacija
I sve je to tek đir od nestajanja – kraj ljeta
Na relaciji Split – Stari Grad u sumrak

A u Zagrebu, te večeri, potres, prvi put 2015. god.

NAGOVJEŠTAJ

Svjetionik na hridi
Odmara
Prošla je nevera
Na plaveti neba
Visoko gore
Dva aeroplana treilovima
Utiskuju znak križa
Podsjetnik
Na trn
Krv, znoj i prašinu

MUJINA

Vic, kaže ovako: Ljubavi
Ti si kao termosica.
Još ima neke čari život,
Dok mi tebe ima.
Hladiš kad je vruće,
Griješ me kad je zima...
Dok rješavam neke fiks-ideje
Kupujuć prosutto, usisavač, orhideje...
Prije dežurstva, rodilišta...
Vozim, letim, hodam na sve strane strasno
Nek se zna,
Živjeti sa mnom je opasno.

MALENA

Poznavao sam te
Kao djevojčicu i kao ženu
Sad te pamtim kao ciklamu
Milu
Proljetnu
Uspomenu

MOJE MORE

Slušam tvoju glazbu
Poeziju kao dijalog
Otkrivam tvoju blizinu
More moje duboko
More moje bezobalno, beskrajno
More moje olujno
More moje stišano
More i modro i zlatno
More tuge i more radosti
Presliko vedrog neba
Ljuljačko zvijezda
More moje tajnovito
More života puno
Tjeraš me da iznova
Sagradim brod
Arku od snova…
Za dugu plovidbu
Do njenog srca

LUNAPARK

Ponestaje mi riječi večeras
Lupetam u prazno
A nema ni ljudi
Tek tračak svjetla u mračnoj ulici
Zadah truleži
Priziva miris levande i ozona
Narančasto, plavo i sivo...
Kao na nekim dječjim crtežima
Sjajni lunapark.
Dvije karte za kino molim, crtić i
Urnebesno glasan smijeh kao lijek
Da bih opet postao nevidljiv u vrevi.
Nedostaju mi riječi večeras
Tračak svjetla u mračnoj ulici
Miris ozona &
Tvoj glas

MELANKOLIJA

Čitam neku otužnu poeziju
U kojoj svjetlosti nema
Ljudski je to plač
U zvjezdanom zdencu
Pritisnut morem
Baroknih stratokumulusa –
Bez memorije i sućuti.
Samo još daleki Bog suze roni
Nad razvalinama Grada
Breca i zvoni

MILOVANJE RIJEČIMA

Zaboravio sam na trenutak svoje ime
Izgubio odraz u jezeru, a riječi…
Prhnuše poput prestrašenih ptica
Nestadoše u granama
U potrazi za novim razgovorom.
Muk pod nebom krije vratnice mitskog
Bezbrojne slike konja i konjanika
Legije nestale u tijesku vremena
Planine ognjenih zmajeva
S početka povijesti
Apokalipsu na kraju
Novo sunce i novog čovjeka
Rođenog u tišini.
Zdenac u Samarskoj pustinji –
Riječi koje dopiru
S nekog drugog svijeta
Svijeta gdje vrijeme ne postoji
Niti vrtloži događaje.
Sve je tu jedno
U isti čas nepojmljivo,
Strašno i prelijepo
Traje koliko milovanje riječima
Traje dok se vratnice ne zatvore
Svijetu buke, teških koraka mog svijeta
Domovine ljudi.

LOVAC

Na ovalu izvor zdenca
Noćobdija lovac
posrkao
Odraz mjeseca i zvijezda
Čekajući u zasjedi
Srnu...

LIBRI NA EX

Tri su libra šetala rivon
Bilo je lito i vonka vruće
Pok su se usput napili pivon
Zgužvoli se, izmišali beside
I ni hi bilo lipo za vidit
Kako će se taki više bilo komu svidit
Onda su intrali stori šumpreš
Pok mu zapivoli: škapuloj nas te nevoje
Šumprešoj nas pinku, more i za keš!
Ni meni do šoldih, jo bin u knjižnicu...
A libri će njemu olma –
Ured nas pok ćemo te odvest,
Ma ostav žeravu doma.

LET

Spreman sam za put (opet)
Putujem zrakolet
Bez prtljage lako
Vrijeme je upravo tako
Idealno za vedri krilosjaj,
Jedroplov, snovolebd, žiromir…
Visoki uzgonbal,
Krilozuj,
Zvrndozmaj.
Putovanje je početak igre
Daleko je kraj.

LAKU NOĆ

Laku noć dragi putnici
Zavežite se u svoje jorgane
Noćas polijećemo u bajku
Svijet u bojama, opet.
I ne bojte se
Sve su to izmišljotine.
Ako to i jest bijeg od tjeskobe i mraza
Kako onda objasniti da je Don Quijote još živ
Divna mala Alisa također, vidio sam ih sinoć
Pili su čaj s čarobnjakom iz Oza
U menzi „Kod Regoča".
Za jednim stolom
Naskroz šašavo
Snjeguljica je posluživala Vuka i Crvenkapu
Dok je princ Paco, pored peći na gitari
Preludirao „Alhambru".
Noćas je prilika za idealno putovanje u
„Negdje tamo, tamo daleko"
Među Shrekove prijatelje
Na motoru, s Grunfom...
Zar je to manje ludo od apsurda
Trijezne stvarnosti?
Ma nisu baš ni svi snovi bezazleni,
Ne završava sve happy endom.
Neki su poput one ruže, procvali usprkos mrazu...
Kao san i kao java ove zbilje
Jer tako mora biti.
Prihvaćam rizik.
Stoga ovoga trena gasim zbilju i gasim lažljivi TV
Očekuju me drugdje
Palim „Nautilus"
I dobra Vam noć...

LAŽ

Svaki moj korak
Svi polasci i povratci
Samo o tebi govore
Sva putovanja, potrage
Pisma, misli, poruke
Sve uspomene, sjećanja
Govore tek
Da laž je korijen istine

Kad zgasne sunce u očima
Bez lijepe riječi za tebe
I lijepe riječi za mene
Neka me više ne bude
Neka nas više ne bude
Nismo više od koristi
Nikome

KOLONIJA VITEZ, 2015.

Put od mora
(Zagreba, Šibenika, Koprivnice...)
Vijugavo preko gora
Do viteških odgovora
Od slikara do slikara
Sve junaka od pinela
I viteške neke borbe bojom
Žlicom, kistom i špahtlicom
Preko slika i ćevapa
Dobrog vina, vruće čorbe
I pečenja i užine
Vedre pjesme domaćina
I slikarske te družine...
Na kraju će razići se ova raja
A ostat će put oslikan
Od Viteza
Sve do Raja

KUĆA

Taj prozor
Jedino svjetlo izbe pod krovom
S mirisom ozona
Glazbom kiše ili ptica
Otvoren
Varavi znak sigurnosti
Nekog drugog svijeta
Prepunog boja
Uvir je topline
Iskra prenesena
Do korijena zdanja
Ispred kojeg stražari
Oštrozubi Kerber
Ako vjeruješ
Da se dobrotom
Može promijeniti svijet
Ne zatvaraj mi onaj prozor
Visoko gore pod oblakom
Da ti mogu čuti glas
Nadati se prosvijetljenju
Unutarnjoj vatri
Tamjanu duše
Slobodi

KRABULJE

U povorci sretnih ljudi
Ne prepoznajem nikog...
Ni čovjeka, duboko dolje,
skrivenog ispod maske.

KOMPE

Čuj, ostali smo sami
Nešto ću te pitati
Idemo se samo smijati
Ili ćemo uokolo skitati
Možemo i slikovnice čitati
Hoćemo li pojesti bananu
Telefonom zekat mamu
Ili popit čaja
Pa negdje u parku
Ubiti kakvoga zmaja
Il' ćemo se igrati lopte
Ti ćeš možda sjediti na tuti,
A ja gristi nokte
Onda ćemo crtati
Molim nek to bude jedan smiješni zec
Imam za te i slani perec,
Igre razne, bombone slasne, zarazne
Neposlušne igračke
Kod rođaka zamorce bezobrazne
YouTube Baltazara koji živce nam odmara
Samo se ne deri, molim lijepo sama izaberi
Sve je kao na paradi dok nam ne smeta nitko
Mama u rodilištu, a tata radi...
A kad lutke krenu spavati
I mi ćemo lijepo s njima knjavati
Ništa brbljati, zafrkavati
Ručak čekati kako treba
Jedna dvogodišnja Vjerica
& mi, njezin deda

P.S. Dok vani kiša pada, Vjera spava kao klada.

KOLAŽIRANJE ŽIVOTA

Ko laž i ranjež i vota
I ruž noć aidi vota
Sva štam i seglav omm ota
Po putlik ov nogatog kom plota
Zaba šurit trebas ve
Lažistin u nada sve
Samocrt at štoi svi
Kaj smobili, štovid jeli i
Čaj esmosad ami
Svi doč anstva odživ ot a
Kaks molip o zvarani...
Crtamprič udnev ni ksvakidan
Jersamta kavzgu bidan
Malome jeveći sram
Bitije dan zgubidan
Makarost atipos vesam
Vas ću stratitživ otriš ući
Niti stvar nostni tisan
Niti stvarnost

KAKVI – TAKVI

Baš mi drago da mogu
Da smijem, a ne molim
Bez pitanja da te volim .
Drago mi je da postojiš
Na daleko il' na blizu, tako –
Sve jednako da me voliš
I da sa mnom, bez ostatka,
Bez otpatka i bez kraja
Slijediš istu zraku svjetla
Do nebeskog nekog sjaja
Sve do raja,
Sve do raja.

JESEN

Vitla suho lišće
Gradom uspomena
Gradom zatvorenih vrata
Blijede slike raskoši života
Izbrisalo vrijeme!
Zahrđale šarke i kazaljke sata.
I naše će sjene zadnjim trakom svjetla
Ispariti prikradanjem mraka
Prijatelji iz davnine sad su
Zarobljeni duhovi u boci
U nigdinu zure.
Djeca naše djece – nepoznati ljudi
Koračajuć mimo
Pamte tek djetinjstva bljesak
Ostalo su iluzije i kino.
U meni jesen okreće klepsidru
Curi pijesak…

IZ RUKAVA

... onako
kad govorim nebo...
mislim osmijeh
kad govorim zvijezde
mislim pogled
kad govorim more
mislim zagrljaj
kad govorim sunce
mislim poljubac...
kad govorim ptica
mislim glas
mislim pozdrav...

IZVAN...

Latice proljeća
Djevojački san
Sunčani istok
Modrozelen dan,
Ali više ne marim
Čekajući vijesti
Starim...

ISPIRANJE

Iz dana u dan
Otežalo nebo suzi
Kiši, kiši…puni se
Bezdan mutne vode
Grgolji i reži
A lice je zemlje
kao ljudski strah
Traje u iščekivanju kraha –
Potopljen je mravinjak
ispod velikog oraha.

IŠČEKIVANJE

Na lukobranu, kamenoj porporeli
Razgovarao sam jutros s burom
(sjeverci su inače prijeke ćudi)
Koju mi poruku zviždukom nosiš
Ti što divlje miru prkosiš
Ona ošinu studen po obrazu
Mreškajući sliku odrazu
Neke boli vrijeme zacijeli
Druge pak ostaju za život cijeli
Neki od boli polude
Drugi se na šutnju osude
A ja ti zviždim iz inata
Buđenju Zdravo…
Prije novog rata.

INFERNO

I mislio sam da će biti tako
Ovo je čekaonica za pak'o
Preduboka drama
Pokraj puta dvije letve – križ, nečija Golgota
Ekspresija, friž od kojeg se ježim
Eto već bježim...
Poanta je u tome što ne puštaju
Eventualno tu i tamo , užicaš li
I imaš li nešto para za kavu i kutiju cigara
Ili ti je kao kod većine, šipak u rukavu kec…
Poslije Vrapča drugačije se čovjek smije
Ništa više sakriveno nije, izašao iz šešira zec.
Zlo svake vrsti, prebijeni prsti
Patnja bez pristanka
Bez dogovora i bez pogovora, kažu.
Protestirati moram,
Jer netko je tu pogriješio,
Strašno pogriješio!

HEJ

Čekao sam te na mostu
Što Zemlju nebom veže.
Ugasla je poezija.
Laste se spremaju za odlazak
Razvaljujem krletke od riječi
Da ptice slobodno polete...
U sutra
Dalek je put ispred nas...
Dalek put bez snova.
Hej, čekam te
Nasred mosta do nebesa.

HISTORIA DE UN AMOR

Historia magistra vitae est
Nova generacija polaže krvavi test
Kanonadama topovskih salvi
Suprostavlja se pest
Grmi, trešti i sijeva
S desna, odozdo, odozgo i slijeva,
Sijeva Nebeski manifest
Adam je Adam,
Jabuka jabuka
A Eva je Eva

HARLEKIN

Mili moji
Vi ste za mene iznenađenje
Nisam svetac, znam
Vi niste nevaljalci, svoji smo, a ipak
Život određuje i mi se borimo
Svatko za sebe ... svrhu slobodne volje
Toj borbi nedostaje ljudskosti
Snaga je u poniznosti
Srce i pesnica nisu isto, kao što ni
Razbor s godinama nema veze
Ljubav pokriva sve!
Nemate strpljenja, mili moji
Ni ljubavi osim nedjeljom – ponekad u podne
I to ne za svakoga, i to ne dovoljno.
U pitanju su dioptrije srca, mrene vremena.
Čak ni On nije htio urediti svijet,
Čovjek da, čovjek zna, zna sve mili moji
Čini se da i vi sve znate.
Suviše govoriti
Ja ne znam.
Ostaje mi biti
Sam
Pokušati razumjeti.

(na Veliki petak 2016.)

ETO TAKO

Zdravi i veseli bili!
Na trećem sprovodu ovoga ljeta
Susreo sam puno svijeta

Iz dana u dan
Puni se zvjezdani bezdan
Tristo milijuna zvijezda Kumove slame

Valjda ima i neka za me...

U ISTI ČAS

U isti čas
poletjele ptice
svaka svoje žice
s kraja na kraj svijeta
crtajući dugu.
Kajde u oblaku –
vjetar sklada fugu,
Grane stabla njiše.
U njih se sunce
sakrilo od kiše
riječi.

FINALE

Kada lipsam
Kad meštri odu
Nekima isplatim dug
Drugima razonodu
Svoj umor vučem sobom
Iz epizode u epizodu
Sve do nove avanture
Radne se akcije nižu u hodu
Teško je zadovoljiti sve
Suputnike, kompanjone i majstore
Osobito rod
Sve češće se spotičem
Usporavam hod

DODIR

Negdje pod
kapom nebeskom
postoji „Fairsea“
s licem bonace
Smirujući dodir
Iskona.
Nasmiješena vječnost,
Odsustvo straha
Odgovor
Na sva teška
I žalobna pitanja svijeta.
Umjesto ludnice beskraja
Toplina zagrljaja.

DOM za SiN

Gdje su zlatna žala
Uvale djetinjstva
Raširena krila snova
Knjige pune čarolije
Nježan dodir prve ljubavi –
Sunašce što srce grije
Gdje livade medonosne, šume,
voće što na dohvat zrije
Gdje su ljeta radosti i čežnje
Riječ pozdrava, lijepe geste
Sebedarne mladosti
Gdje osmjesi, sloga ljubavi,
Vjera, ufanje…
Sve zastrto željeznom koprenom
Motorima elektronske ruke
što upravlja mehaničkim svijetom…
Još se nađe cvijetnjaka i ruža
Dječjeg smijeha i žubora voda
Pticopjeva u zelenoj krošnji…
Još zaiskri na ognjištu žar
A sve tiše, tiše Zemlja diše
I nada jedini je preostali dar
Da nam vrijeme nije prošlo
Utaman

Bregana, 4. 11. 2014.

DJEČJI KALENDAR

SLIKA I.

MAMA MACA MALO MAČE
UŠUŠKAVA POLJUPCIMA
DOK VANI PUŠE BURA
I STVARNO JE JAKO ZIMA.
MALO MAČE LIJEPO SANJA
KLUPKO SUNCA U SNOVIMA ODMOTAVA, GANJA

SLIKA II.

DVA PINGVINCA RASPJEVANA
I BAŠ SRETNI JER IH ČUVA, GRIJE, HRANI NAJBOLJA NA SVIJETU
JEDINSTVENA PINGVINICA-SUPERMAMA

SLIKA III.

MAMA ZEBRA MALOJ ZEBRI
O SAVANI PRIČA PRIČE
I KAD PRIČA NEMA VIŠE
ONDA IH KAO ŠARE
NA ZEBRICI REPOM RIŠE

SLIKA IV.

ZEČICA MAMA O MALENOM ZEČIĆU BRINE
ZA RUČAK MU SERVIRALA SALATU
A ON PLAČE, RADIJE BI MRKVU,
ČEKAT S RUČKOM SVOGA TATU

SLIKA V.

MALO JANJE I MAMA OVCA
OTIŠLI KOD FOTOGRAFA
ISPALA JE KRASNA SLIKA KOJA SVAKO SRCE DIRA
UMJESTO NOVCA PLATILI JE S MALO OVČJEG SIRA

SLIKA VI.

U ŠKOLI MAME LIJE
LISICA BEBA UČI SVE ŠTO JOJ ZA ŽIVOT TREBA:
MALO SREĆE, PONEKA KOKA… DALJE
ČUVATI SE TREBA PUŠKE, S OBA OTVORENA OKA

SLIKA VII.

MAMA JAGUARICA I NJEZINA DJEČICA
LJUBITELJI SU PRIRODE.
AFRIČKA DIVLJINA NJIHOV JE RAJ.
NE VOLE KAVEZ ZOOLOŠKOG VRTA,
STOGA IH NE DIRAJ.

SLIKA VIII.

KOALA MAMA I KOALA BEBA
UMILJATO TRAŽE BAŠ DA IH SE GLEDA
DOBROĆUDNI, DRAGI DJECI NEĆE NIŠ,
A DJECA SU UVJERENA DA IH KRASI PLIŠ

SLIKA IX.

SVOJE ČEDO LJUBI MAJMUNICA MAMA
PA GA RAZVESELI PRAŠUMOM BANANA

SLIKA X.

MAMA BULDOG, NIJE NEKA LJEPOTICA
ZATO JE NJEN MALENI BULDOG MEZIMAC
NAJLJEPŠA OD SVIH ŠTO LAJU – KRZNENA LOPTICA

SLIKA XI.

NAJSRETNIJI STVOR NA SVIJETU
MALENI JE SLONIĆ.
IMA MAMU S KOJOM SE PONOSI.
ONA NE VOLI DIJETU.
NAJJAČA JE I NAJVEĆA MAMA NA PLANETU.

SLIKA XII.

POLARNA MEDVJEDICA MILUJE SVOG MEDEKA
ZIMSKI SAN NE SPAVAJU,
NAJDRAŽE IM IGRALIŠTE, SNJEŽNO LEDENA DEKA

U SVIJET BAJKI VODE MNOGI PUTI
A NAJLJEPŠE PRIČE OD DJECE ČEŠ ČUTI
STOGA DJECU TREBA PAŽLJIVO SLUŠATI
A NJIHOVE PRIČE KAO KOLAČE KUŠATI

Ispisano na foto kalendaru za 2015.

DELIRIJ

Dok moju dragu
prema rajskim vrtovima
kroz pustinju života vodi gospodin Bog,
ja u paklu krčme
na virtualnim grudima dame noći
opijam vraga svog.
Kasno je sutra…
„Život je sada!“
deru se neonska slova,
jedina stvarnost su prljavo staklo,
smrad ljudi, alkohola i lova.
Budi me tramvaj novog dana.
Zatečen jutrom, trijezan na cesti
okajavam grijehe pradjedova
posve sam.

DANAS JE

Četvrtak 11.55 h
5. studenog 2014.
17 stupnjeva Celzija
Pretoplo!
Orkanska je južina zakotrljala
Kamenim dvorištem pitar s palmom.
Uz otužni country
Krepavam u tvom i mom selu
Na vrhu otoka
(trajektne linije u prekidu)
Ne vidim more.
Okrenut istoku čekam neku vedriju melodiju
Još mislim na autocestu Zagreb – Macelj,
Stubičke toplice – Bregana…
Na vrhu otoka
Živim u oblaku

ČEŽNJA

Iz danas u sutra,
iz danas u jučer,
svaki se dan sa svojim mrakom bori.
Malena svjetla, lampioni duša,
plutaju nebom između obala svjetova.
Od crvenih sutona
do tirkizno narančastih zora
drhte u tmini i ne gasnu.
Žive nadajući se susretu
koji se prepoznaje kao rođenje Supernove.
Pjesma je to i poruka svjetla upućena beskraju.
Utočištu svih srdaca.

ČESTITARENJE

Ne vidim cestu,
Dok snježak prši
Meni kosa strši
Vozim slalom ljut.
Samo ludonje
Po ovom vremenu
Idu autom na put.
A mora se.
Mora se vraga!
Sva ta snjegović parada...
Zaleđeni svijet je drama.
Na sjedalu do mene boca vina
U pitaru procvala ciklama
Putuju kao dar.

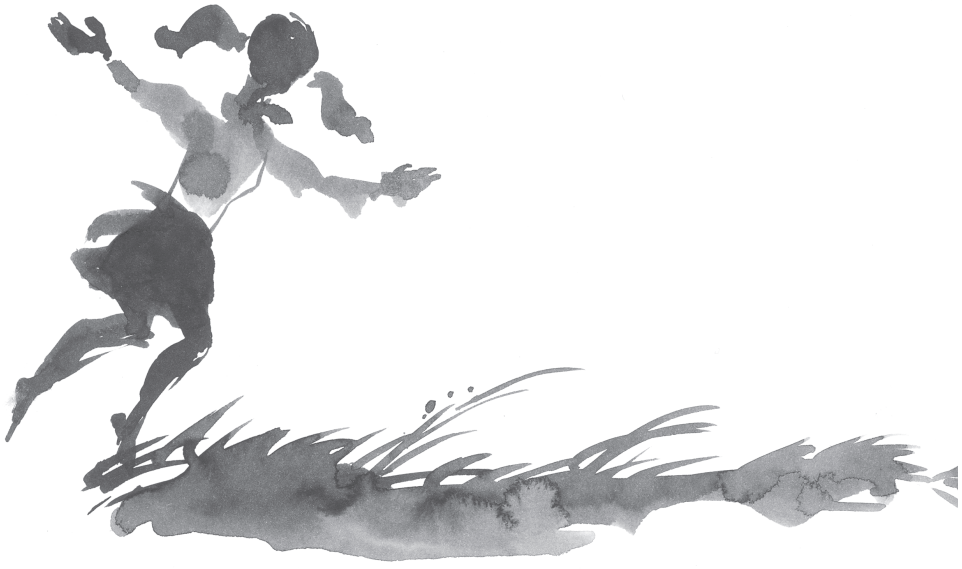
BOŽĆNA ČESTITKA 2014.

Draga moja,
Nema pomoći.
Svatko sam svoju prolazi pustinju
i u njoj pronalazi biserje.
Ono od rose, ono od sjemenki i ono od muke.
Plaća je ponekad goli horizont
možda sa zalazom sunca.
Ponekad bura ili pješčana oluja,
najčešće pustopoljina s pitanjima do neba.
Nađe se i poneka jabuka i suza
Na kraju ili početku kolijevka…
Srebrni praporci,
svilena marama koja još miriše na jorgovan
minulih proljeća
i ljubav.
U toj pustinji pečalba je normalna stvar,
ali ne nužno i zaborav.
To je put lastavice što hrani se suncem.
Priča o istome krugu odlazaka i povrataka
smisao kojih je novi život.
Nema kraja pečalbi ni granice ljepoti jutra.
I kad je već duša za let stvorena (reče Tin)
onda neka leti, leti bez straha od umora.
Leti sve dok ne dotakne poljupcem i sama nebesa,
otkrije tajnu svanuća.
I umor je zipka, kiša i vjetar su zipka, pjesma je zipka.
Sve je put i pečalba za osmijeh, za dodir, za sutra.
Neka bude sutra bez teških riječi ili koraka,
neka bude mir svima koji stradavaju,
neka u svima bude svjetlo …
Previše je lampica uokolo, a mrakuša sve žešća
(piše mi u božićnoj čestitki prijatelj Jože)
Može li zagrljaj za laku noć?

CIORAN

Danas sam u knjižnici pročitao nekoliko citata iz knjige Emila Ciorana.
Britak um, začinio me deprom pa je nisam posudio.
Čudesna je moć riječi, opčinjava,
Povukla me nespremnog u vrtlog zavojitih tokova riječi
U dubinu kao blentavog raftera.
Očito nisam spreman prihvatiti crnilo iako se svijet raspada.
Na TV-u more kretensko-kuharskih sapunica & neki reality show
Uporedo teku kolone izbjeglica i neki stari ratni film.
Čuje se trublje zvuk, jahači?
Meni to zvuči kao apokalipsa. Onda pišem, a ne znam zašto.
Draška me dobiti tvoj odgovor u stihovima.
Pokušavam promatrati stvari uokolo onako kao, „baš me briga"!
Zapravo, ti znaš, izgubio sam kormilo.
Uragan na horizontu sve je bliže.
Čuvati se za „nešto lijepo", možda Brandenburške koncerte i g. Bacha, velike sanjke s konjskom zapregom iz sna o djetinjstvu (pojave se tu i tamo), obalu neke rijeke ili mora s bezrukim Blaisom Cendrarsom, Moulin Rouge, Ignjata Joba umjesto Lautreca ... sada je očito znak ludila. Sve i ništa!
Prognoza je: Bura, a more je još toplo i kad zaronim, grlim svijet u jednom od (E=mc2)
U istoj sobi i istom trenutku čujem te kako dišeš dok spavaš.
Tako šetam kuda smijem i ne smijem.
Iskoraknuti iz ove „krletke"sačinjene od ljudi-žbica i običaja gotovo je nemoguće.
Osiguran je nadzor za susreta s unucima (dopušteno dva sata tjedno).
Stari auto, benzin, cestarine, kilometri sve se anulira u trenu.
Let traje dok Supermena ne skinu praćkom.
Onda ti dobiješ pismo.
Ja odem mazati natečene noge (enigmu za doktore) nekim biljnim pomadama
One pomažu, umjesto nogama – nadama.
Zatim te vidim kako se i pored umora smješkaš, lijepiš mi smajlija kao poštansku marku.
Ja uskačem u krevet, svoju Noinu arku u koju ću, kad zaspim, pustiti životinja tristo.

Ti ćeš možda učiniti isto. I to će biti lijepo.
Osobito ako se sretnemo u istome čamcu (diskrecija zagarantirana),
tako mi laptopa
Ti na krmi, a ja na pramcu... ptice snohvatice sred općeg potopa.
Umjesto poezije čitat ćemo Noin meny i što se danas klopa... i tako
u nedogled.
Treba se sačuvati za nešto lijepo (ovdje, ondje, tamo preko...)
Sad stvarno idem spati, a ti ne brini (nisam popio ni kapi) samo,
Život stvarno sve nasanjka.
Trenutno si mogu dopustiti svašta jer inspiracije ne manjka.
Više mi se ne pruža otpor,
Čekam sanak kao
Višegodišnji
Odmor...

CRTA

Bjelinom
Tragove slova
Slijedim u
Slikovnicu od snova
Otvaram
Mape zvjezdanih sfera
Slike bonaca i nevera
Edenskog vrta
Od kojeg nas dijeli
Tek crta

BUĐENJE

Stih od sinoć
Izgubljen u mraku
Zaludu sam tražio u svanuće
Na poderanom oblaku
Lijevala je kiša
Nisam onaj od jučer
Omamljen akvarelom jutra
Nisam ni onaj od sutra.
Mislim na to, kamo se, kako se
Onome stihu zameo trag
Danas bih, a pljusak je prestao
Istim tragom svježeg jutra
Rado nestao…
Uskočio u sutra

BEVANDA

Ko bevanda razlili se
Života pusti snovi
Koje starost sitom lovi...
Svijet je prepun palih anđela
Pred novo skitanje
Čekaju svitanje

PRED BOŽIĆ 2015.

Pred Božićem smo, dvije tisuće i petnaeste...
Zar je već toliko vremena prošlo
Od one naopake zimske večeri
Kad smo okupljeni u potkrovlju
Ukrasili naopako obješen bor
Svjetlucavim kuglicama i
Ispucanim pamovim čahurama...
Svetkovali život zajedno, sretni –
Čitava obitelj?
Nadohvat, bjesnio je rat.
Rusija se raspadala
Slijepa Europa dvolično prizivala mir
Neki novi Kraljevi u toj noći prepunoj zvijeri
Tražili betlehemsko svjetlo, ne bi li ga satrli.
A u potkrovlju, figurice izrađene od žice i krpica nalik narodnoj nošnji
U rukama mojih dječaka postadoše Marija, Josip i mali Isus
U jaslicama s pastirima uokolo, ovčice iscrtane flomasterom
I glazba... ne ona svečarska, već zvuk sirena
Protuzračne uzbune – reska naredba zamračenja.
I u tom mraku punom daleke tutnjave,
Odjednom jeza utihe posrebrena mrazom
Usred neizvjesnog sada.
Pa ipak, bio mi je to jedan od najsretnijih Božića u životu
Noć kad nas je u skromnosti doma, na slamici
Doista pohodio Spasitelj Svijeta
Onda dok smo još imali dom i bili jedna obitelj.
Četvrt stoljeća svjetlosnih godina kasnije
Još srce grije uspomena te noći.
Ista nada, ista čežnja, ista molitva
Djetešce na slamici i nas dvoje pored jaslica.

BAŠ ME BRIGA

13. 06. 2014

Mogao bih upaliti svijeće
otvoriti butelju starog vina
prirediti stol
na njemu list papira
za vinorel dobrodošlice.
U susjednoj sobi na TV programu
snažni momci guraju loptu.
Dok publika u kvartu urlicima stišava nalet oluje,
vjetar se lopta
bijelim cvjetićima kestenova cvata
crnim asfaltom.
Veselim se kiši što umiva moj svijet
donoseći svježinu.
Veselim se tvom povratku
Baš me briga za balun.

ALETI

Neke sam čežnje
Snovima skladao
Tvojoj se prilici nadao
Snovi su uglavnom ispali koma
Ništa epsko
Probudih se kod mame doma
A ti…?
Nestala si uz buku žveljarina
U magluštinama Avalona

ANDROMEDI

Noćas ću sanjati
Djevojčicu
na obali Egejskog mora,
zlato u plavetnilu.
Na žalu prostrt stol.
Bijeli vezeni stolnjak
miriše na vino i školjke, kruh i sol
Ona u ruci drži sunce –
raspukli crveni nar
Oči su joj odraz neba –
skrivaju zvijezda žar
Pogledom uprtim van horizonta
vidi daleki, duboki svemir
u njeg se ulijeva nemirno more
nedogled želja, mladosti nemir.
Noćas ću tebe sanjati –
djevojčicu sa suncem u rukama
na morskoj obali…
Moju daleku
Andromedu

ABECEDA ASOCIJACIJA 2015.

A

avantura, aspirin, a što ja tu mogu?

B

bitak, bitka, brojevi, breme, borilište, Bog i Hrvati, birtija, baš me briga…

C

cirkus, crijeva, cukar, cesta, crveno, crveno, crno…

Č

čast, čist, čestit, čađav, čemeran, čangrizav, čudan, čimavica, čiv-čiv,čiv…

Ć

ćirilica…

D

draga, Domovina, Dubrovnik, darovi, duhovi, dobrota, daljina dakako, dim, državi daj, daj (opet), Dvori (Kojatićih), Dvori (nebeski), duša, Drvo života, damar, dar-mar…

Đ

đir

E

entropija, (en ten tini sava raka tini…), eutanazija, erotika, empirija, Europa, enigma, esencija…

F

fantazija, fuj, filozofija, fikus, fokus, front, frent, forma, film, frka, fatamorgana…

G

GOOGLE, goooollll !, gora (Vidova), gost, girice, grill, gušt, Grad (Stari), grob, grunt, gore, galaktika, gaće (na štapu)…

H

humus, historija (učiteljica), histerija, hir, humor, huurrraaaa !!!...

I

ime, iskon, iskusan, iskušan, iscijeđen, imovina, imovina, interesantno, intrige, iznenađenja, instrukcije, intervencije, imam – (nemam – ne znam), Ilijada (i Odiseja), inventura, iš, iššššš…

J

jabuka, Janus, Juga, jad, jug, Jadran, južina, jutro, jasnoća, jarac, jako (dobro)…

K

kruh, križ, Krist, križanje, knjiga, krasno, Kokoška (Oskar), kuku-riku, kamate, kuku-lele, konj, kost, korist, kolorist, kamen, kristal, kako kada (i dokle?)…

L

lift (čekam), lastavice let, list, libar, litra, lupež, laž, lumpen (proleter), lik, limun, likovnjarije, lov…

LJ

Ljubav, ljepota, ljuljačka…

M

mater…

N

novac…

O

okov, ooops ! Opera (box)...

P

pitak, plitak, prazan, pun, papan, pospan, puno puta prevaren, p, p, p…

R

rat…

S

sam, smrt, san…

Š

škola…

T

tombola…

U

utrka…

V

vrijeme…

Z

zamke…

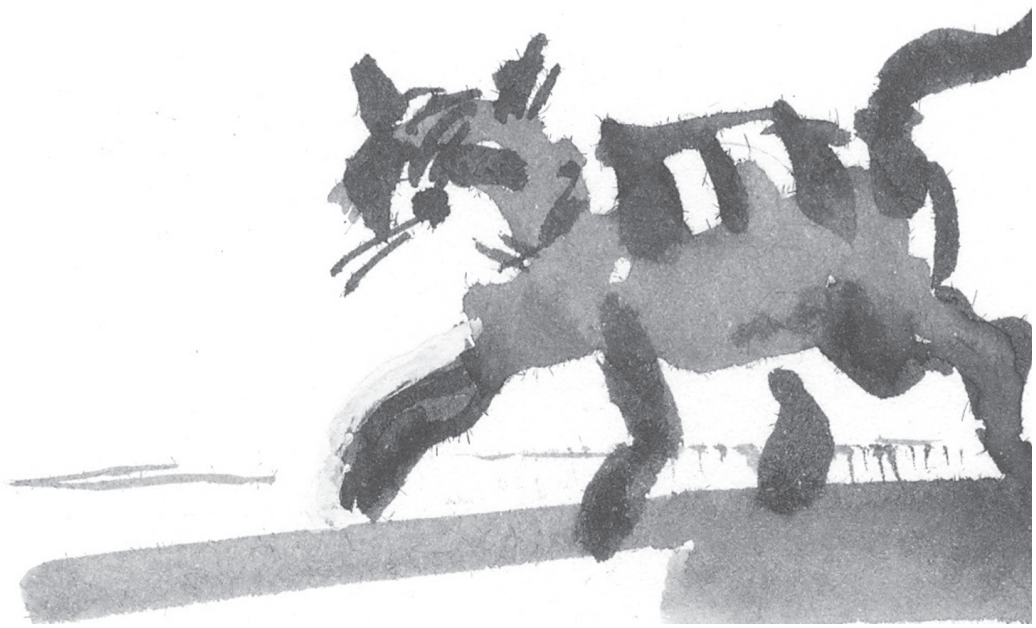
Ž

život…

Sve je manje u tom košu riječi
& vremena koje sve izliječi

1914. – 2014.

Prije nekih stotinu godina
Zaiskrilo na Balkanu
Zaiskrilo, pa se upalilo
I na kraju u zrak ode Europa
Uz kan kan ode i nesretni Balkan
Od tada kao i prije
Oduvijek je tako
Živi traže neke nestale ljude
Vojsku nesretnika zgromljenih ratom
Silom nepravednom
Bez identiteta, pogubljene ili lude
Sakatih obiteljskih stabala bez uporišta
Njihov je samo križ
Onih pet čavala i razbacane kosti
Čemer svijeta postaje moj teret
Neizmjerna tuga koja život slama
Tužaljka nad vrstom u komi
Kojoj više ni zvono ne zvoni

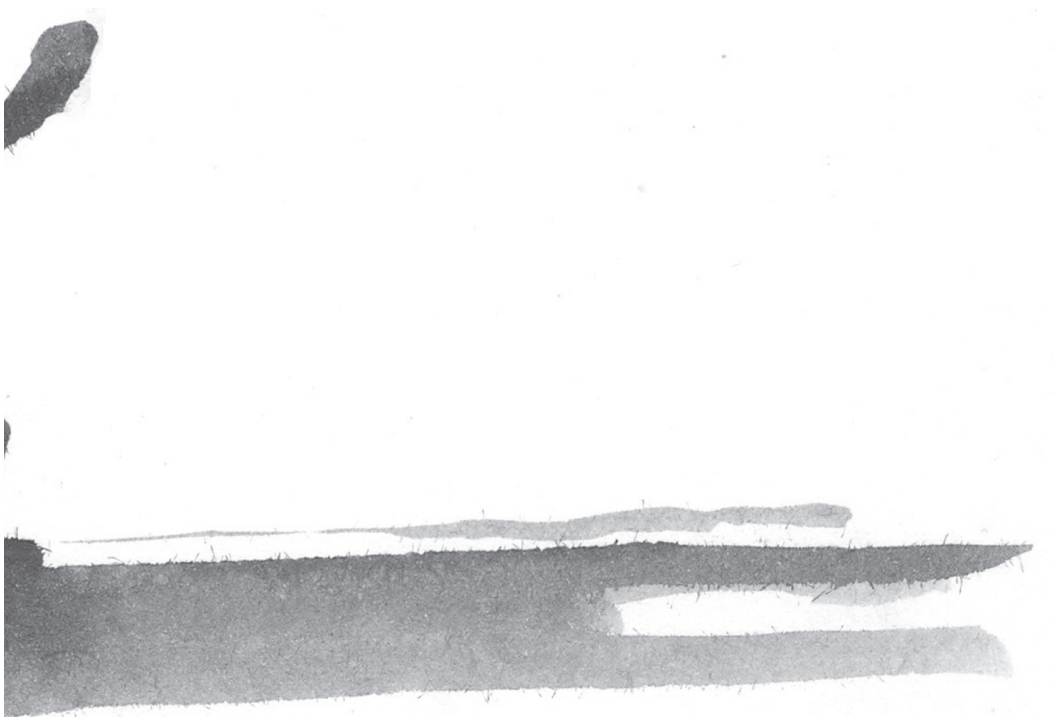

ROĐENDANSKA

Bilo bi divno tog dana
Izvaljati se u dubokoj travi
Ti, kao nekada
S vjencem ivančica – ukrasom
Zlatokosoj glavi
Ja možda, maslačak ili ptica
Rosa, pčela, cvijet, živica
Gacali bi potokom bosonogi
Od radosti djeca
Ne mareći što nas život peca...

PROLJEĆE

Gle, zlatnim zrakama
Sunce svrdla oblake,
Ljubi maleni jaglac na obali rijeke.

CARSTVO

Zagrebački dojmovi,
Sad eho iz daljine...
Bio sam izgubljen u tom carstvu taštine.
Nepoznat i nepozvan u potrazi za ...
Čime?
Periferija; pritišćem gumb „Izlaz“ tramvaja,
Tamo sred prve divljine.
Lovim zrak.
Konduktera, nema!
Vozač sprijeda mi se smije.
Nema više ono prije.
A nema ni ljudi.
Silazim, a tramvaj produžio, škripi, treska, ludi...
Izgubio se na rubu Sljemena.
U nestvarnom zelenilu.
Grad na kilometar
Limenu grdosiju, tramvaj, ljude i cerek vozača...
Zameo je vjetar.

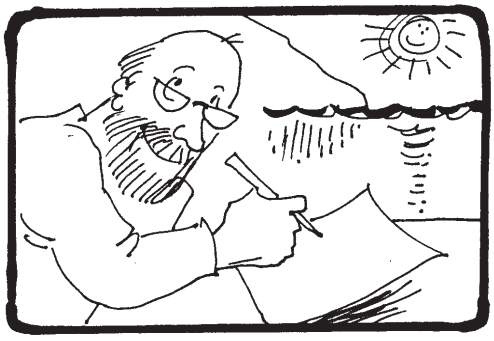
ZGUBIDAN 3

Nastavljam put
Sve u skoku preko sedam,
Preko osam pa u novu avanturu
Preko devet, iza deset
Dok miljokaz ne poludi,
Dokle dan se ne izgubi,
Dokle vjetar oblak goni
Staro sunce da zakloni,
Sve dok mjesec ne izroni.
On me u san tvrdi vabi
Dok me u se ne pretvori.
Onda kao mjesec zirnem,
Preko brda, preko mora…odozgora,
Preko praga od prozora
One male koja spava,
One zlatne koja sanja
Nepoznati neki kraj
I daleka putovanja...
Zabranjeni Raj.

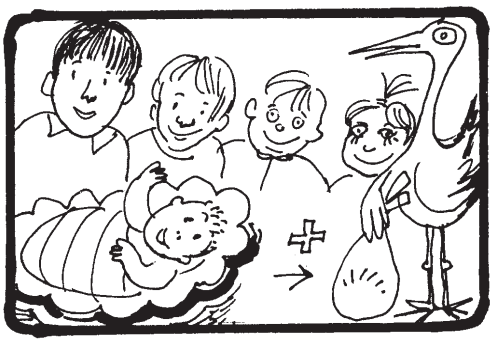
LAŽNI ROĐENDAN

Smislio unuk Andrija
Lažni rođendan, što će raći
Poklondan za biti zajedno
U snu, kad već u zbilji nismo.
Onda, zaključio sam i sam,
Moram mu napisati
    čestitku ili pismo.
Nešto nacrtati, na primjer
    tortu -
Nakrcati nešto u kuvertu
Za tu rođendansko
slavljeničku sortu.
Torta s filmom od snova
mora dostajati za
Tri unuka pustolova, unučicu
iz priče i još jednu
Što tek niče. Pa još za onog
malog
Što se tek rodio, a ne zna
pričati ni pjevati.

Nego samo kričati
kad je gladan ili zijevati.

Ja volim svaki rođendan
pa i lažni

Ti dani su inače jako važni.
Broje se prijatelji,

Znanci i rodbina,
da se zbroje i vidi
koliko nas sve ima,

Kakvi smo ljudi,
jesmo li dobri ili hudi,

Jesmo li složni ili ludi,
jesmo li dobre volje

I može li se biti bolje.

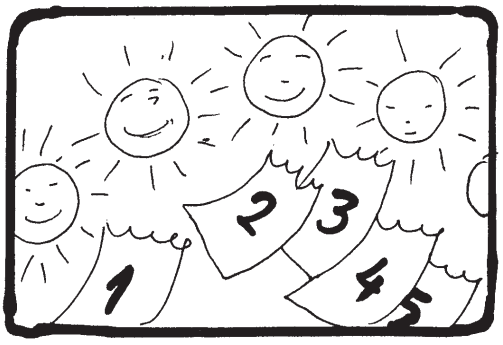
Odmotavaju se razni šareni
paketi i pokloni,

Na cijeni su dobre želje
i momboni

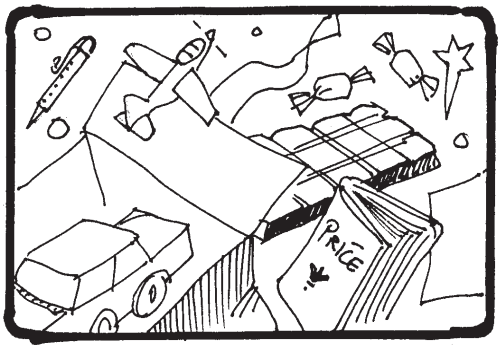
Baloni, kolači, vozila razna,
avioni i kamioni

Onda izbor za ljubitelje
životinjica koje traže brigu

One za uzvrat nude ljubav,
a nekima figu, jer

Život u kavezu nije in ako
prema (recimo zamorcima)
nisi fin.

To mi je u snu noćas šapnuo
jedan pingvin.

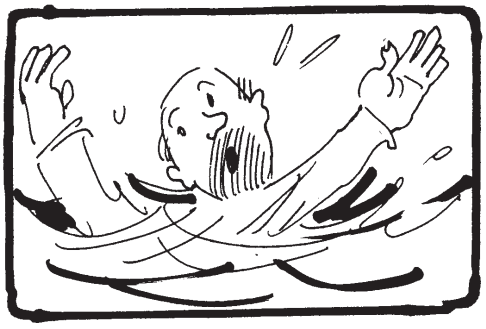
Dok sam smišljao poklon,
sjedio sam na ledenom molu

S medvjedom bijelim na
Sjevernom polu.

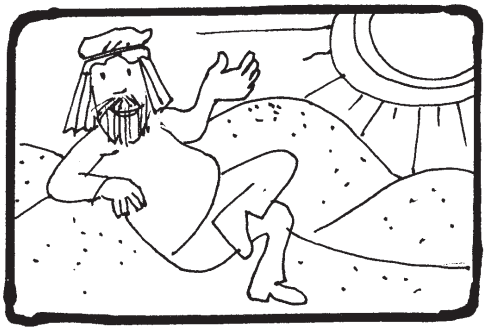
Glečer se ispod nas otopio pa
sam se skoro u snu utopio.

Poželio biti beduin na
vrućem pustinjskom pjesku.

I to se ostvarilo, veselje
sjevernom medi i pingvinu
pokvarilo.

Oni ne vole kad je vruće
i ostali su na sjeveru
kod svoje kuće.

A, ja sam u snu nastavio putovati,
onako
rođndanski ludovati.

S gomilom veseljaka,
onih sasvim malih
i nešto većih đaka.

Meridijanima raznim,
džepovima praznim,
proljetnim vedrinama

Nebeskim modrinama s
oblakom i pticom, brodom,
dvokolicom

Od cvijeta do zvijezda i
leptira do lastavičjeg
gnijezda, istražiti svijet

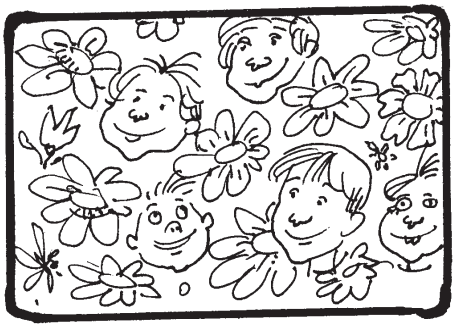
Iz priče u priču, iz knjige u
sliku, iz kajdanke u trubu,
iz flaute u rog...

Tako iz radosti u radost,
jer san je život, a život je san,
sve dok smo dobri,

Dok nas čuva dobri Bog.

KRAJ EPIZODE...

ZLATNA MARA

Ne razumijem strku
Iz dana u dan,
Svaki sliči na utrku
Tko s kim i kamo,
S kojim ciljem, ovdje ili tamo
Kao Pariz – Dakar, ili oko svijeta
Podmorjem i nebom…
Sumanuto juri čovječanstvo
Opsjednuto novcem ili hljebom.
I ja u svome jatu, sad na jednu –
Sad na drugu stranu guran – letim.
Ne mislim ništa
Samo ponekad se sjetim,
A ni to ne kužimo,
Sve se ponavlja,
Oko iste točke
Vijek vjekova kružimo.

VRATNIK, HVAR, 01.05.2015.

Svrdlo sunca,
U raspukli svod
Crnih oblaka,
Pozlatilo kapelicu
Na vrhu brda.
Kamen prkosi vremenu,
Čovjek kršu,
Donio visoko nad more
Pod skromni krov
Klecalo i ružu…
U niši pohaban habit,
Raspukle česmine,
Ubogih rukotvoren patron –
Nasmiješeni sveti brat Anton.

VELIKI PETAK

Sudeći prema Božjem planu,
Netko prije, a netko kasnije,
Svi idemo prema Sudnjem danu.
Tako i mene na kraju čeka dobitak – svetak,
Moj Veliki petak.
Umjesto mrcvarenja i bruke,
Riješit ću se i ljudi i muke...
A ti???

VEČERA

Na kraju dana
Malo šećera
Jasenkina spiza
Miriše mmm i piza.
I ako je riba i ako je bob
Poriž, frut ili kolač…
Uvik domaće, čaj likarija,
Miris zaborava,
Sve iz vrtla trava…
Dok s prozora vire „Bremenski svirači“
Mališa, Điđi, dlakavi i pernati zabavljači
A kad se izađe na večeru vanka
Od svih bolje nahrani nas Anka.

TEBI

To malo sunca
To malo sreće
To malo stvari
Kad se na put kreće
I kratki pozdrav pogledom
Zaveslaj srca pjenastom brazdom
S nedogledom

TRAJEKT

Nakon dugog čekanja
Mezzo paluba
Slijepi odvojak šoferu znači
Zadnji na izlazu...
Možda je to dobro, bolje od
Gomile osunčanih glava
Što pritišću konop na skali.
Noštromo se pjeni
Smjena je sezone, vruće kao u paklu
Moje odredište drugi otok, unučice...
Veselim se potomcima,
Iako će me istjerati iz mog kreveta
Dug je to put, a ja star za improvizacije
Prestar za sve osim njihov osmijeh
Nebeski vedar donosi
Jedinu utjehu
Meni putniku

ŠTO REĆI

Kako razumjeti,
Objasniti srce razumom
Sve to što je
Unutrašnji i izvanjski čovjek
Duh, duša i tijelo –
Čija kreacija?
U svojoj biti
Putnik, iskra svjetlosti...?
Ili drek
U svakom slučaju
Prah

SUTON

Suton ovog sunčanog dana
Suton meni poznatog svijeta
Pred dnevnik HRT-a
4. lipnja 2016.
Razmišljam o tebi –
Hoće li ti ikada nešto ili netko
Prosvijetliti pamet
Makar ćuškom, a da to ne budem ja.
To još nisam naučio
Jer danas i sutra ću tugovati,
A trebao sam se radovati s dječicom.
Svo ovo vrijeme u šezdeset petoj mi dano
Ne ostavlja više od sumnje...
Ti znaš, ili bolje još ne znaš
Kako život plaća i ljubav i mržnju,
Zavist, pohlepu, tvrdoglavost,
Ambicije, isključivost...
Sve ljudske vrline i mane.
Srce pamti svaku nepravdu i plač,
A vrijeme kažnjava bacanjem u nepovrat -
Brisanjem knjige dobrih uspomena
Uzalud marljivost i talenti, sva blaga,
Uzalud znanje, siguran život ubavi
„Vjera, ufanje i ljubav“, poručuje Pavao,
Sve je ništa bez ljubavi...

SUDOVANJE

Pošli smo na Sud,
odvjetnik, svjedoci i ja.
Sutkinja presuđuje,
nakon ispitivanja svjedoka,
je li točno da sam
ispravan nasljednik svojih roditelja,
n, jihove zemlje baštinik?
Trag u papirima je tanak.
Vezuje me s imenima
davno umrlih, a o trgovini
i djedovima nema traga...
Tko sam onda ja i
kako sam nakon pola stoljeća
gradnje na ruševinama
dospio na sud, pred lice
nepoznate sutkinje?
Ona me ne gleda niti me ispituje –
ona je zakon, a ja pred papirima ništa.
To što se tu između nekih zidina rodio moj nono
nju ne zanima...,
dva vrtla, pojata, komin, gustirna
i jerula na vrhu brda,
streha s lastavicama i dvor s tuđom mačkom
vrijede koliko ljuljačka i klepetalo na dovratku.
Sve je ništa
i ljudi i knjige...
Kamen ognjišta je kamen grobni;
borba na kraju života
iz koje će poreznici izvući korist
dok moj kupus
popasoše tuđe koze.

RUTINA

Srebri se otok
Posrebreno more
Čaroliju noći zorom rasčinila
Zvona s kampanela…
Lastavice
Čiope i vrapci
Mreškajući letom
Staklo uspomena…
Iz mekane magle izronio trajekt
Ko velika riba
Progutao vozila, uspavane ljude
I nestao prije probuđenog sunca
Pokrenutih sjena.
Započinje rutina otočkog dana –
Oglašava život udaljena brodska sirena.
Život ispočetka, ludo!
Rutina je čudo.

OLUJA

Isti je to vrtuljak uspomena
Do osvita zore
Moćni noćni uff!
Do prve zrake sunca
S mirisom kave, dan.
Smiješi nam se prepečeni kruh.
Briše tragove oluje
Noćnih pustošenja.
Napukli zidovi tišine,
Do jučer sigurnog svijeta,
Još čuvaju malo od topline ljeta.
Umirilo se more.
U zrcalu neba
Vidim tvoje ruke.
Ninaju mi snove,
Vabe na put
Pustolove.

RUČAK

Draga kuha od svih bolje
Samo kad je dobre volje
No majstorstvo nije u vještini
Sastojci baš se i ne broje
A ni gosti nisu važni
Samo srce…
Družini se vedroj daje
Što bez himbe
Vijek u prijateljstvu traje

NASTAVAK PUTOVANJA

Povratak u grad znači
Petstotisućiti kilometar
U deset godina
Teške ceste
Pretrpan prtljažnik
Dvadeset litara maslinovog ulja
Putuje sa mnom
Mlada susjeda s kćerkicom
– Usput mi je
Zajedno dijelimo
Neizvjesnost susreta
Neizvjesnost sutra
Neizvjesnost pitanja i odgovora...
Izvjesno je samo
Da nešto i nekamo moram
Sve dok se niti ne prekinu
Dok ne pukne cima
Vjetar stane i ja s njim
Nasukan u tišinama

PISMO D. NA NEPOZNATOM OTOKU

Mislima i kradom
Putovao sam na otok s blagom
Otok Grado
Poput slika TV sapunice zamišljao te
U šetnji gradom ili u vrtu s hladom
Neke bogataške kuće
Izmišljao krajolike jer mi je internet krepao
Nisam uspio otkriti lokaciju tog raja
Ne znam da li je to otok usred jezera
Možda u Alpama ili sred morskog nekog kraja… i
Je li ti hladno ili vruće, je li to odmor ili robija
Nunaš li djecu ili starce, možda je nešto od ljetnih hobija
Ja sjedim na bračkoj rivi i pazim dvije unuke
Punih ruku posla i dok pišem ove notice
Deru se obje krasotice
– Konobarica mi se divi
Mozak ispario na plus trideset i dva
U hladu jednako vruće
Šaljem ti jednu blesavu razglednicu
S nove i privremene mail adrese
Stara je izgleda i s internetom kihnula
Ostadoh na cesti bez virtualne kuće
Svih sadržaja, pošte, spremljenih priča
Pa te molim, primi na znanje
To je razlog ne javljanju
Dok ne vratim stvari u prijašnje stanje
Nervira neizvjesnost i sve to
Čekao sam da prođe zima
Čekam da prođe i ljeto…
Jednako mislima ti blizu
Jer otok je otok, nešto zemlje na kamenu, oaza
Ime u križaljci, nešto za kviz sred vodene pustinje
Long distance running sred zvjezdanih staza

NA OBALI RIJEKE

Listam nebo
Knjigu od oblaka
Čitam jesen
Slušam vjetar
Obojani šumor drvoreda
Raspjevanu jesen.
U slomljenom ogledalu
Namreškanoj površini rijeke
Vidim vrijeme što protječe
Pratim okom formaciju ptica
Za krilima...
Moja čežnja viče.

MOST ILI „AMOR OMNIA VINCIT“

Tko vrijeme premosti, zna.
S onu stranu mosta
Doba nevinosti
S onu stranu duge
Uljuljani bojama lijepih sjećanja
Danas budni čekamo svitanja
Netko je na ogradi mosta zapisao:
S tobom sve je bolje
…tako nekako
Bez tebe, ja nisam ja
Ni ti nisi ti
Vezani lunarnim mijenama
Kao oseka i plima
Čas nas nema, pa nas opet ima…
Poplaviš me s vremena na vrijeme
Vrtuljkom uspomena.
Čas nas ima, pa nas više nema…
Stihoplov traje i kad svijet pomrča
Kad ugasne mjesečina

Radi osmijeha jedne klinke
Netko je na ogradi mosta dopisao:
Tebi bih dao i sredinu palačinke!

MOJA DJECA

Ja više nemam djecu
To su ljudi sa svojom djecom
Vlastitom sudbinom
I samo njima znanim problemima
Danas ne mislim da ih poznajem
Ili da ih moram poznavati
Srcu to ionako nije bitno
Ono prima i daje
Mimo očekivanja ili plana
Mi smo otoci
Povezani istim morem i galebovima
U kući od jučer, kući uspomena –
Camera obscura naše ljubavi
Još bilježi zaustavljene korake i glasove
Pjesmu koja se više ne čuje
Prigušeno svjetlo kao škure paučine
Možda ih razgrne cika
Smijeh zaigranih unuka
Koji me vodi
U kuću od sutra
Da opet postanem dijete

MARENDA

U cilen viku,
A paso san svita,
Nikor ni parićovo
Marendu ko Cvita.
S nijednon valuton,
Ma niti u zlotu,
Ne može se plotit
Radost u ariji,
Jubov na pijatu.

LIJEPA NAŠA

Slijepa naša
Kad ne vidi ono što vidi
Kad ne čuje ono što čuje
Koja još uvijek sanja užase vremena
Koja se nada i koja strepi
Ignorantska i lupeška
Koja moli i koja voli
Junačka, iseljenička,
Ubijana, izvarana
Napuštena i obožavana
Našim željama othranjena
Prokazivana tisuće puta
I još na nogama
Pokrštena, prekrštena, zauzdana
Gažena i ponižena, opustošena
Bol i ponos moj
Što ga u nasljeđe lopova i varalica ostavljam
S nadom
Da će preživjeti i nadživjeti
Plamene vihore, horde i čopore
Sačuvati čisto srce u kamenu, moru, dubu
Za čiste ruke čistoga naraštaja
Kad zlo mine i kad sunce pravde sine
Biti opet jednom
Lijepa naša!!!

LEPTIR

Čudna je ta sila
Što me gura dolje k ploči,
A srce još stremi gdje
Misli vode oči…
Šarenom leptiru što
Bez težine grli
Zlatni sunčev kolut,
Treperi s ruba svijeta, lijep
Do samoga vrha.
Ne zanima ga gravitacija
Ni koja joj je svrha.

KRIŽ

U luci spokoja
Izdaleka bijeli se
Križ starog jedrenjaka.
Zaljuljan uspomenama,
Na sidru mrtvog doka
Brod.
Breca krmenim zvonom
Spuštenih jedara,
Opuštenih sarči i konopa –
Mir boli
Kao ruzinave bitve, lanci
Trulo drvo, britvele kormila, sidra…
Iza lukobrana, sam
Nakon sto godina otvorenog mora
Sanja orkansku buru
Da ga skrši
Dovrši rotu i ubije sram.

KONKVISTADORI

Došli su s himbom
Noseći Bibliju, brojeve u glavi
U krilu skriven mač od mržnje
Našli vrata srca otvorena
I ušli
Oni kažu: S Duhom Svetim
Potom, preziruć dobrodošlice,
Pljunuli u kolijevku domaćina
Počupali stablo s korijenom
I rekli: Ovo je moje...
I djeca i zemlja i zrak i voda
I znanje i sadašnjost i budućnost...
Vaša pravda i vaš moral, rekoh
Mržnja je jak amulet
Jači od otrova, jači od olova.
Lako je biti nadvladan
Kad jednom otvoriš vrata,
Onako ljudski prevaren.
No Bog ipak ima zadnju
On i ljubav njegova.

IMA TRENUTAKA

Kad ti je sve teško i nemoguće
Jer ne znaš, ne možeš ili ne želiš
Bez obzira koliko se s tobom trudio
Onda te opet upitam
    Hoćeš li me podići kad padnem?
    Hoćeš li me vratiti na put kad zalutam?
    Hoćeš li biti oslonac mojoj muci?
Jer prošao sam to bezbroj puta
I nagradu za to primio
Križ, čavle i trnovu krunu...

Ne znam što ću ti odgovoriti Gospodine,
na dan kad se budemo sreli...

IX. SAZIV LIKOVNE KOLONIJE „VITEZ“

Na početku tek ideja ili s neba dar,
Vitez od spize, vitez od slika i još puno toga
Naš kavalir, meštar KAFADAR s prijateljima
Priredio slikarski turnir.
Dobrodošlicom počastio
– Viljamovku da ne spominjem
Mlade, stare, vedre,
Luckaste, šarene, mudre, mršave i one jedre
Slikarice i slikare s raznih strana
Hrvatskog likovnog romana.
Upravo se deveta glava čita,
A biti će ih još, ako se mene pita.
Za neko vedro sutra,
Za vremena kada ćemo o tome
Unucima pričati priče,
Ako bude struje, petrolja ili drva...
Bit će nam glava zadnja
Vesela kao i prva.

U Brajkovićima, 20. 08. 2016.

GOVORIM

Govorim noć,
mislim zubi
Govorim mjesec,
mislim bedra
Govorim vatra,
mislim ljubav
Govorim svjetlost,
mislim žeđ
Govorim dan,
mislim strah
Govorim rat,
mislim ja i ti…

GRAD

Bem ti grad
Uvijek mi više uzme
Nego li da
Te kutije pune ljudi
Na zvjezdanoj distanci
Pulsirajući nemir elektrona
Ritam oktana, neona
Kutovi okamenjenog straha
Uznička starost
Nijemi spomenici
Bezbrojni krovovi
Bezbojni snovi
Miris bolnica, remiza, kolodvora
Sve stisnuto
Milijuni koraka
Drvoredi i groblja
Za rijetke ptice
Oblaci
Iza kojih proviruje sunce
U uske slijepe ulice
Bem ti grad
A nekad sam ga volio
Dok se nije pretvorio
U buku i smrad...

EMANUELU V.

Taknuo si me do kosti
Meštre
Iz polumraka, pepela civilizacije
Plamičak juga iskri žeravom
Tvoje palete
Ariju, žala naplavinama zatrpana
Pomest će oluje
Očistiti nedoglede
Za zlato zapadnog sunca
I neke nove slike pune ozona
Otvorenih škura
Ponistra punih nade
Okrenutih moru i bijelim jedrima…
Bilo je
I bit će opet

DEBELOM

Prijatelju dragi,
Dugo si već pod zemljom
Ili na nebu
Kako se uzme
Pojma nemaš, ili možda znaš,
Da smo izgubili ovaj rat.
Naše su zastave pale
Obrazi ponikli
Sjene su nad glavama
Izginulih
Što još hodaju.
Znaš, još se koji puta sjetim
„Plavog vjesnika“ iz potaje
I njegovih junaka
Ispod banka zadnje školske klupe,
Pustolovina, Zlatnog runa,...
Tko bi pobrojio sve
Dobre uspomene u nastavcima
Od hazarskih stepa i asirskih Harahwata
Crvenim i bijelim poljima sve
Do crnog kruga
Sve sanjano, a ucrtano u tajne mape
Dječačke potrage za blagom
I ljubav... Machu Picchua
Posljednjeg utočišta
Do susreta, tamo.

DANAS

Dva sata mrcvarenja
Na zubarskom stolcu,
A tebe ni za lijek.
Izvrijeđali su me, difamirali, oduzeli riječ.
Htio sam im dobro,
A nemam kome reć.
Kamenom mi probiše šoferšajbu,
Prevaru slutim već...
Izgubio sam novčanik,
Nije bilo dosta, smočio me pljusak.
Na kraju sam na naočale sjeo
– stvarno užasan dan.
Jedan od „onih“, znaš već...
Sasjekao me, pomeo,
A nemam kome reć

Osim tebi…

ŽENE

Ne diraj!
Ne diraj ih dok rastu
Ne diraj žene dok rade
Ne diraj ih dok meditiraju
Ma ne diraj ih dok spavaju
Ne diraj ih dok mole, uče, sanjaju
Nikako ih ne uznemiravaj u šopingu,
Intimi toaleta, sređivanju pred zrcalom,
Na mjesečini, u crkvi, na putovanju
Ne diraj ni male, ni srednje, ni velike žene,
Ni svoje, ni tuđe, ni stare, ni mlade,
Seke, snaše, sportašice, plesačice,
Svakakve, lijepe i ružne, budne i snene…
Vesele i tužne, ne diraj milostive, ni ljute
Svakako ne dirati divljakuše, intelektualke,
Avanturistice, svetice, brbljavice i mute…
Onda ne dirati strankinje, dame, sufražetkinje
Ma ni one mile, ni one vjerski zanesene…
Osobito ne dirati vile, vještice ili bene
Pametno je ne pačati se u ženske udruge,
Internate, salone, strukovne škole …
Čuvati se treba profesorica, pedijatrica, psihijatrica,
Direktorica, udovica, prepametnih i preslobodnih cura
Treba se braniti od prigoda grešnih ura
Od prigoda lakih, prigoda teških
Sve dok ti one same ne daju znak
Dok te ne izaberu, posvoje, reknu da te vole
I da si jedini.
Onda je uglavnom već sve gotovo
Takva nam je narav, lako se zaboraviti
Moral nam je junački i labav.
O njima ovisi sve
Dokle ćemo i kako trajati
I hoćemo li se ili ne
Na kraju života kajati.
Žene su zakon
I prije i poslije
I nakon.

ZORNICA

Ravno iz snova
Nevinih kao proljeće
Izranja novi dan
Na gradskom trgu – Silentium!
Iznad „Svete Anastazije“
Obrubljeno zlatom istoka
Svijetli stado nebeskih ovčica...
Mirišu na bakin kruh –
Kriške mazane maslacem
I medom ljubavi,
Uz toplu Divku.
Prizivaju sjećanja na
Dalek nježni glas
Zajedničkih doručaka.

VEČERAS

Oluja puna vatrenih strijela
Dažda, vjetrušine –
Svijet pomela.
U meni suša.
Hoću li
U vinu
Utopiti samoću
Potonuti ili ne,
Okrenuti ploču…?

U PROCJEPU

Katran noći zamračio dan
I sve je do tad bio samo san
U procjepu neba
Zvjezdane oči...

STIH

Stih od danas ostavljam za sutra
Da uskisne kao tijesto, naraste do jutra
Današnje ništa, sutra bit će sve
Napunjen pehar za nove svatove
Početak za neke ljude s nadom
Finale za nas sa sijedom bradom

PROPUH

Oltarna slika je u glavi
U bljesku križa raspolućeno
Nebo Stvoritelja slavi
A puk zemaljski
Što radi si o glavi, priziva mir
Umjesto mira maršira nebom
Novih martira roj
Svetih je sve više
Živi srljaju u boj…

POUKA LASTAVICE

Gnijezdo što si mi ga načinio
nas je otjeralo
Visoko, široka polica i štit od vjetra
Hvala lijepo…
Možda si zaštitio terasu od nečisti
Zaboravio da mi u gnijezdo
Ili pored, gdje su ptići, ne seremo
Naš savez s tobom
Jamči nam slobodu izbora…
Biraj onda i ti
Naše drekiće i cvrkut
Ili muhe sred svoga dvora

OLUJA

Isti je to vrtuljak uspomena
Do u osvit zore
Moćni noćni uff !
Do prve zrake sunca –
S mirisom kave, dan!
Smiješi nam se prepečeni kruh.
Briše tragove oluje
Noćnih pustošenja.
Napukli zidovi tišine
Do jučer sigurnog svijeta
Još čuvaju malo od topline ljeta.
Umirilo se more.
U zrcalu neba,
Vidim tvoje ruke
Nunaju mi snove
Vabe na put
Pustolove.

NEMA DILEME

U posljednje vrijeme
Naše su pjesme otužne,
Moje pomalo blesave –
Vrijeme:
Same blagdanske teme,
Dodir s bližnjima,
Trenutak zajedništva kroz
čestitke, tužbalice i probleme.
Stalna repeticija,
Nepopravljive dileme...
Ima li svrhe tragati za smislom
U besmislu...?
Odgovor stoljećima isti
Ovdje i sada, uvijek i svugdje –
Vrijeme sve dileme slisti.

MJESEČINA

Pretoplo more
Besana noćna vrelina
Puna paučine misli
Od kojih su građeni snovi
Srećo, gle,
Noć već prostire
Mjesečine ležaj
Za susret svih bezimenih
Noćobdija i krijesnica
Onih s ruba svemira
Pa i nas
Poklonike Aurore borealis
Glazbe sfera, zrikavaca, zvjezdoleta...
Koja li je radost biti!
Biti sada i ovdje s tobom
Na obalama Velikog mora
Zrnce pijeska moja Zlatokosa
Djelić Mliječnog puta
Kumove slame

NEMA SVRHE

Uopće ne znam što ovdje radim
Nisam svoj i nisu mi svi doma
Trebalo bi činiti svašta, a ja sam koma
Krenuti sve ispočetka, nemoguće
Vratit se u neki jučer i prekjučer...
Koliko unatrag treba ići
Ususret nekoj posve novoj priči
Na koliko grešaka imam pravo –
Ne znam, ništa više nije zdravo
Prilika je
Iz kamena gulit draču
Koja ruši stare krove, suhozide i palaču
I spominjat mater, čaću, pradidove...
Ne spominjat dicu, sriću, plaću...
Nema svrhe

ODLAZAK

Svojim odlaskom
ugasila si boje
svijet više nije
tako lijep
na promenadi
sivilo magle i mraza
sad negdje drugdje
zeleni i cvjeta
tvoja staza...

NE ZABORAVI

Kada jednom zaboravim
Sve
Što me vezuje za ovaj svijet
I vlastitu povijest, imena bližnjih –
Relacije, svrhu stvari, red,
Dimenzije, brojeve i mjerila
Sve važno i nevažno
Glavno i sporedno
Boje i oblike
Značenja neba i oblaka, kišu
Cvijeće, stabla, trave i ptice
Kada zaboravim more i vjetar
Nadam se ostati će..., ma
Molim te Bože ostavi mi,
Dopusti da čujem
I prepoznam glazbu uspavanke
Kojom su me davno
Davno na zaboravljenom početku
Nunali
Tvoji anđeli

LJUBIM

Naopako živim...
Zvrkasto sam
Okrenuo timun
Limun mi je šećer
Šećer mi je limun
Mjesec danju ljubim
A sunce po noći
Kamo god da krenem
Njene vidim oči
Pa dok budan sanjam –
Sred gužve u gradu
Pustinja mi živa
Zakjučak mudraca
Da nisam jedini
Jeo ludih gljiva

NOĆ

Sporo vuče se noć
Sat za satom
Dok kradući mi san
Ne zagrize u mladi dan
U tmuši između svjetova
Svijetli Kristov raspeti lik
Kao svjetionik

BONANZA

Još negdje leži
Divna Ponderosa land
Pozornica: davni Divlji zapad i
Revolveraški quicksand.
Tu ljubav je bila ljubav,
Hrabrost je imala cijenu...
A danas?
Život bih dao za neki happy end.

KRADLJIVCIMA SNA
1.veljače 2017.

Ne stružem više rešetke kaveza
Ne bih li se izbavio
I raskidam veze svih saveza
Radi kojih sam živio
Kao putnik s Titanika
Puštam tlapnje ambicija
Neka s glazbom svjetla tonu
Ja ću rado korakom polako
Prema svome zadnjem zvonu
Nemam snagu da se borim
Nit za stanje, ni za obraz
Za privide ovog svijeta
Sve nečijih želja odraz.
Sit molitvi i priznanja
Promašaja, pokajanja
Sit nevjera, silovanja
Novčanika, poreznika i luđaka
Svih postaja križnog puta...
Za taj život karta je preskupa.
Pustite me, neka drugi trče
Posve sam se umorio
A tu šumu od nepravdi
Neka sada bolji krče.
Ako sam iznevjerio
O tom donijeli ste sud
Kukavica možda jesam
Ali nisam posve lud –
Mrziteljima potezati plug.
Sve to što sam kome skrivio
Jest radost da sam radio i živio.

GRIJEH

Među nama, pisati koješta
Grijeh je
Bez šale
Netko to onda mora čitati
Strahota
I ako te netko pita
Nije kit pojeo Jonu
Nego je Jona pojeo kita
Svijet više nije tako dobar
Laž je pod krovom, a istina skita…

BARA

U mojoj bari,
A pripadamo istoj vrsti,
Ne žive složno ni
Susjedni prsti.
Svijet prepun
Muških kretena
I prezločestih žena.
Iznimaka dakako ima.
I nereda.
Jedino mir donese led –
Opako duga zima.

ŽIVOT

U ratu su mi govorili
Ne boj se smrti
To je tek uski prolaz
Prema vječnosti
Treba se bojati života
Izdajstva svakog dana
Jer pisano je
Lijeka nema
Jao onome tko se uzda
Samo u čovjeka

PROPUH 2017.

Oltarna slika je u glavi
U bljesku križa raspolućeno
Nebo Stvoritelja slavi
A puk zemaljski
Što radi si o glavi, prizivajući mir
Umjesto mira maršira nebom
Novih martira roj
Svetih je sve više
Živi srljaju u boj…

JABUKA

Sve ide u…
Negdje nigdje
Pa i ja
Iako se nadam
Poetskome raju
Pjesmuljci na početku
A epovi na kraju
Priča o jabuci
Biblijska je tema
O svim našim izborima
Što vječito traju
I sad se zna i ne zna
Da li je glavni zgoditak
Dobitak ili gubitak
I gdje je to negdje nigdje,
Svjetlost na kraju tunela
Ili posvemašnji mrak?
Tek slutnja prostranstva slobode
Kamo ne stiže svak.

GALERIJA OVNAK 2017.

Uvertira sna
Opojan miris zaborava
U zemlji isprevrtanih vjekova
Nakon drame putovanja i
Mogućeg sudara svjetova
Sirenski vabi karmin s usana
Rasplesanih i raspjevanih glumica
Šećer plave i crne na cvjetiće
Svega što s Žilavkom venama protiće
La Debur za doček, „Comedia del Arte“
U kojoj se živi, traje i gine
Unutar paspartua ljeta i zime
Oslikavanje života
U ritmu kako Lašva teće, dok
Harmonika veze, a strune gitare pletu
Neku izvanvremensku sjetu –
Žal za prošlim i propuštenim ljubavima
Za Rajem u srcu
Viteškim krajem

(KAO) HAIKU

Ja nisam više
dečko za provod,
više sam momak
za sprovod.

Sunce u moru
odbljesak vječnosti.
Zalazak ljeta.

Sa gradske tržnice
pozdravlja me slika
ratnog heroja.

Na svakom uglu
otkup zlata i srebra.
Nigdje osmijeha.

Putnik obilazi
raspelo na raskršću.
Susret pogleda.

Jato čvoraka
u kovitlacu jeseni,
pusta strništa.

Jutro otkriva
čašu vode na stolu,
sakriveno sunce.

Beskrajna žala.
Pretačem se u more,
more u mene.

Vino radosti
razvodnila je kiša.
Prošao rođendan.

Modri horizont:
linija razdjelnica
i dva svijeta

Buka motora
briše viku turista.
Vijori barijak.

Starac na rivi
veselo bodri unuka.
Na udici riba.

Zvon večernjice
pali lumin uspomena
bake u crnini.

Na kraju ljeta
pokraj praznih stolova
razbijen stolac

Jin jang na brdu –
To oblak riše šare
moćnim sjenama.

Konac sezone,
u selu na obali
posljednji kupač.

Jato lastavica
u očima dječice,
prvi dan škole.

Poslije kiše
prosjalo zelenilo –
umiven Svijet

Jedan suncobran
pod plavetnilom neba.
Samotni oblak.

Nebrojeno je
nijansi zelenila
poslije kiše.

Opijen svjetlom,
cik-cak krivuda zrakom
šareni leptir.

Sunce rataru i
zemlji urezalo bore.
Sažeglo polja.

Mačka na krovu
doziva prijatelja
vabi proljeće.

Crna noć pokriva
svijet ograničenja,
tjeskobu dana.

Na putu u grad
starac ne razmišlja o
povratku kući.

Starica sama
prti svoj teški zavežljaj.
Neharna djeca.

Odsutni pogled
čovjeka iz publike.
Dvije predstave.

Iz pokidane
bilježnice ispale
rasute misli

Autobus žuri
novome odredištu
Neizvjesnosti.

Iz žardinjere
pobire ambalažu
stari konobar

Sunčana plaža,
bura tjera turiste
u zavjetrinu

Knjiga na klupi
Zaboravljeni svijet
čeka sretnika

Bura u zoru
podsjetnik na djetinjstvo
Povratak zime

Žene i djeca.
Na palubi galama,
trijumf mladosti

Modri horizont
Pas laje na galeba
Smijeh djeteta

Oblak sakrio
skoro čitavo brdo
Na vrhu sunce

Stara klupa je
Svjedok mnogih ljubavi
Radosti i tuga

Mnogo očiju
gleda olujno more
Olujne duše

Slikar i slike
Brdo truda i muke
Retrospektiva

Zemja mornoru
storo fotografija
U ponistri cvit

Tlo je mornaru
Stara fotografija
Cvijet u prozoru

Akademski slikar Branimir Dorotić rođen je 13. travnja 1951. u Supetru na otoku Braču. Slikarstvo je diplomirao 1983. godine na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. U zaokruženih dvadeset pet godina svoga djelovanja u likovnoj praksi radio je na crtanom filmu, bio ilustrator i pedagog, a značajniji dio svoga likovnoga opusa ostvario je u sakralnim temama, realiziranim u tehnici vitraja i batika, te slikama i ilustracijama za časopise i knjige.

U likovnom izrazu "maloga formata" Dorotić se potvrdio kao vrstan ilustrator. Ilustrirao je mnoštvo publikacija te likovno opremio i dizajnirao knjige za različite izdavače u domovini i inozemstvu (Školska knjiga, Alfa, Kršćanska sadašnjost, Profil, Naklada Ljevak, HKD sv. Jeronima, Junior magazine – HBZ, SAD, Zagreb film itd.). Godine 1989. dobio je nagradu 24. Zagrebačkoga salona za pikturalni rječnik Fun with Words (Školska knjiga), koji je doživio niz izdanja. Dio svojih ilustracija, uz ostalo i svoju vojničku priču iz Domovinskoga rata, zabilježio je u dnevničkim „putorisima" koji još čekaju izdavača.

Prvo veliko i zahtjevno Dorotićevo djelo – vitraji u crkvi Sv. Jakova u Međugorju – obilježili su početak njegova samostalnoga slikarskoga puta. Taj mu je široki sakralni kompleks nametnuo konačno i beskompromisno prihvaćanje izazova struke u kojoj je do danas ostvario svoje najbolje radove. Njegovi vitraji u crkvama širom Hrvatske (Split, Samobor, Trsat, Zagreb, Osijek, Našice, Metković, Čakovec, Karlovac...) čine zavidan likovni opus koji izvornom izvedbom odaje i dobroga poznavatelja sakralne tematike. Dorotić je po predlošku akad. slikara Josipa Botterija Dinija izveo i najveći vitraj u nas (340 m²), onaj u crkvi Sv. Križa u zagrebačkom Sigetu. Kapelu iste crkve ukrasio je vlastitim vitrajima. Za crkvu Sv. Franje u Windsoru (Ontario, Kanada) naslikao je veliku oltarnu palu (4x6 m).

U Dorotićevu se opusu posebno ističe likovno i teološki cjelovit niz vitraja u crkvi Sv. Josipa na zagrebačkoj Trešnjevci, završen 2004. godine. Tematski povezujući starozavjetnu i novozavjetnu povijest spasenja, te slike nisu uobičajeni niz ilustracija biblijskih događaja prema pisanom predlošku, nego originalan doživljaj biblijske metaforike. Ovi vitraji označavaju snažni autorov pomak iz osobnoga u univerzalno i predstavljaju pun doživljaj transcedentalnoga.

Dorotić je imao niz samostalnih i skupnih izložaba, sudjelovao je u radu mnogih likovnih kolonija. Upoznao je i Laguna Beach i Pariz, ali se uvijek vraćao domaćoj svakodnevici, ne odvajajući svakodnevno od umjetničkoga, svjetovno od duhovnoga. Tu povezanost Dorotićevih svjetova, koja potiče njegovu kreativnost i jača njegovu zauzetost za održavanje likovnoga života, najsažetije opisuje prof. Danijel Žabčić: ''Osobnost Dorotićeva ogleda se i u nizu kulturoloških akcija, organizaciji kulturnog života sredine u kojoj djeluje. Tako je pravi podvig bio pokretanje rada Galerije Zvonik sv. Josipa kao i priprema 1. triennala hrvatskog autoportreta u Samoboru. Zato cjelokupnom svojom stvaralačkom i kulturološkom djelatnošću Dorotić postaje primjer generacije umjetničkih osobnosti koje beskompromisno svjedoče polivalentni sadržaj svojeg senzibiliteta.''

SADRŽAJ

PREDGOVOR 3
23. kolovoza 2011. 7
NA PUTU ZA RUDINU 8
RUDINAART 8
TITAN I K 8
ČAPLJINA, KARAOTOK 9
RUJAN 9
ODJEDNOM NEVERA 9
BOLNICA, OPET 10
POSTOJE PACIJENTI 10
BOLNICA, OPET 10
OK DRAGI BOŽE 11
HRVATSKI BOG KALIMERO 14
HAJDE UŽIVAJ 14
ZGUBIDAN II 15
PUTUJEM 15
POSTOJIM 15
GRAD NEGRAD 16
TRIDESET 16
MAGLA NA CESTI 17
IZBORI 17
KONCERT 18
AUTOB(L)U(E)S 18
DAN 19
IZNENADNI SUSRET 19
KAPITULIRAO SAM DANAS 20
UNUCI, VESELJE BAŠ 20
KINO „ŽIVOT“ 21
PROLJEĆE 21
JULIJI 22
POŠTARINA 22
„REBRA“ 2012. 23
MINUEND, SUPTRAHEND…? 23
POSAO 23
SAMOBOR 24
DULCINEJI… 25

SIESTA (2) 25
SANJAO SAM TE NOĆAS 25
MIRITO SAKRAMENAT 26
LJETO 27
NEKOĆ DAVNO 27
DOŽIVLJAJ JESENI 2012. 28
EPIZODA IZLOŽBA 28
LJETNA JE VEČER 28
ŠETAM ZAGREBOM 29
ALBUM SE RASPAO 29
PONEDJELJAK 16. 11. 2012. 30
KOLONIJA ZA UVIJEK 30
BURA DERE 30
OČE NAŠ 31
IZNENADA 32
NOKTURNO 32
KRIŽ 33
PLAČ GALERISTA 34
OVAJ ŽIVOT 34
PRIJATELJU JOŽA 35
ZIMSKA NOĆ 35
ŽUKOVA BLUES 36
PJESMOCRTANKA ZA DANIJELA 37
REZGLEDNICE 40
DINOTOPIJA OD A DO Ž 41
PENELOPI… 49
BEATRIČE 49
HELENI TROJANSKOJ 50
JULIJI (2) 50
DOBRILI… 50
DAVORKI… 51
HUREM… 51
U JEDNOM TRENU 51
RENDRES 52
RUŽICA 52
PAKET 52
HABEMUS PAPAM 53
USKRS 2013 53

DJEČAK ADRIJAN 54
IRONIJA 55
ŽUTA KLUPA 55
KOLONIJA PERMANENTE 55
KIŠNA KAP 56
PREDSEZONA 56
NA PROMENADI 56
ISPOD SUNCOBRANA 57
DANAS 57
LAŽNA LJUBAZNOSTI 58
NEMOGUĆE JE SHVATITI 58
RADIM 58
LJUBAV (1) 59
MIR 59
DEMOKRACIJA 59
SELIDBA 60
NARODNJAK 60
TRADELOVE 60
SAMOBORSKI TRG 60
GUINEVERE 61
CARITRAS 62
OTOK S BLAGOM 62
DULCINEA OPET 63
HAAG 63
TOPTEN 64
KRLETKA 65
EKONOMIJA LJETA 65
PJESMA S POVODOM 66
LIPANJ 66
LJUBAV (2) 66
MATKO 67
DOMA 67
SNOVI 68
KAD PUKNEM 68
TJESKOBA 69
2012. 69
POD ZVJEZDAMA 70
ANĐEO ČUVAR 70

DJEVOJCI SA SMIJEŠNIM ŠEŠIROM 70
ĐURĐI V. 71
LJUBAVNI NAPITAK 71
TI, MOJE PIJANSTVO 72
ŠPU ROMANSA (KRALJEVSTVO ZA KONJA) 72
ZA EPILOG PRIZNANJE 72
SALOMA 73
JUDITA 73
NETKO 73
KARAOTOK 74
OTIŠAO JE MLAD 74
26. RUJNA 2013. 74
ROĐENDAN 74
SVETI JURE SVETOJ CECILIJI 75
NESTVARNO STVARNO 75
INFERNO 76
LJUBAV, NE! 76
ZBOGOM 76
SVETI PETAR SVETOM TOMI 77
MARIJA IZ MAGDALE ŠIMUNU CIRENCU 78
SVETI PAVAO SVETOM LUKI 78
SNOMORICE 91 79
BEZ VESALA BARKA 79
ČISTILIŠTE 80
KONCEPT, PITAM 81
PRAVI MUŽI 82
SEDAM OČENAŠA 83
JOŠ SANJAM 83
15. 01. 2014. 84
RUDINE 04. 02. 2014. 84
MI 84
ONA 85
SAMI 85
25. 03. 2014. UTORAK 85
PRŽUN 86
TERRA 86
INSPIRACIJA 87
PORUKA U BOCI 87

PRODAJA OČEVINE 87
MEMENTO 88
DALEKO SI 88
AMARCORD 89
SOCOTRA, LOKRUM ILI… 90
NEDOVRŠENO PUTOVANJE 90
STARA LJUBAVI 91
ČIMATORIJ 91
DAN 91
IZGUBLJENA PATROLA 92
TAJNA LJUBAVI 92
IZBOR 93
TRAGOVI PROLJEĆA 93
22. TRAVNJA 2014. 94
ZATVOR 95
ZABORAVLJENI 95
ZA ONAJ ZRAČAK NADE 95
VREMEPLOV 96
VODIČ 96
VITEZU JAKOVU 97
DANIJELU ĐAKU 98
ADRIJANU 99
VEČERNJA 100
TUŽBALICA 100
VARIJACIJE 101
USUSRET SANKU 102
TUŽNI FLOMASTER 102
TROBOJNICA 103
TRAVEL SIJELO 103
TO JE TAKO (Jože P. & Sanchu D.) 104
TIKVA I ZEC 104
TRUBADURSKA 105
TANGO 105
TAMNOPIS 106
TAJNA 106
ŠETNICA 107
SVIBANJ 2014. 107
SUDBINA 108

SRCE 108
SRAMOTA 109
SPAVA MI SE 109
SOPHIA I MARCELLO 110
SKITNICA 110
SLIKOPJESNIKU JOŽI Š. 111
RUKE 111
SINOPSIS 112
ROSA JUTARNJA 113
SADA 113
ROMAN 114
ROBINSON CRUSOE 114
RIČI I SLIKE O BROČU 115
REZ 117
SLIJEPAC 117
RAZGOVOR 118
PUTOKAZ 118
PUTNIČKA 119
POTPURI 121
SIESTA (2) 121
PONEKAD 122
POGLED 122
POGLEDAJ NEBO 123
ONOJ KOJA LJUBI 124
ODGONETNI ZAŠTO 124
ODSUSTVO ŽELJA 125
ODGOVOR 126
OBLAKOLET 126
POČINJE CRTIĆ 127
NOVOGODIŠNJOJ PIDŽAMI 130
NEPRAVDA 130
NEUMITNOST 131
NE ZABORAVI 131
NASUKANI 131
NAVIGARE NECESSE EST 132
NAGOVJEŠTAJ 133
MUJINA 133
MALENA 133

MOJE MORE 134
LUNAPARK 134
MELANKOLIJA 135
MILOVANJE RIJEČIMA 135
LOVAC 136
LIBRI NA EX 136
LET 136
LAKU NOĆ 137
LAŽ 138
KOLONIJA VITEZ, 2015. 138
KUĆA 139
KRABULJE 139
KOMPE 140
KOLAŽIRANJE ŽIVOTA 141
KAKVI-TAKVI 141
JESEN 142
IZ RUKAVA 142
IZVAN… 143
ISPIRANJE 143
IŠČEKIVANJE 143
INFERNO 144
HEJ 144
HISTORIA DE UN AMOR 145
HARLEKIN 145
ETO TAKO 146
U ISTI ČAS 146
FINALE 147
DODIR 147
DOM za SIN 148
DJEČJI KALENDAR 149
DELIRIJ 151
DANAS JE 151
ČEŽNJA 152
ČESTITARENJE 152
BOŽIČNA ČESTITKA 2014. 153
CIORAN 154
CRTA 156
BUĐENJE 156

BEVANDA 156
PRED BOŽIĆ 2015. 157
BAŠ ME BRIGA 158
ALETI 158
ANDROMEDI 159
ABECEDA ASOCIJACIJA 2015. 160
1914. – 2014. 162
ROĐENDANSKA 163
PROLJEĆE 163
CARSTVO 164
ZGUBIDAN 3 165
LAŽNI ROĐENDAN 166
ZLATNA MARA 170
VRATNIK, HVAR, 01. 05. 2015. 170
VELIKI PETAK 171
VEČERA 171
TEBI 171
TRAJEKT 172
ŠTO REĆI 172
SUTON 173
SUDOVANJE 174
RUTINA 175
OLUJA 175
RUČAK 176
NASTAVAK PUTOVANJA 176
PISMO D. NA NEPOZNATOM OTOKU 177
NA OBALI RIJEKE 178
MOST ILI „AMOR OMNIA VINCIT“ 178
MOJA DJECA 179
MARENDA 179
LIJEPA NAŠA 180
LEPTIR 181
KRIŽ 181
KONKVISTADORI 182
IMA TRENUTAKA 182
IX. SAZIV LIKOVNE KOLONIJE „VITEZ“ 183
GOVORIM 183
GRAD 184

EMANUELU V. 185
DEBELOM 186
DANAS 187
ŽENE 188
ZORNICA 189
VEČERAS 189
U PROCJEPU 189
STIH 190
PROPUH 190
POUKA LASTAVICE 190
OLUJA 191
NEMA DILEME 191
MJESEČINA 192
NEMA SVRHE 192
ODLAZAK 193
NE ZABORAVI 193
LJUBIM 194
NOĆ 194
BONANZA 194
KRADLJIVCIMA SNA 195
GRIJEH 196
BARA 196
ŽIVOT 196
PROPUH 2017. 197
JABUKA 197
GALERIJA OVNAK 2017. 198
(KAO) HAIKU 200

